

Khi Tác Giả Truyện Bì Gặp Tác Giả Truyện Ngọt

Contents

Khi Tác Giả Truyện Bì Gặp Tác Giả Truyện Ngọt	1
1. Chương 1: [bì Gặp Ngọt] 1 – 7	2
2. Chương 2: [bì Gặp Ngọt] 8 – 12	4
3. Chương 3: [bì Gặp Ngọt] 13	8
4. Chương 4: [bì Gặp Ngọt] 14 – 15	11
5. Chương 5: [bì Gặp Ngọt] 16 – 17	17
6. Chương 6: [bì Gặp Ngọt] 18 – 19	22
7. Chương 7: [bì Gặp Ngọt] 20 – 23	29
8. Chương 8: [bì Gặp Ngọt] 24 – 30	34
9. Chương 9: [bì Gặp Ngọt] 31	46
10. Chương 10: [bì Gặp Ngọt] 32 – 33	49
11. Chương 11: [bì Gặp Ngọt] 34	55
12. Chương 12: [bì Gặp Ngọt] 35 – 40	61
13. Chương 13: [bì Gặp Ngọt] 41 – 43	68
14. Chương 14: [bì Gặp Ngọt] 44	73
15. Chương 15: [bì Gặp Ngọt] 45 – 46	75
16. Chương 16: [bì Gặp Ngọt] 47	80
17. Chương 17: [bì Gặp Ngọt] 48 – 51	83
18. Chương 18: [bì Gặp Ngọt] 52 – 54	89
19. Chương 19: [bì Gặp Ngọt] 55	96
20. Chương 20: [bì Gặp Ngọt] 56 – 58	100
21. Chương 21: [bì Gặp Ngọt] 59	108
22. Chương 22: [bì Gặp Ngọt] 60	113
23. Chương 23: [bì Gặp Ngọt] 61 – 64	118
24. Chương 24: [bì Gặp Ngọt] 65	122
25. Chương 25: [bì Gặp Ngọt] 66 – 70	126
26. Chương 26: [bì Gặp Ngọt] 71 – 72	136
27. Chương 27: [bì Gặp Ngọt] 73 – 81	148
28. Chương 28: [bì Gặp Ngọt] 82 – 83	164
29. Chương 29: [bì Gặp Ngọt] 84 – 91 [hoàn]	170

Khi Tác Giả Truyện Bì Gặp Tác Giả Truyện Ngọt

Giới thiệu

Edit: Thụ/NgáoVần án: (by Ngáo)Tác giả chuyên viết thể loại BE đã hành nghề được ba năm, dù rất cố gắng và chăm c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-tac-gia-truyen-bi-gap-tac-gia-truyen-ngot>

1. Chương 1: [bi Gặp Ngọt] 1 – 7

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

[1]

Hứa Trì là tác giả hết thời ở website X.

Nói là “hết thời” thì hơi nâng đỡ quá, vì từ này ám chỉ chỉ ít người được nhắc đến cũng từng nổi tiếng. Nói là tác giả cũng hơi nâng đỡ, bởi từ khi bắt đầu viết cho đến giờ, số lượng fan cậu có chỉ đủ đếm trên hai bàn tay, hai bàn chân.

Hứa Trì là một tác giả đam mỹ cần cù viết đủ các thể loại bi kịch.

Nào là mất trí nhớ, bị xe đụng, bắt cá nhiều tay, rồi thì thể thân, và cả BE. Mọi mô tuýp đau thương cậu đều viết cả. Nhưng điều kỳ lạ là, người khác viết thì nổi, cậu viết thì flop dập mặt.

Weibo của Hứa Trì là Tui Đẳng Cực Kỳ, bút danh là Mèo Cộc Đuôi, fan gọi thân mật là...xin lỗi, cậu không có fan, cậu tự gọi mình thân mật là Cộc Cộc.

[2]

Đường Nghiễn Chi là tác giả đang “hot” ở website X.

Cái từ “hot” tóm lược hoàn hảo cuộc đời sáng tác của anh. Từ lúc Đường Nghiễn Chi viết văn cho đến giờ, cuốn nào của anh cũng được độc giả tranh nhau mua, tranh nhau mua xong thì hết hàng. Điều quan trọng là không bao giờ anh chịu mở bán lại, nói chỉ bán 1000 cuốn thì chỉ bán đúng 1000 cuốn. Cái gì cơ? 1000 cuốn ít quá ấy hả? Có sao đâu, tôi cũng đâu thiếu chút tiền ấy. Cái gì cơ? Fan không giành được ấy hả? Liên quan gì đến tôi? Tôi chỉ phụ trách viết văn, không chịu trách nhiệm giao đồ tận nhà.

Đường Nghiễn Chi dễ dàng mà chống cả nửa bầu trời website X.

Anh là một tác giả đam mỹ cặm cụi với thể ngoại truyện ngọt.

Ngọt nhẹ nhàng, ngọt vừa phải, ngọt đậm sâu, ngọt ngây thơ mụ mị, có kiểu ngọt nào viết kiểu ngọt ấy. Cuộc sống của độc giả vốn đã căng thẳng, nên họ chỉ muốn đọc mấy truyện ngọt ngào để giải tỏa áp lực. Cái gì cơ? Truyện bi là cái gì á? Xin lỗi nhớ, tui không quen.

Weibo clone của Đường Nghiễn Chi là Tui Ngọt Lắm Nha, bút danh là Lợn Guinea, fan gọi thân mật là Heo Heo.

Bạn hỏi tui sao lại để weibo clone của người ta ở đây hở? Làm ơn đi, bạn có chút kiến thức cơ bản nào về cái gọi là hotboy mạng không? Người ta không dùng clone, chẳng nhẽ lại dùng nick chính rồi bị fan đánh úp à?

[3]

Hứa Trì là sinh viên khoa Quản Lý của đại học A, năm nay là năm thứ ba của đời sinh viên, cũng là năm thứ ba của đời viết văn.

[4]

Dưới sự giúp đỡ của Đình Đình, mấy bữa trước cậu vừa ký hợp đồng thành công với web X, trở thành tác giả cộng tác của họ. Hứa Trì nhìn cái dấu cộng tác sau bút danh của mình, lòng có chút hạnh phúc.

Đình Đình: Cộc Cộc, anh đâu rồi?

Đình Đình là một fan hiếm hoi theo cậu từ năm đầu cho đến bây giờ. Sau khi vô tình click vào truyện của Hứa Trì, cô nhóc như được khai sáng, văn phong của Hứa Trì vừa trau trốt, vừa ử dột, vậy mà cứ thôi thúc cô cặm cụi đọc.

Đình Đình cảm thấy đây chính là sức hấp dẫn của Cộc Cộc. Cô vừa tiếc sao Hứa Trì không nổi, vừa chăm chỉ an ủi rằng sớm muộn gì cậu cũng được nhiều người biết đến.

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Tối nay có chương mới không?

Hứa Trì: Không, đầu giờ cũng có ai đọc đâu, gõ làm gì.

Đình Đình: Em đọc nè! Em đọc nè! [rơi lệ.jpg]

Hứa Trì: Hôm nay không có cảm hứng, không muốn viết, anh đi livestream.

Đình Đình: Vẫn cái đó hả?

Hứa Trì: Ừ.

Đình Đình: [phát điên.jpg] Em không muốn xem, em không muốn xem!!!

Hứa Trì: Em có thể không xem.

[5]

Ngoài viết lách, Hứa Trì còn giết thời gian bằng việc livestream.

Cậu livestream chơi game ở website Q.

Người ta thường livestream game nào đang hot nhất, không cần biết có khán giả hay không, cứ dựa thế trước đã. Còn Hứa Trì, cậu livestream ở website Q này cũng gần năm rồi, nhưng chỉ chơi duy nhất một trò.

[Don't Starve]

Người ta thuộc hàng cao thủ mới dám livestream, Hứa Trì livestream suốt ba tháng mới vật vờ sống được đến ngày thứ ba mươi ở trong game.

Thi thoảng có người click nhầm vào phòng game của cậu, thì cũng sẽ out ngay khi xem được chừng 10 phút.

Phòng livestream của Hứa Trì chỉ có BGM, không bật mic, cũng không quay mặt mình. Mấy vụ đó còn hiểu được. Cái không tài nào hiểu được là trình chơi game nát bét của cậu.

Nhân vật game mà Hứa Trì lựa là nhân vật bình thường nhất, cũng hợp với người mới nhất. Hứa Trì chết rất nhiều, không chết vì chó cắn, cũng chết vì ếch giết, mà dù thế nào thì cũng có cái chết dói đang đợi cậu phía cuối con đường.

“Gà vch, tao xem nhiều thằng streamer rồi mà chưa từng thấy thằng nào gà thế này, đi cũng không biết đi, cứ ngơ ngơ cho chó cắn chết.” Người xem nghĩ vậy.

[6]

Cuộc sống đã nhiều căng thẳng, vậy mà Hứa Trì không chỉ viết truyện bi, còn ngày ngày trần trở xem làm cách nào mới sống đến “hôm sau” của game.

[7]

Giới viết lách mười người thì có mười một người là nữ. Vì vậy, Đường Nghiễn Chi và Hứa Trì đều là những động vật quý hiếm cần được bảo tồn.

Mà điều đáng sợ là vào một ngày đẹp trời, hai con động vật quý hiếm ấy gặp nhau.

Ngáo:

Hồ mới. Truyện khá ngắn nên hi vọng sẽ lấp được =))) Tác giả viết kiểu siêu đoản văn, nên đánh số nhìn hơi nhiều, tui sẽ tự chia tùy theo khả năng làm ngắn hay dài, dù tác giả chia sẵn 28 chương dài rồi =))) Mà tui sợ tui lười, làm không đủ như chương tác giả chia.

Lợn Guinea – thực chất chính là Chuột Lang. Nhưng vì nội dung truyện và một số câu thoại sau này, nên tui đành để cái tên không quá phổ biến như thế =)))) Một là mèo, một là chuột, đến cái bút danh cũng đôi lứa xứng đôi.

Lợn Guinea, còn được biết dưới cái tên thông dụng hơn là Chuột Lang Nhà

2. Chương 2: [bi Gặp Ngọt] 8 – 12

[8]

Hôm ấy, bộ truyện mới nhất đang được viết của Lợn Guinea – “Lời yêu” – được đăng vào đúng 10:10 PM như mọi ngày.

Chúng fan đêm đêm đều hẹn chuẩn lúc ấy vào bình luận, đều đặn hơn cả mùa dâu của các chị em gái.

Như thể giật được tem của chương mới là có thể lại gần tác giả hơn vậy.

Đường Nghiễn Chi có chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế nhẹ. Anh mở “Lời yêu” ra, cảm thấy vô cùng hài lòng khi đám giờ đăng tấp tểnh một hàng y hệt.

Bộ truyện này cũng giống những bộ truyện mà Đường Nghiễn Chi từng viết, cũng theo con đường ngọt ngào. Đã trứ hàng được cả bộ, nên Đường Nghiễn Chi không phải chịu áp lực bị giục ra chương. Anh kéo xuống đáy của website X, lọc văn theo giờ đăng chương thì thấy một bộ cũng đăng rất sát với mình.

“Vuột mắt em.” – Giờ đăng: 10:10:10 PM – Tác giả: Mèo Cộc Đuôi.

Ma xui quỷ khiến thế nào mà Đường Nghiễn Chi lại click vào đó.

[9]

Nhà giết lợn chưa chắc ngày nào cũng ăn thịt lợn. Tương tự như vậy, Lợn Guinea viết truyện ngọt không có nghĩa là anh không đọc truyện bi.

[10]

“Vuột mất em”. Nhìn tên đã biết truyện không ngọt ngào cho nổi.

Tag thể loại chỉ có hai, cận hiện đại và thể thân, HE hay BE cũng chẳng ghi rõ.

Truyện on-going, đã viết được 80,000,000 chữ, ấy thế mà chỉ có lèo tèo 32 người bookmark.

Lăn chuột xuống, Đường Nghiễn Chi thấy được một loạt 10:10:10 PM.

Thuận theo ý muốn của bản thân, anh mở chương 1 ra.

“Lần đầu gặp gỡ”.

[11]

Đình Đình: Hu hu hu hu hu hu hu

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Thẩm Hành khổ quá, thằng Chu Ốc Lợn kia đi chết đi có được không?!!

Thẩm Hành là nhân vật thụ trong “Vuột mất em”, còn Chu Ốc Lợn...không phải, Chu Tấn mới đúng, là công.

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Hu hu hu, đối công được không, em thương cục cưng Thẩm Hành nhà em quá.

Hứa Trì: Em đi mà viết nhé?

Đình Đình: Cái thằng khốn nạn Chu Tấn kia, a a a a a, sao nó dám đối xử với Thẩm Hành như vậy chứ!!

Hứa Trì: Vốn bộ này đã là truyện máu chóa rồi, hơn nữa Thẩm Hành còn là thể thân cho bạch nguyệt

quang trong lòng Chu Tấn. Chẳng nhẽ em chưa chuẩn bị tâm lý từ trước khi đọc à?

Đình Đình: Có, nhưng em không ngờ chuẩn bị thế mà vẫn chưa đủ.

Hứa Trì: ...

Đình Đình: Đổi công được không anh?

Hứa Trì: Ngủ rồi.

Hứa Trì: Người này không online.

Hứa Trì tắt khung chat, mở truyện của mình ra thì thấy có mấy bình luận mới.

Đường Đường: Cái thể loại khốn nạn gì đây???

Đường Đường: Hu hu hu hu, Thẩm Hành khổ quá.

Đường Đường: Quào, đoạn miêu tả nội tâm này tác giả viết mượt ghê!

Đường Đường: Đổi công được không?

Đường Đường tặng tác giả 1000 kim cương.

Đường Đường: Đại đại cố lên! Tui sẽ giục chương đó!

Hứa Trì: ...

Hứa Trì chụp mấy bình luận ấy lại, gửi cho Đình Đình, hỏi:

Có phải clone của em không?

Đình Đình: ???

Đình Đình: Không phải em! Em làm gì có nhiều tiền thế?!

Đình Đình: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha Cộc Cộc, anh xem đi kìa! Đâu phải mình em thấy cái thằng Chu Ốc Lợn kia khốn nạn!!

Đình Đình: Úi chà, bạn đọc giả mới này giàu thật đấy, cứ thế mà tặng hẳn 100 tệ.

Hứa Trì: ...

Hình như có gì đó không đúng.

Cậu trả lời bình luận của Đường Đường: Cám ơn bạn nữ đã thích truyện:) Nhưng không cần tiêu tiền mua quà cho tôi đâu!

[12]

Hiếm hoi lắm Đường Nghiễn Chi mới gặp được một tác giả viết truyện máu chóá hấp dẫn như thế. Anh còn chưa thoát được cảm xúc sau khi đọc mà đã thấy người ta trả lời mình. Đọc câu reply ấy xong, anh mỉm cười tắt tab truyện.

Đường Nghiễn Chi nghĩ bụng, tôi đâu phải bạn nữ.

Hơn nữa, tiền tôi không thiếu.

Đường Nghiễn Chi vào nick weibo chính, đăng status:

Lợn Guinea: Hôm nay đọc một bộ siêu bi thảm, may mà sự đáng yêu của tác giả đã hàn gắn linh hồn tui...

Fan 1: Số 1!

Fan 2: Số 2!

Fan 2: Heo Heo đăng weibo rồi!

Fan 4: Heo Heo đọc bộ nào thế!! Tui cũng muốn đọc!!

Fan 5: Siêu...bi thảm...Dạo này cảm xúc của Heo Heo không được vui à? Đọc truyện bi kịch để tự dẫn vật chăng?

Fan 6: Già rồi, không đọc được mấy bộ buồn...

Cùng lúc ấy, Mèo Cộc Đuôi post status mới.

Tui Đăng Cực Kỳ: Lại chẳng biết viết gì....

Ngáo:

Nhìn cả chương như cái bảng màu.

3. Chương 3: [bi Gặp Ngọt] 13

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

[13]

Hứa Trì thuộc tuýp người viết văn rất tùy ý, nói chính xác hơn thì cậu dựa hoàn toàn vào cảm hứng, có cảm hứng thì một ngày gõ được 5000 chữ, không cảm hứng thì năm ngày mới được 100 chữ.

Dạo gần đây lại đúng dịp cao điểm của cuối kỳ, một sinh viên bình thường như Hứa Trì đương nhiên cũng phải đương đầu với vấn đề vô cùng hay gặp, ấy là ôn tập.

Vì lẽ ấy, cả phòng ngủ của Hứa Trì chạy hùng hục lên thư viện, bao trọn một chiếc bàn bốn chỗ.

“Hứa Trì!”

“Sao thế?”

“Mày nhìn cô nàng phía đối diện kia!”

“...Ừ thì sao?”

“Người ta ngắm mày lâu lắm rồi đó!”

“...Ờ.”

Hứa Trì cúi đầu, tiếp tục vật lộn với thuế giá trị gia tăng, thuế tiêu dùng, thuế xuất nhập khẩu. Đám bạn cùng phòng thấy cái vẻ như sư chùa thiền định ấy của cậu mà chỉ biết ngao ngán tiếc rẻ.

Hứa Trì là kiểu người lững lờ, sự nhạy bén cũng chậm hơn người khác. Người tuy nhợt nhèo là vậy, nhưng lại được cái đẹp trai.

Đúng thế, thời buổi này chỉ cần đẹp và có tiền là có thể giải quyết mọi chuyện. Với ngoại hình ưa nhìn của Hứa Trì, thì tính cách thiếu mạnh mẽ của cậu chẳng phải khuyết điểm lớn gì.

Vì lý do ôn thi này mà Hứa Trì không online một tuần. Sau khi khó khăn lắm với lết qua được môn Thuế và môn Kinh Tế, cậu về phòng ngủ, bật QQ và website lên, chưa kịp định thần đã bị đồng thông báo đập thẳng vào mặt.

Đình Đình: Cộc Cộc!

Đình Đình: Cộc Cộc, anh ở đâu?!

Đình Đình: Cộc Cộc không online ngày đầu tiên, nhớ anh ấy.

Đình Đình: Cộc Cộc không online này thứ ba, nhớ anh ấy.

Đình Đình: [ảnh] [ảnh] [ảnh]

Đình Đình: Bạn Đường Đường này là ai?!

Đình Đình: Cộc Cộc, em đợi anh đến hoa cũng tàn rồi...Cỏ trên mộ của thằng Chu Ốc Lợn cao hơn hai mét rồi!! Anh mau về nhỏ đi!!

Hứa Trì: ...

Hứa Trì mở mấy tấm ảnh Đình Đình gửi qua, tất cả đều là ảnh bình luận giục chương của Đường Đường ở truyện “Vuột mắt em”.

Đường Đường: Đại đại có đó không? Hai ngày rồi đại đại không đăng chương mới.

Đường Đường tặng tác giả 1000 kim cương.

Đường Đường: Đại đại có đó không? Bốn ngày rồi đại đại không đăng chương mới.

Đường Đường tặng tác giả 1000 kim cương.

Đường Đường: Đại đại có đó không? Weibo của đại đại là gì? Đại đại không đăng chương mới là bởi đương chuẩn bị cho vụ đổi công sau này sao?

Đường Đường tặng tác giả 1000 kim cương.

Đường Đường tặng tác giả 1000 kim cương.

Đường Đường: Uhuhuhu, sao đại đại không đăng chương mới. [rơi lệ.jpg]

Đình Đình trả lời Đường Đường: Weibo của Cộc Cộc là @Tui Đắng Cực Kỳ, Cộc Cộc viết truyện đảm bảo lắm! Tui theo chân anh ấy bao năm nay rồi, anh ấy chưa từng drop bộ nào cả! Chắc tại ngoài đời thực có việc gì nên anh mới không đăng chương...

Đường Đường trả lời Đình Đình: Anh ấy? Đại đại là nam à?

Đình Đình trả lời Đường Đường: Đúng rồi nha!

Đường Đường trả lời Đình Đình: Đại đại...Tuần này tui vừa đọc hết mấy bộ Cộc Cộc từng viết! Hay chết mất! Đúng là văn của thần tiên! Vậy mà sao lướt đọc lại ảm đạm thế nhỉ?

Đình Đình trả lời Đường Đường: Bởi vì Cộc Cộc lành quá chớ sao...Với lại làng đam mỹ giờ cạnh tranh khốc liệt như thế, truyện của anh mà không được lên trang nhất thì khó được trông thấy lắm.

Đường Đường trả lời Đình Đình: Vậy thì lên trang nhất! Xin lên danh sách đề cử ấy!

Đình Đình trả lời Đường Đường: Sao mà lên được đây...Cộc Cộc vừa mới ký cộng tác với website X, tui bảo anh xin lên danh sách đi mà anh từ chối...

Đường Đường trả lời Đình Đình: Sao anh ấy lại từ chối?

Đình Đình trả lời Đường Đường: Anh nói rằng anh không muốn bị giục ra chương...Với lại tổng số chữ một tuần của anh cũng không đạt yêu cầu...Thím xem đó, bỗng một cái liền ngừng viết bấy ngày luôn...

Đường Đường trả lời Đình Đình: ...

Hứa Trì tiếp tục kéo xuống, kéo đến đoạn sau mới thấy Đình Đình và Đường Đường trò chuyện với nhau ra tình hữu nghị cách mạng. Cuối cùng, hai chị em quyết định bắt tay nhau trong công cuộc giục Hứa Trì ra chương mới, và đánh như tử cái đầu chó của thằng công khốn nạn.

Đường Đường! Tui tiết lộ thêm một chuyện nha! Cộc Cộc còn livestream ở website Q nữa đó! Số phòng là 990908! Lúc nào rảnh, thím có thể qua đó ngồi!

Đã biết!! Đây chuẩn bị sẵn quà rồi!!

Hai dòng này là nói trong QQ.

Hứa Trì: ...

Sau khi mất tích suốt bảy ngày, rốt cục Hứa Trì cũng chịu xuất hiện, trả lời đồng tin nhắn QQ của Đình Đình.

?

Hứa Trì: Hứa với anh, phải giữ vững tự trọng đấy, nghe chưa? (1)

Ngáo:

(1) Câu gốc là “ , ?”, thứ được nhắc đến là “ ” (chó liếm). Đây là ngôn ngữ mạng ở Trung Quốc. “Chó liếm” ám chỉ người mù mị theo đuổi người khác, theo đuổi đẳng đẳng mặc cho người ta có phũ phàng đến thế nào, hơi giống lụy tình; hoặc người chuyên nịnh bợ đến thối lợ.

Tuy nhiên, câu “Hứa với tui, đừng có làm chó liếm nha?” của cư dân mạng thường có ý chọc nhau nhẹ nhàng kiểu vui đùa thôi, không có hàm ý nặng như nghĩa của từ chó liếm. Ở đây, Hứa Trì bảo Đình Đình như vậy vì cổ nhẩn cho cả tràng dài như khùng bố, giống kiểu nhẩn tin của mấy người lụy tình.

4. Chương 4: [bi Gặp Ngọt] 14 – 15

[14]

Đêm đó, bộ truyện “Vuột mắt em” cuối cùng cũng được chào đón chương mới đầu tiên sau một tuần vắng bóng.

“Vuột mắt em” – Giờ đăng: 10:10:10 PM – Số chữ: 4898 – Chương 27: Tha thứ

Đường Đường: Tem!

Đường Đường: Số 1!

Đình Đình: ...

Đình Đình: Thím sống trong điện thoại đó hả??? Còn nhanh hơn cả tui nữa??

Đường Đường: Vừa thấy thông báo là phải lao đến ngay!

Đình Đình: [bái phục.jpg]

Mười phút sau.

Đường Đường: Cục cưng Thẩm Hành oiiiiiiiiiii! Mẹ yêu con nhaaaaaa! Uhuhuhu, đau lòng chết mất, thằng khốn họ Chu, mày hứa với tao từ rày về sau phải yêu thương chăm sóc nó nha nha nha!!

Đình Đình: Khóc mất rồi...Tình yêu của Thẩm Hành quỵ lụy quá, kiếp trước thằng Chu Ốc Lợn đã làm gì để kiếp này được Thẩm Hành hết lòng hết dạ như thế chứ? Chu Tấn, hứa với tao rằng sau này phải yêu thương cục cưng nhớ!! Mày mà khiến cục cưng rơi một giọt nước mắt thôi là tao sẽ làm mày rơi cả chậu máu!! [mài dao.jpg]

Đường Đường tặng tác giả 1000 kim cương, với lời nhắn: Cục cưng Thẩm Hành cố lên nhoa!!!

Đình Đình: [há hốc mồm.jpg]

Đình Đình: Thím à, nhà thím có mỏ quặng à???

Đường Đường: Không biết phải làm gì mới giúp được Cục Cục, cũng không biết làm thế nào mới làm anh ấy nổi tiếng, chỉ đành đập tiền để được lên danh sách đề cử vậy.

Đình Đình: Thím à, dựa trên sự hiểu biết của tui về Cục Cục thì anh ấy không thích kiểu này đâu...

Đường Đường: Tui biết chứ, vậy nên tui mới không dám tặng quá nhiều.

Đình Đình: Nhà thám đúng là có mỏ quặng thật rồi!!

Đường Nghiễn Chi ngồi trước màn hình máy tính, rồi clone Đường Đường để vào nick chính Lợn Guinea, tới khu vực tác giả, click click mấy lần rồi tắt tab.

Đêm đó, sau bảy ngày ngừng chương, cuối cùng “Lời yêu” cũng đón chào lần đăng đầu tiên của tuần qua, thậm chí còn đăng một lèo bảy chương, thời gian đăng cũng chẳng thêm tuân theo cái chứng rối loạn ám ảnh cưỡng chế như mọi lần.

Fan của Lợn Guinea phát rồ lên. Các bạn gái biểu tình giục chương dưới weibo của tác giả suốt cả tuần qua mà chẳng thấy người ta có động tĩnh gì, vậy mà đột nhiên lại đăng bất thành linh thể này, làm người ta chẳng giật tem được.

Kể đó, các fan lại nhận thêm một thông báo trên weibo:

Lợn Guinea: .

Chúng cô nương đau đớn vô cùng, gặp phải cái anh tác giả tùy hứng thể này đúng là khổ, ngày ngày theo dõi chương mới còn chưa đủ, còn phải hứng chịu mấy cơn động kinh bất chợt của người ta.

Fan 1: ???

Fan 2: Heo heo, nếu anh bị bắt cóc thì anh nháy mắt mấy cái coi!!

Fan 3: Heo heo, anh có thể vui lòng giải thích vì sao mà một tuần chỉ đăng một lần, một lần lại đăng hẳn bảy chương không?

Fan 4: Đường ám chỉ một đêm bảy lần chẳng?

Fan 5: Thím bên trên câm ngay! Cút ra ngoài! Heo Heo còn bé bỏng lắm! Mẹ không cho phép con đi kiếm người yêu!!

Fan 6: Tôi từ chối!! Tôi không muốn làm mẹ vợ sớm như vậy!!!

Fan 7: Ủa tui vào lợn chỗ hử? Sao bỗng nhiên như lạc vào cái fandom cách vách vậy?

Lợn Guinea trả lời Fan 3: Không có ý gì sâu xa cả, chẳng qua cuối cùng cũng đợi được thần tượng sau một

tuần đăng đăng nên hơi vui thôi.

Đường Nghiễn Chi lướt weibo, nhìn thấy loạt chấm hỏi của fan cũng chẳng muốn giải thích. Anh thoát weibo chính, vào nick clone thì thấy có thông báo.

Tui Đăng Cực Kỳ: Một quá T_T Cuối cùng cũng thi xong rồi.

Tui Ngọt Lắm Nha: Cộc Cộc là sinh viên à?

Tui Đăng Cực Kỳ trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Đúng rồi...

Tui Ngọt Lắm Nha trả lời Tui Đăng Cực Kỳ: Cộc Cộc học ở đại học A à? Phần giới thiệu trên weibo của Cộc Cộc có ghi là đang ở thành phố A.

Tui Đăng Cực Kỳ trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Đúng..

Hứa Trì nhìn nick Tui Ngọt Lắm Nha, thoáng nhú mày. Cậu click vào thì trên tường không có gì, chỉ follow một mình cậu. Thấy vậy, Hứa Trì bèn chụp ảnh lại hỏi Đình Đình: Ai đây?

Đình Đình: Đường Đường.

Hứa Trì: ...

Tui Ngọt Lắm Nha trả lời Tui Đăng Cực Kỳ: Sờ sờ Cộc Cộc, nghỉ ngơi đi nha ~

Hứa Trì bỗng nhiên thấy rộn rộn.

Đường Nghiễn Chi đang cúi đầu chơi điện thoại chẳng biết trời chẳng thì bạn cùng phòng xông vào ôm chầm lấy, hô lớn: “Đường Nghiễn Chi, cứu tao với! Tao rút môn của lão Từ mất thôi!!”

Đường Nghiễn Chi nói với giọng gườm gườm: “Mày muốn xin đại cương không?”

“Muốn.”

“Vậy thì bỏ tao ra. Tao đếm đến ba, một...”

Thằng bạn cùng phòng vội vàng bỏ tay ra.

Đường Nghiễn Chi quăng quyển vở cho thằng bạn, thằng bạn vui vẻ đón lấy, miệng làu bàu, “Biết vậy không vào khoa Luật của đại học A. Thi cuối kỳ đúng là dã man!”

Đường Nghiễn Chi nhìn câu ngũ ngôn trong blog, nói với điệu ý tứ sâu xa, “Chưa chắc...”

[15]

“Hứa Trì! Qua đây!”

Nhà ăn của đại học A vừa đông vừa ồn. Bạn cùng phòng nhanh chân cướp được một bàn trống, vẫy tay gọi Hứa Trì.

Hứa Trì bưng khay đồ ăn, nường theo dòng người đi về phía thằng bạn.

“Tiên sư nó chứ.” Thằng bạn cùng phòng chửi một tiếng, “Đông thế không biết!”

“Ông vẫn chưa quen à?” Hôm nay nhà ăn có món sườn xào chua ngọt mà Hứa Trì thích nhất, cậu gấp một miếng bỏ vào miệng, đôi mắt nheo lại đầy thỏa mãn.

“Sao lại hết mất sườn xào chua ngọt rồi hả!!” Bàn cách vách vang lên tiếng ai gầm lên giận dữ, cắt ngang cuộc nói chuyện của Hứa Trì và thằng bạn.

Hứa Trì giương mắt qua nhìn thì thấy một cậu chàng mặt trẻ nít đang tức sùi bọt mép. Nhận thấy tiếng gào của mình khiến mọi người đổ dồn ánh nhìn về, cậu chàng vùi đầu vào khay cơm, mặt đỏ lựng.

Hứa Trì bật cười, bỗng nhiên lại thấy cậu bạn kia cũng hơi hơi đáng yêu.

“Đừng gào nữa, tối tao lấy cho mày là được chứ gì?”

Giọng nói trầm ấm vang lên bên tai Hứa Trì.

Thật kỳ lạ, nhà ăn ồn như vậy mà cậu vẫn nghe được nó rõ mồn một.

Hứa Trì và cậu bạn mặt trẻ nít kia ngồi chéch nhau, người vừa cất tiếng nói thì ở phía đối diện của cậu bạn ấy, cách Hứa Trì hai người. Cậu ngoảnh nhìn lại cũng chỉ thấy được góc nghiêng thần thánh của người ta.

“Ôi chào...” Thằng bạn cùng phòng chột chột Hứa Trì, hỏi với cái giọng mơi mơi, “Biết người vừa nói kia là ai không?”

Hứa Trì quay lại, cắn miếng sườn xào chua ngọt, ừ hừ, “Ai thế?”

“Đường Nghiễn Chi đấy! Học sinh giỏi tiêu biểu bên khoa Luật đấy! Nghe nói nhà cũng giàu nữa!”

Hứa Trì và một miếng cơm vào miệng. Cuộc đối thoại ở bàn kia vẫn tiếp tục.

“Thật hem?! Ông xã đúng là tuyệt nhất!”

Cậu chàng mặt búng ra sữa thốt ra một câu điếng người, mà cái giọng thốt ấy cũng chẳng nhỏ nhẹ chút nào, thành thử đám chung quanh được dịp tròn mắt.

“Mày nói thêm câu nữa xem...” Đường Nghiễn Chi ngẩng đầu, cười híp mắt, “Tao đảm bảo là mày sẽ rút sạch mấy môn chưa thi.”

“Ồi bố ơi! Con sai rồi! Về phòng con sẽ đập đầu tạ tội!”

Cuộc trò chuyện của Đường Nghiễn Chi và cậu bạn kia lọt hết vào tai Hứa Trì và thằng bạn cùng phòng. Nó ghé qua tám chuyện, “Nghe đồn có cả đồng nữ sinh muốn sinh con cho Đường Nghiễn Chi!”

“Ồ...” Hứa Trì hỏi thằng bạn, “Ông có bận gì không?”

Nó nói với giọng ngạc nhiên, “Không bận.”

“Không bận thì ăn nhanh đi, tôi phải về chơi game.”

“Vẫn cái trò Don’t Starve đó hả?”

“Ừ.”

“Ngày nào cũng chơi mà mày không thấy chán à?”

“Không, tôi sắp qua được ngày bốn mươi lăm rồi. Chung thủy lắm. ”

“Mày đúng là nhạt nhẽo, mấy cái tin hay ho này chẳng nhẽ không bằng cái trò đấy?”

Hứa Trì ngẩng đầu, nhe răng cười sáng loáng, “Mấy hôm trước, lúc xin tôi đại cương, ông không có nói như vậy.”

“ ... ”

Làm thằng bạn cứng họng xong, Hứa Trì cúi đầu tận hưởng tiếp bữa trưa ngon lành của mình, nghĩ bụng: cứ xem như mấy cái tin đấy hay ho thì liên quan gì đến mình chứ?

Ngáo:

Công phân liệt hơi giỏi =)))

5. Chương 5: [bi Gặp Ngọt] 16 – 17

[16]

“A a a a a a a a a a!!!”

Tiếng rống vang dội bất chợt vang lên từ căn phòng KTX nam sinh 503, tòa nhà số 9.

Cậu bạn cùng phòng giật thót, điện thoại rơi ụp vào mặt; vén màn thì thấy Hứa Trì đang đánh mặt nhìn chăm chăm vào màn hình vi tính.

“Trì thưa...” Cậu bạn hỏi sốt sắng, “Sao...sao thế?”

Giọng Hứa Trì rất nghiêm trọng, “Tôi chết rồi.”

“Lần này...chết vì lý do gì vậy?”

“Hè, nóng quá chết.”

“ ... ”

Hứa Trì vò đầu bứt tai, nhìn đồng hồ luận trong phòng livestream thì càng bực.

Đình Đình: Há há há há há há há há

Đình Đình: Há há há há há há há há há há há há

Đình Đình: Há há

Đình Đình: Cộc Cộc à, mình đừng có tự hành mình nữa nha?

Dình Dình: Thím Đường Đường có đây không! Ra cười với tui nào!

Đình Đình: Đường Đường?

Đình Đình: Đường Đường?

Đường Đường: Đây đây, nãy mãi cười quá rớt xuống gầm bàn!!

Đường Đường: Cộc Cộc đáng yêu chớt mắt! Bình thường ai mà lại chết nóng chứ!! Sao anh ấy làm được vậy nhỉ?!

Hứa Trì: ...

Trong cơn giận dữ, cậu quyết định out ra.

Rồi cầm điện thoại, đăng lên weibo rằng:

Tui Đăng Cực Kỳ: Hôm nay không có chương mới. [nhe răng]

Đình Đình: Cái icon [nhe răng] này ả ý sâu xa quá...

Tui Ngọt Lắm Nha: Phải chăng vì tự thấy mình quá gà, xong thấy hai đứa mình vạch trần sự thật tàn nhẫn, mất mặt quá nên nổi cơn?

Đình Đình trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Thím có phải là thánh sư thật không?

Tui Đẳng Cực Kỳ trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: [mỉm cười]

Đình Đình trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Cái icon [mỉm cười] này cũng rất sâu xa...Thím, bảo trọng!

Tui Ngọt Lắm Nha trả lời Tui Đắng Cực Kỳ: Uhuhuhuhu, Cộc Cộc ơi, tui sai rồi!! Sau này tui sẽ không bao giờ nói thật nữa!!! Uhuhuhu, tui mới là đứa chơi gà nhứtttt!!

Tui Đấng Cực Kỳ trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Ngủ đây, ngủ ngon.

Đình Đình trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Khả khả khả khả khả khả khả thím tiêu đời rồi! Cộc Cộc ra đòn sát thủ rồi!! “Ngủ đây, off rồi.” với “Ngủ đây, ngủ ngon.” Ý chỉ rằng anh ấy không muốn nói chuyện với thím nữa!! Khù khù khả khả khù khù khả khả

Tui Ngọt Lắm Nha trả lời Đình Đình: ...

[17]

Mấy bữa nay Hứa Trì gặp phải chuyện không vui.

Nhờ Đường Đường tặng thưởng, truyện [Vuột mắt em] cuối cùng cũng hot lên được chút, lượng bookmark tăng lên, từ ba mấy lên được năm mấy. Nhưng cũng vì thế mà mấy lời bình luận không được đẹp để xuất hiện.

Người sử dụng điện thoại 084753: Eo ơi, đọc được mấy chương, cảm thấy bút lực của tác giả không đủ để xây dựng hình tượng nhân vật, thấy cứ gượng gượng...

Bình luận này chỉ ít còn có tính khách quan, mấy cái bên dưới mới thực là khó chịu.

Phong Vị Miên: Tác giả viết gì thế, cố tình nhét tình tiết này vào cho thêm bi kịch à?

Bình tĩnh ra mà nói thì truyện [Vuột mắt em] này của Hứa Trì đi theo lối bi kịch truyền thống hồi xưa xưa. Chẳng hiểu sao người khác viết thì được nói là “Ồi chu choa, toàn những tình tiết máu chóa tui thích nhất, đọc xong mà sảng khoái cả người” rồi thì “Always đứng trong team máu chóa!” và cả “Trời đông giá rét, chỉ có một bộ máu chóa mới hàn gắn được tâm hồn tui.” kiểu kiểu thế; còn cậu viết lại bị nói rằng “Cố tình nhét tình tiết vào để thêm bi kịch?”

Dù Hứa Trì đã chuẩn bị tâm lý rằng bình luận của độc giả cũng không thể hiện được điều gì, họ thích nói gì thì nói, mình cứ viết của mình là được, quan điểm của mỗi người khác nhau, mình cũng đâu thể xông vào buộc người ta khen mình viết hay này nọ. Nhưng dẫu vậy, cái cụm “cố tình nhét tình tiết cho thêm bi kịch” này chẳng khác nào cục đá tảng nghẹn cứng trong cổ họng cậu.

Viết truyện là sở thích lặng thầm của Hứa Trì. Đám bạn cùng phòng biết cậu thi thoảng sẽ lên website Q livestream, nhưng không biết cậu còn là tác giả mạng. Dẫu gì cậu cũng là nam sinh, bạn bè mà biết cậu có sở thích viết đam mỹ thì thế nào cũng bị nói ra nói vào. Cậu đăng nhập QQ, định tìm ai đó để trút bầu tâm sự mà cũng chẳng tìm được ai. Giữa trời đông buốt giá, cậu chỉ đành tu cả đồng nước vào cho hạ hỏa.

Hứa Trì bực dọc nghĩ thầm, giới tính khác nhau, không cần chấp vặt đám người đó, đi đêm lắm còn có ngày gặp ma, giữa thanh thiên bạch nhật đụng phải mấy đứa mất mùa cũng là chuyện thường.

Hứa Trì nghĩ vậy, nhưng hai fan cứng của cậu thì không hiền lành được vậy.

Đình Đình: Cái gì mà vì thêm bi kịch nên mới cố nhét tình tiết vào? Tui nhìn cũng nực cười, thím có vấn đề à? Nhìn bình luận thì thấy thím mới đọc đến chương 5, đọc không hết đã nói này nói nọ? Mới dẫn vật mấy chương đã chịu không nổi sao? Vậy tui nói cho mà biết, đoạn sau còn có cảnh thằng Chu Ốc Lợn ngoại tình, lên giường với người khác, fan mẹ ruột của Thẩm Hành là tui đây còn không nói gì, cái loại giới ơi đất hời như thím đã oang oác ra rồi. Hơn nữa, bộ này vốn đã là thể loại tra công tiện thụ, thím ủng hộ tiền chưa? Ủng hộ rồi thì thích góp ý với tác giả thể nào cũng được, nhưng mà chưa thì câm mẹ cái mồm thím đi!

Cô nhóc này ngày thường cứ lí la lí lắc, giờ chửi người khác lại chẳng chút e dè.

So với Đình Đình thì kiểu phản pháo của Đường Đường lại mang phong cách khác hẳn.

Người sử dụng điện thoại 084753: Eo ơi, đọc được mấy chương, cảm thấy bút lực của tác giả không đủ để xây dựng hình tượng nhân vật, thấy cứ gượng gượng...

Đường Đường trả lời Người sử dụng điện thoại 084753:@Khoa mắt

Cái comment của Đường Đường làm Hứa Trì bật cười, bao ử rữ đều chẳng là gì khi so với tấm lòng của hai người này. Cậu ngẫm nghĩ một chút, rồi inbox cho biên tập viên.

Hứa Trì: [ảnh]

Hứa Trì: Xóa giúp tôi mấy bình luận này nhé.

Biên tập: [xoa đầu.jpg]

Biên tập: Ok.

Hứa Trì out QQ, đóng trang web, tựa mình vào ghế thở dài một tiếng.

Bạn cùng phòng ngồi trên giường ló đầu qua hỏi, “Trì Tiểu Khả....lại sao thế?”

Hứa Trì nói với vẻ mặt rất nghiêm túc, “Tôi ngờ rằng mình không có khiếu sáng tác...”

Bạn cùng phòng, “?”

Hứa Trì quay lại nhìn bạn cùng phòng một cái. [Vuột mắt em] đã đến cao trào, ngày nào Hứa Trì cũng phải

ngẫm nghĩ tâm lý nhân vật để viết, căng thẳng đến độ sắp trọc đầu đến nơi rồi. Cậu tựa ghế, nghĩ...nếu mà xong bộ này....hay là kết mợ nó luôn đi?

Bị ánh nhìn như anh hùng buổi chiều tà của Hứa Trì dính và, thằng bạn cùng phòng cũng hoảng, nó vội vàng bò xuống, ôm lấy vai Hứa Trì, “Trì Tiểu Khả, tối nay có tụ tập chơi bởi đây, đi không?”

Hứa Trì hỏi lại với giọng nghi hoặc, “Trì Tiểu Khả là cái quái gì?”

“Thì là gọi tắt của Trì Tiểu Khả Ái.”

“ ... ”

Thằng bạn lại hỏi, “Đi không?”

“Tụ tập gì đây?”

“Giao lưu gặp gỡ với khoa Luật.”

Hứa Trì không tài nào hiểu nổi, “Năm ba rồi mà còn giao lưu gặp gỡ ấy hả?”

Thằng bạn siết tay, “Chính là vì năm ba rồi nên mới phải thế chứ!! Đợi sang năm bốn thì hết mợ nó cơ hội rồi! Mà nhìn mày đó, trông thế này, không đi thì tiếc lắm.”

Hứa Trì nhú mày, cậu cứ thấy câu này có gì đó quái quái, “Trông thế này là trông thế nào?”

“Thì là...thế này!” Thằng bạn vỗ vỗ ngực làm lố, “Đi đi, đi đi! Coi như là đi cùng tao cho vui! Ngày nào cũng ru rú trong phòng thì được cái trò trống gì?”

Mấy lời của thằng bạn làm Hứa Trì xiêu lòng, giờ cậu chẳng có tâm trạng viết lách, ra ngoài chơi chút cũng được.

“Ok.”

Ngáo:

Mấy lời bình luận như thế kia tui từng thấy nhiều qua các mùa thi, kiểu phản ứng như Đình Đình cũng rất nhiều, dù không lý trí và logic lắm, nhưng cũng là tâm lòng. Chẳng qua nếu gay gắt quá, dễ làm mất thiện cảm thôi.

6. Chương 6: [bi Gặp Ngọt] 18 – 19

[18]

Ở phía đầu bên kia.

Màn hình máy tính của Đường Nghiễn Chi vẫn còn hiện đoạn nói chuyện của anh và Đình Đình.

Đình Đình: Hai đứa kia đúng là làm tui phát điên!! Cái thứ gì không biết!!

Đường Đường: Bình luận biến mất rồi.

Đình Đình: Gì cơ?

Đường Đường: Thím F5 đi, bình luận của hai người kia với của tui mình đều biến mất rồi.

Đình Đình: Ôi cái đêch!! Thật này!! Sao thế nhỉ?!!

Đường Đường: Chắc Cộc Cộc nhờ biên tập viên xóa đấy.

Đình Đình: Sao anh ấy làm thế...

Đường Đường: Nếu thím dồn hết tâm sức để làm một chiếc bánh ngọt, nhưng đột nhiên lại bị người khác vấy đồ bẩn lên, thím sẽ thế nào?

Đình Đình: Tui giết đứa khốn nạn đó!!

Đường Đường: Nói cái gì thực tế ấy.

Đình Đình: Sẽ rất giận, cũng rất đau lòng...

Đường Đường: Giận dữ, rồi đau lòng đều là những cảm xúc hiển nhiên, nhưng những cảm xúc ấy không thể thay đổi được sự thật rằng chiếc bánh đã bị bẩn.

Đình Đình: Thế phải làm sao giờ?

Đường Đường: Cắt vị trí dính bản đi.

Đình Đình: [gào khóc.jpg] Cái lũ khốn nạn kia chứ, click vào rồi thấy không hay thì out ra không được à, sao còn phải để lại mấy lời làm người ta khó chịu như vậy? Bắt nạt người không nổi như Cộc Cộc chắc [khóc.jpg]

Đường Đường: [xoa đầu.jpg] Thời buổi này có loại độc giả sĩ diện như thế, tác giả viết không hợp ý một chút thôi là up cho người ta cái mào “đạo đức có vấn đề”. Lấy ví dụ như truyện bị kịch đi, giờ tác giả viết bị kịch kiểu truyền thống càng ngày càng ít, sợ bị đả “đạo đức” chứ, đứng ra giải thích thì chúng không nghe...Đúng là biết ra vẻ làm nũng mới có người thương, hiền lành thì lại bị bắt nạt.

Đình Đình: Đừng nói nữa...Tui khóc to lắm rồi đây này. Tui không muốn Cộc Cộc nổi tiếng, anh ấy cứ lặng lẽ viết truyện, lặng lẽ livestream là được. Anh ấy chưa nổi mà đã có anti rồi, lỡ ngày nào nổi thật, chẳng nhẽ còn bị chửi đến mức gác bút à? Tui sẽ không bao giờ giới thiệu truyện của anh ấy trên weibo nữa, tui phải giấu nhẹm anh ấy đi!

Đường Nghiễn Chi lặng người nhìn câu nói của Đình Đình hồi lâu, cuối cùng, anh bật cười, mở giao diện tác giả của website X.

Truyện mới – Tên: “Không xứng với em” – Thể loại: BE – Văn án:...

Những ngón tay thon dài của anh gõ gõ trên phím, gõ xong, Đường Nghiễn Chi tắt máy với vẻ hài lòng.

Văn án chỉ có sáu chữ: Thích đọc hay không thì kệ.

“Bố ơi!! Đến giờ đi giao lưu rồi! Mình đi thôi!!” Cậu bạn mặt búng ra sữa bước ra từ phòng vệ sinh, cái khăn quàng đỏ thắm quanh cổ càng khiến người ta tươi ngon mọng nước. Đường Nghiễn Chi khoác chiếc áo gió màu đen lên người, cậu bạn kia liền bật ngón cái, “Chính là cái nhan sắc này! Ở đại học A sao tìm được một người như vậy nữa!”

Đường Nghiễn Chi đập gáy thẳng bạn, “Đừng nói nhiều nữa, đi thôi.”

“Bố à...Tối nay bố định cặp mấy bạn nữ nè?”

“Cái gì mà cặp với mấy bạn nữ hả? Không cặp ai hết.”

“Đừng mà, bên khoa Quản Lý nhiều gái xinh lắm, đã đi rồi thì đừng bỏ lỡ chứ.”

“Mày tưởng mày đang đi chợ hả?”

“Đến nơi rồi chắc chắn mày sẽ không nói thế nữa. Gu của mày là gì? Để tao còn nhìn giúp nào!”

“Gu của tao ấy hả?” Đường Nghiễn Chi cười âm hiểm, “Phải giỏi giang, chơi game gà, động một chút là thẹn quá giận lẫy lên, mày tìm giúp tao nhé?”

“Ày...” Thằng bạn chăm chú nghe thật, “Chơi game gà...cái này dễ, nhưng giỏi giang thì sao biết được?”

“Thì mày tự đi mà tính,” Đường Nghiễn Chi đi trước, “Chẳng phải mày bảo sẽ tìm giúp tao à?”

“Yên tâm!” Thằng bạn bước nhanh theo sau, “Tao sẽ cố!”

[19]

Hứa Trì ngồi gọn một góc trong quán kara với vẻ chán ngán.

Buổi giao lưu này là một hình thức khác của xem mắt, chẳng biết ai tổ chức mà có đủ các yếu tố như hạt dưa, đồ ăn vặt, sân khấu, ánh đèn, khán giả. Góc mà Hứa Trì ngồi có thể nhìn được hoạt động cướp mic trên sân khấu. Cậu cảm thấy tình hữu nghị giữa người với người đúng là kỳ diệu, chẳng phải đôi bên mới gặp nhau lần đầu à? Sao mà thân thiết như đã quen nhau mấy nghìn năm vậy?

Cậu vui đầu bên bạn cùng phòng, thực chẳng thể hào hứng nổi với mấy hoạt động này. Ánh sáng của màn hình di động hắt lên gương mặt Hứa Trì, cậu chau mày nhìn màn hình vô cùng nghiêm túc.

“Ôi chao...Cậu đi bên này này.”

“Không đúng! Bên này cơ!”

“...Thua mất rồi...”

Hứa Trì ngẩng đầu, cô bạn mặt trái xoan ngồi bên trái nở nụ cười, để lộ cặp răng khểnh, “Nãy thấy cậu loay hoay mãi ở đó nên không nhìn được, xin lỗi nha.”

“Không sao, không sao.” Thằng bạn cùng phòng thấy gái xinh lại gần thì nhiệt tình lắm, “Trình chơi game của Trì Tiểu Khả gà lắm, dù được nhắc thì nó cũng chẳng qua màn đâu.”

Hứa Trì lặng lẽ lườm một cái, chẳng biết ban nãy đùa nào cứ chỉ trở ra vẻ ấy nhỉ.

“Tên cậu là Trì Tiểu Khả à? Nghe hiểm nhĩ.”

“Không phải, không phải, tên nó là Hứa Trì.” Cậu bạn cùng phòng lại chủ động đón lời, “Trì Tiểu Khả là nghệ danh.”

Lại còn nghệ danh cơ đấy, càng nói càng lố. Hứa Trì trừng thẳng bạn một cái, nó sợ đến rụt cổ lại. Thấy vậy, cô bạn kia bật cười khanh khách.

“Cậu đáng yêu thật đó.” Cô nàng khen Hứa Trì chẳng chút e dè.

“Cảm ơn...Cậu cũng rất xinh.” Hứa Trì là một bạn gay vô cùng chính chuyên nghiêm túc, kiến thức về phái nữ của cậu chỉ bó hẹp trong mẹ và một nhúm fan trên mạng. Dù cậu đẹp trai, nhưng từ khi biết rõ xu hướng tình dục của mình, Hứa Trì luôn giữ khoảng cách an toàn với các bạn nữ.

“Mình là...”

Câu giới thiệu của nữ sinh chìm ngấm trong tiếng thét phấn khích của những người khác. Hứa Trì ngẩng đầu nhìn theo hướng của cô bạn, thì thấy có hai người bước vào, cả đám người vây quanh họ.

“Xin lỗi, tôi đến muộn.” Dù bị vây kín nhưng Đường Nghiễn Chi không hề tỏ ra bối rối.

Có nam sinh hò lên, “Đến muộn, đến muộn! Phạt rượu, phạt rượu!”

Bầu không khí lại trở nên náo nhiệt, Hứa Trì nhìn người đang hút hết sự chú ý kia, hỏi, “Ai đấy?”

“Cậu không biết à...” Cô nàng ngồi bên nháy mắt tinh nghịch, “Nhân vật cực kỳ nổi tiếng ở đại học A, Đường Nghiễn Chi đấy...”

Nghe tên ấy, Hứa Trì mới bảo, “Hình như cũng hơi quen quen...”

“Trên forum của trường có người từng viết một topic về những nhân vật ấn tượng khó quên, Đường Nghiễn Chi được xếp ở vị trí số 1. Nhưng mình thấy...” cô nàng xoa cằm, ánh mắt đảo qua quét Hứa Trì một lượt, “Mình thấy là cậu cũng có thể đi tranh chức trên cái bảng xếp hạng đó.”

Nói xong, cô sà vào, “Cậu ở khoa Quản Lý đúng không? Đẹp trai thế này sao mình lại chưa từng gặp nhỉ? Cậu có bạn gái chưa? À mà thôi, có rồi chắc cậu chẳng đến buổi hôm nay đâu...Cậu thích nam hay thích nữ?”

Chuỗi câu hỏi bất ngờ của cô nàng làm Hứa Trì ngơ ra, bầu không khí vốn còn dễ chịu bỗng cứng ngắt, thẳng bạn cùng phòng vội chạy đến cứu nguy, “Ha ha ha ha...Thằng này nó chỉ thích ru rú trong nhà thôi, cậu chưa gặp cũng phải, hơn nữa tính nó còn hướng nội, không thích nói chuyện...”

Cô nữ sinh ra vẻ như mình đã hiểu, không dây dưa nữa, đứng dậy bỏ sang chỗ khác. Hứa Trì thở phào một tiếng, thằng bạn cùng phòng nói, “Trì Tiểu Khả à...mày như thế là không được, lần nào cũng bắt tao phải cứu nguy.”

Hứa Trì thoáng bĩu môi, “Ông bảo vụ tối nay ok nên tôi mới đến.” Cậu ngẩng đầu nhìn chúng nữ sinh líu ríu chung quanh, nuốt ngược câu “Tôi không thích con gái.” vào họng.

“Ai mà biết mày có sức hút lớn thế? Ngồi lặng lẽ chơi game mà cũng có gái xán lại gần.”

“Tôi đã cố ẩn hình lắm rồi, vậy mà ông còn không vừa lòng à?”

“Đâu phải đâu...Tao vừa nhìn một lượt, nhìn ai cũng thấy không phải hạng bình thường, ai tao cũng không chọc nổi.”

Hứa Trì và cậu bạn ngồi trong góc tán phét với nhau. Thằng bạn đầu đón nói rằng lần sau nó sẽ không đi mấy buổi thế này nữa, đúng là phí thời giờ, phí những phút giây của cuộc đời nó.

Hứa Trì nheo mắt nhìn cậu nam sinh đang là tâm điểm của đám người, đường nét góc cạnh, phong thái dịu dàng, cậu bỗng nhiên thấy lời đánh giá của mọi người dành cho Đường Nghiễn Chi không phải là nói quá, dù ở trong hoàn cảnh nào, anh ta cũng sẽ hút hết sự chú ý.

Cậu nhìn Đường Nghiễn Chi với vẻ tán thưởng một lần, rồi cười cười, cúi đầu chơi điện thoại tự giải trí tiếp.

Chương trình đã đi được nửa chặng đường, một cô nữ sinh eo nhỏ, chân dài cầm hộp bốc thăm đi tới khu vực mic, “Hoạt động giữa giờ! Mình bốc thăm để mời một bạn lên đây hát nhé!”

Hứa Trì chột chột thằng bạn cùng phòng, “Hai đứa mình có tên trong đó không?”

Thằng bạn đáp, “Có chứ, chẳng phải lúc đi vào phải đăng ký sao? Tao ghi giúp mày rồi bỏ vào đó rồi.”

“...”

Phía dưới có người hỏi, “Ai bốc, ai bốc?”

“Đương nhiên là Đường Nghiễn Chi!”

“Đường Nghiễn Chi, nhanh lên, nhanh lên!”

Đường Nghiễn Chi vừa ngồi xuống sa lông nghỉ chút thì lại bị kéo lên. Anh bất đắc dĩ, đành thò tay vào

thùng, “Lần sau đừng gọi tôi nữa! Tôi mệt chết mất!”

“Rồi rồi rồi! Sau đó sẽ cho ngài nghỉ.”

Đường Nghiễn Chi bốc một tờ giấy, ánh sáng từ màn hình hắt vào đó, anh cầm mic, đọc lên, “Hứa Trì.”

Không khí bỗng trở nên tĩnh lặng. Hứa Trì vừa nghe tên mình xong liền nhét điện thoại vào tay thằng bạn cùng phòng. Thằng bạn còn chưa kịp định thần thì đã thấy cậu đi cùn cụt về phía cửa, nó há mồm hỏi, “Trì Tiểu Khả, mày làm gì đấy?”

Bị mọi người nhìn thấu ý đồ trốn chạy của mình, Hứa Trì đành phải bước lên sân khấu.

Đường Nghiễn Chi nhìn cậu bạn trước mặt, đường nét gương mặt xinh xắn, ưa nhìn, cũng lạnh lùng.

Hứa Trì bị nhét mic vào tay, Đường Nghiễn Chi kiêm luôn cả nhiệm vụ của MC, nói, “Ông giới thiệu về bản thân chút đi.”

Đón lấy ánh nhìn chăm chú của mọi người, Hứa Trì đành mặt trả lời, “Hứa Trì.”

Chung quanh vang lên tiếng xì xầm. Được nhìn hai cậu thanh niên đẹp trai đứng chung với nhau như vậy, ai mà chẳng hưng phấn. Tiếng nói chuyện của mấy cô nữ sinh lọt hết vào tai Hứa Trì.

“Đẹp trai thật đó!”

“Mịa nó chứ, sao hồi trước tui không biết ở khoa Quản Lý có người đẹp thế này nhỉ?!”

“Má ơi, sao tui cứ thấy Đường Nghiễn Chi với Hứa Trì cứ đôi lứa xứng đôi thế nào ấy?”

Đường Nghiễn Chi hỏi tiếp, “Ông định hát bài gì? Tôi chọn giúp cho.”

“Tôi...tôi không biết hát.”

Đường Nghiễn Chi mỉm cười, “Tôi hay gặp cái cố đó lắm.”

Hứa Trì nhìn thẳng vào mắt Đường Nghiễn Chi, nói với giọng nghiêm túc, “Tôi không biết thật, ông đừng có làm khó tôi.”

Đường Nghiễn Chi thoáng sửng sốt. Hứa Trì đang cầm mic, nên câu nói vừa rồi của cậu cũng được phóng

đại ra rồi truyền đến tai mọi người. Tiếng xì xầm xung quanh cũng ồn ào hơn.

“Sao đây? Không đến nỗi đó chứ, hát một bài thôi mà.”

“Đúng vậy, đừng có làm người khác cụt hứng.”

“EQ của bạn này thấp quá...”

Đường Nghiễn Chi cao hơn Hứa Trì nửa cái đầu. Anh cúi xuống nhìn cậu nam sinh đương rửa đầu vì gội, nói nhẹ nhàng, “Không hát được cũng không sao, vậy ông có thể trả lời mấy câu hỏi đơn giản của tôi không?”

“Được.”

“Bình thường ông thích làm gì?”

“Chơi game.”

“Game gì?”

“Don’t Starve.”

Đường Nghiễn Chi nhíu mày, ánh nhìn của anh khóa chặt vào cậu chàng trước mặt, bàn tay siết chặt lấy mic, “Don’t Starve hả?”

“Ừ.”

Hứa Trì đứng đợi câu hỏi tiếp theo của Đường Nghiễn Chi, nhưng đợi hồi lâu vẫn không thấy anh lên tiếng. Cậu vừa định ngẩng đầu lên thì đón được một bàn tay đang xoa xoa tóc mình, định thần lại rồi, Hứa Trì mới nhận ra bàn tay ấy là của người đang đứng trước mặt.

Hứa Trì thốt ra với vẻ nghi hoặc, “Ông...”

Đường Nghiễn Chi buông mic xuống, tiến lại gần, nói thì thầm bên tai Hứa Trì, “Tôi không hỏi nữa, ông về chỗ đi.”

“Xong buổi hôm nay đợi tôi một chút, coi như là để cảm ơn vụ tôi cứu nguy lúc này.”

Hơi thở của anh vừa thoáng qua đã vội rời đi, Hứa Trì ngơ ngác bước về bên thằng bạn, tâm trí lóe lên đôi mắt đẹp giao hoạt của Đường Nghiễn Chi.

Cậu nghĩ bụng, gã này đúng là kỳ.

Ngáo:

Bạn công thông minh nhạy cảm hơi quá ==)) Tranh thủ xong đoạn nào thì đăng ngay ==)))

7. Chương 7: [bi Gặp Ngọt] 20 – 23

[20]

Hứa Trì vừa về chỗ ngồi thì thằng bạn cùng phòng ghé qua hỏi, “Mày quen Đường Nghiễn Chi à?”

“Không quen.”

“Không quen mà sao lại...” Thằng bạn ậm ừ rồi huơ tay múa chân một hồi mới nhả được ra cái từ miêu tả hợp lý, “thân mật với người ta như thế? Còn...còn sờ đầu nữa chứ.”

Hứa Trì nghĩ bụng, ông hỏi tôi thì tôi biết hỏi ai, sao tôi biết vì có gì mà người ta lại sờ đầu tôi chứ?

“Không quen thật, hôm nay mới gặp nhau lần đầu.”

Trí tưởng tượng của thằng bạn vô cùng phong phú, nó nghe thế bèn làm vẻ sợ hãi, “Chẳng nhẽ cái thằng đấy...”

Tâm trí Hứa Trì vẫn văng vẳng lời Đường Nghiễn Chi nói với mình ban nãy, cậu tạm quên đi ánh nhìn tò mò của mọi người, trong lòng chỉ mãi cảm giận cái tên Đường Nghiễn Chi đó, tại cái gã đó hành xử như thế trước bao nhiêu con mắt, nên cậu mới bị thành tiêu điểm. Nghe thằng bạn ngập ngừng, Hứa Trì hỏi lại, “Chẳng nhẽ cái gì?”

“Chẳng nhẽ là thích mày?”

Hứa Trì vỗ đập vào đầu thằng bạn một cái, “Đầu óc không bình thường thì uống thuốc đi, đừng có làm khổ người khác.”

“Tao nói thật mà.” Thằng bạn cười dê tiện, “Mày xem đó! Mày vừa ngồi chưa ấm chỗ mà người ta đã liếc

qua không biết bao lần rồi!”

“Trì Tiểu Khả à, tao bảo này...”

“Tôi không nghe.”

Thằng bạn không thèm để tâm tới thái độ chống cự của Hứa Trì, cứ thế nói tiếp, “Tao bảo này, thế giới ngoài kia nguy hiểm lắm, không có ai thương mày, hiểu mày đâu, chúng nó chỉ có lấy dao đâm mày thôi. Đường Nghiễn Chi đúng là đẹp trai thật đấy, nhưng mày ngây thơ thế này, đừng có mà bị đôi ba lời chót lưỡi đầu môi của nó lừa phỉnh.”

“ ... ”

[21]

Sau khi buổi giao lưu kết thúc, Hứa Trì bảo thằng bạn về trước, thằng bạn nghe vậy bèn hỏi, “Mày có việc gì?”

“Đợi người ta.”

“Đợi ai?”

“Đường Nghiễn Chi.”

Thằng bạn tròn tròn mắt, “Thế mấy câu tao nói với mày hồi nãy thành công cốc à?”

“Nãy ông nói gì?”

“Tao bảo là mày đừng bị mấy lời chót lưỡi đầu môi của nó lừa!”

“Ông lo gì chứ?!” Hứa Trì nói với điệu bình thản, “Tôi nhìn ngu lắm à?”

“...Không.”

“Thế nên làm gì có chuyện bị lừa.”

“ ... ”

[22]

Hứa Trì đứng ngoài cửa đợi hồi lâu, những người đi qua đều nhìn cậu với vẻ choáng ngợp hoặc nghi vấn hoặc như hiểu điều gì. Cậu thở ra một làn sương trắng, kéo kéo cổ áo bông lên.

Đứng một lúc cũng mỏi chân, cậu tựa mình vào tường, cúi xuống nhìn mũi chân mình, lòng cũng tự cảm thấy khó tin.

Sao một câu nói băng quơ của Đường Nghiễn Chi lại khiến cậu sẵn sàng đứng đợi lâu như vậy chứ? Khéo người ta còn quên bống cậu rồi.

Hứa Trì cười nhẹ, cậu bỗng thấy thằng bạn cùng phòng nói cũng có lý, chẳng phải mình đang bị lừa phỉnh đây sao?

“Ông cười gì thế?”

Trước tầm mắt của Hứa Trì xuất hiện một đôi giày.

“Không có gì.” Cậu ngẩng đầu lên thì bắt gặp gương mặt đang dí sát lại của Đường Nghiễn Chi. Hứa Trì muốn ngửa ra né, nhưng cậu đang dựa tường rồi, biết né đâu bây giờ.

Hơi thở của hai người quấn lấy nhau. Hứa Trì nhìn vào mắt Đường Nghiễn Chi, cất giọng bình thản, “Có chuyện gì không?”

Những người tới tham gia buổi giao lưu đã về văn, Đường Nghiễn Chi nhìn sâu vào cậu, rồi đứng thẳng, lùi lại, cười hỏi, “Chẳng nhẽ không có chuyện thì không được tìm ông à?”

“Tôi với ông đâu biết nhau.”

“Giờ chẳng phải biết rồi sao?”

Hứa Trì cũng tốt tính, hỏi, “Thế có chuyện gì không? Không có thì tôi về.”

“Có.” Đường Nghiễn Chi nói với giọng nghiêm túc, “Cho tôi xin số liên hệ với cậu được không?”

Hứa Trì thực chẳng biết nói sao, vì cái chuyện cón con này mà cố tình dặn cậu đợi à? Sao lúc ở trong kia không hỏi luôn?

“Được.”

Hứa Trì accept lời mời kết bạn của Đường Nghiễn Chi. Đường Nghiễn Chi nhìn cái tên nick “Mèo Cộc Đuôi” rồi quơ quơ điện thoại, “Xin lỗi, hôm nay có việc nên không đưa cậu về được, có gì sau này chơi Don’t Starve với nhau nhé.”

Hứa Trì đáp rất thản nhiên, “Ừ, thế tôi đi đây.”

“Hứa Trì...”

“Sao nữa?”

Đường Nghiễn Chi mỉm cười, đôi mắt cong cong, “Đi về cẩn thận.”

[23]

Lợn Guinea: !!!!!!!!!!!!!!! Tui gặp được thần tượng rồi!!! [xoay xoay xoay.jpg][nhảy điên cuồng.jpg] (1) Cậu ấy đáng iu chết mất a a a a a iu cậu ấy chết mất!!!

Fan 1: ?

Fan 2: ???

Fan 3: ??????

Fan 4: Bị hack à???

Fan 5: Hack thật sao ấy?

Fan 6: Tui cứ thấy dạo gần đây Heo Heo bất thường thế nào?

1 phút sau.... “Bài post này đã bị xóa”, chúng fan lại đọc được một status mới.

Lợn Guinea: Làm cách nào để khéo léo mời một nam sinh đi chơi?

Fan 1: ??

Fan 2: ??????

Fan 3: Heo Heo, chẳng phải anh cũng là nam sinh à? Nam sinh rủ nam sinh thì có sao đâu chứ?

Lợn Guinea trả lời Fan 3: Nhưng cậu ấy khác những nam sinh khác.

Fan 4: Khác thế nào?

Lợn Guinea: Khó nói lắm.

Fan 5: Lắm nhảm nhiều thế rồi, rốt cục cậu thần tượng mà Heo Heo nhắc đến là ai?

Lợn Guinea trả lời Fan 5: Thím hỏi làm gì? Cậu ấy là thần tượng của tui, nói cho thím biết rồi lại thành thần tượng của thím à?

Fan 6: ?

Fan 7: What the logic?

Fan 5 trả lời Lợn Guinea: Uhuhuhuhu, thực xin lỗi, là vì em không xứng.

Fan 8: Heo Heo, sao anh lại viết truyện khác rồi? Lại còn là truyện BE nữa chứ?

Fan 9: Cuối cùng cũng có người hỏi đúng rồi!!! Heo Heo à, chẳng nhẽ anh định viết BE thiệt à?? Làm ơn hãy nói rằng anh chỉ tiện tay viết cái đoạn đó thôi! Mai anh sẽ xóa đúng không?! Anh mà viết BE thật là em sẽ bỏ follow đấy!

Lợn Guinea trả lời Fan 9: Cảm ơn, tui viết thật đó, đang dựng dàn ý rồi, lúc nào viết xong sẽ đăng, thím cứ bỏ follow đi, số tác giả trong giới này cũng đâu thiếu gì.

Fan 9 trả lời Lợn Guinea: [Tôi biết sao được? Đành phải chiều theo vậy.jpg]

Fan 10: Thú thực là...tui già rồi, có chết cũng không đọc BE...

Fan 11: +1

Fan 12: +2...

Fan 13: Mấy thím bên trên có gặp vấn đề về mắt không vậy? Ở văn án Heo Heo đã viết rõ là thích đọc hay không thì kệ? Vậy mà còn chạy qua đây om sòm làm gì?

Đường Đường: Sao hôm nay Cộc Cộc không đăng weibo nhỉ?

Đình Đình: Chắc ảnh đang không vui, tính Cộc Cộc nhạy cảm lắm, vụ mấy cái bình luận hôm trước chắc phải cần một khoảng thời gian cho nguôi ngoai đi.

Đường Đường: [khóc vật vã.jpg] Bảo sao tui inbox bên weibo mà ảnh không trả lời.

Đình Đình: [Hứa với tui, phải giữ vững tự trọng, nghe chưa.jpg]

Đường Đường: [Tui chỉ muốn mất tự trọng trước mình anh ấy.jpg]

Đường Đường: [Xin hãy trả lời em, dù chỉ một câu thôi cũng được.jpg]

Đình Đình: ...

Đình Đình: Ngủ đây, ngủ ngon.

Ngáo:

(1) Đoạn này là loạt từ miêu tả tư thế nhảy nhót chi đó, nói chúng là toàn thể xoay xoay rất hưng phấn, tui chuyển thể này cho dễ hình dung.

Rồi, bắt đầu quá trình vừa tiếp cận ngoài đời vừa tiếp cận trên mạng, lén lút tán con nhà người ta.

8. Chương 8: [bi Gặp Ngọt] 24 – 30

[24]

Bảy ngày sau lần ngừng ra chương mới lần trước, bộ truyện “Vuột mất em” đón lấy lần ngừng chương thứ hai.

Trong QQ chất đầy tin giục chương của Đình Đình, trong blog toàn là thông báo giục chương của Đường Đường, Hứa Trì bỏ điện thoại xuống, mở livestream.

Vừa online, Hứa Trì đã nhận được tin nhắn của Đường Nghiễn Chi.

Đường Nghiễn Chi: Trì Tiêu Khả?

Hứa Trì: Đừng có học theo thằng bạn cùng phòng của tôi.

Đường Nghiễn Chi: Don't Starve à?

Hứa Trì: Ừ.

Đường Nghiễn Chi: Chơi cùng nhé?

Hứa Trì: Ok.

Đường Nghiễn Chi: Đợi xúu tôi mời.

Hứa Trì: Được.

Hứa Trì nhận lời mời vào phòng của Đường Nghiễn Chi, nhận được luôn cả một cuộc gọi wechat. Cậu bắt máy, dò trước một tiếng “Alo” với điệu khó hiểu.

Đường Nghiễn Chi: “Dùng tai nghe đi.”

Hứa Trì: “...Ok.”

Đường Nghiễn Chi: “Phòng ngủ của ông có ai không?”

Hứa Trì liếc nhìn thằng bạn cùng phòng đang ngủ ở giường khác, bảo: “Không.”

“Có việc gì hả?”

Đường Nghiễn Chi cười hỏi, “Chẳng nhẽ ông chỉ biết hỏi thế à?”

“...Không phải.”

“Cái cách hỏi đấy của ông, ” Đường Nghiễn Chi ra vẻ rất nghiêm túc, “Dễ ảnh hưởng đến tình cảm bạn bè lắm.”

“Ồ...” Hứa Trì nghĩ bụng, có vẻ như Đường Nghiễn Chi là người khá là nhạy cảm, không chịu được mấy kiểu hỏi phũ phũ, vậy nên, cậu đổi giọng, hỏi theo kiểu tế nhị hơn, “Đường Nghiễn Chi, ông gọi điện qua là vì có việc gì à?”

Đường Nghiễn Chi nghe Hứa Trì ở đầu bên kia phải cố mềm giọng mà buồn cười. Hứa Trì sống đến giờ mà chưa bị ai lừa mất đúng là kỳ tích.

“Chẳng phải đang chơi Don’t Starve sao?”

“Ừ.”

“Chẳng phải lúc chơi với người khác thì phải gọi qua để trao đổi à?”

“Thế hả?”

“Trước đây cậu chưa chơi với ai hử?”

“Chưa.”

“Ồ...” Đường Nghiễn Chi cố tình trề giọng ra, “VẬY RA TÔI LÀ NGƯỜI ĐẦU TIÊN HỦM?”

Chất giọng trầm ấm của Đường Nghiễn Chi khiến tai Hứa Trì bất giác ửng lên, nhưng cậu vẫn đáp lại câu hỏi của anh rất nghiêm túc.

“Ừ.”

“Có duyên thật.” Đường Nghiễn Chi cười nói, “TÔI CŨNG THẾ.”

[25]

Phòng chơi của Đường Nghiễn Chi có rất nhiều mod. Hứa Trì thấy Đường Nghiễn Chi chọn nhân vật tay cầm vũ khí hình quả cầu màu cam như xiên thịt nướng bèn hỏi, “Nhân vật nào đây?”

“Không biết, tôi cũng vừa down mod này thôi.”

Hứa Trì nhìn loạt nhân vật mỗi người một vẻ, bắt đầu rơi vào hội chứng khó lựa chọn, chơi lâu thế rồi nhưng cậu mới chỉ down mỗi mod tiếng Trung thôi. Đường Nghiễn Chi thấy cậu chần chừ mãi không lựa được, bèn bảo, “Chọn người đầu tiên ở hàng thứ hai đi.”

Nhân vật được Đường Nghiễn Chi nói đến là một cô bé tóc lam dài, rất đáng yêu, vũ khí là một bó hành tây. Hứa Trì chọn nhân vật ấy, hỏi, “Cô ấy có đặc điểm gì?”

“Sức chiến đấu bằng không, không sợ lạnh, không sợ nóng, chạy nhanh. Chí ít thì cậu sẽ không bị chết cóng.”

“ ... ”

“Ông đang ám chỉ là tôi chơi gà đấy hả?”

“Đâu có, chỉ là tôi muốn cậu được tận hưởng game hơn thôi.”

....Nghe cũng có lý.

[26]

Sau khi trò chơi bắt đầu, Đường Nghiễn Chi vác hai cây vũ khí của mình đi khai hoang, nhiệm vụ của Hứa Trì là tìm một địa điểm thuận lợi để dựng nhà.

“Dựng ở chỗ có bò đi? Vừa có cỏ vừa có phân.”

“Cậu thấy được là được.”

“Mất thẩm mỹ của tôi không ok lắm, dựng xấu tôi không phụ trách đâu.”

“Không sao, dù cậu dựng thế nào thì tôi cũng sẽ không thấy xấu.”

Hứa Trì: “?”

Hai người an ổn qua đến ngày thứ năm. Đường Nghiễn Chi mang về rất nhiều thịt và mạng nhện, thậm chí còn có mấy bánh răng. Hứa Trì nhìn trân trân, “Sao...ông giỏi thế?”

Đường Nghiễn Chi khiêm tốn đáp rằng, “Cũng tầm tạm, đánh nhện đơn giản lắm, có bí quyết là được.”

Thực tế thì cái nhân vật Đường Nghiễn Chi lựa là bug, sức tấn công cao, bị quái thú cắn không rút máu, khuyết điểm duy nhất là không ăn rau, chỉ ăn thịt.

Hứa Trì cất hết đồng thịt vào tủ lạnh, nói với giọng sùng bái, “Ông giỏi thật đó...Thế này thì chúng ta sẽ sống được lâu rồi.”

Đường Nghiễn Chi cười sung sướng rồi nói, “Rất vinh hạnh khi được giống hình mẫu cậu thích.”

Hứa Trì: “?”

Hứa Trì viết truyện bi lâu thế rồi, trong truyện của cậu, hai nhân vật muốn hôn nhau thôi mà cũng như phải vượt qua con đường trường chinh dài hai vạn năm nghìn lý. Đỉnh Đình từng nói về những nhân vật dưới ngòi bút của Mèo Cộc Đuôi như sau, “Chỉ cần còn sống thì mấy người đừng hòng được bên nhau dễ dàng, không viết đến khi bị lột sạch mấy trăm lớp da thì đúng là có lỗi với cái bút danh Mèo Cộc Đuôi.”

Hơn nữa, tính cậu cũng nghĩ chậm hơn so với người khác. Vậy nên, Hứa Trì chẳng hiểu nổi ý của câu mà Hứa Trì nói ban nãy.

“Câu ông vừa nói là sao? Tôi không hiểu lắm.”

“Không có gì. Tôi nói đùa.”

[27]

Ngày thứ mười trong game.

Trên màn hình hiện ra chữ “Bạn có nghe thấy gì không?” Hứa Trì bèn căng thẳng, “Chó đến.”

Đường Nghiễn Chi đang ở bản đồ cách Hứa Trì cả màn hình, anh an ủi, “Số gỗ cậu đang có đủ đúng không? Cậu chạy về hướng tôi, giờ tôi chạy về nhà ngay đây.”

Đường Nghiễn Chi vừa dứt lời thì mấy con chó răng nanh lởm chởm liền xuất hiện trước mặt Hứa Trì. Cậu sợ quá “A!” một tiếng, rồi bắt đầu chạy trốn chết về hướng Đường Nghiễn Chi đang ở.

“A a a a a! Đừng có theo tao!”

“Đừng cần tao!”

“Tao đã bảo là đừng cần tao mà?!!”

“Sao mày còn cần tao!!”

“Hành tây của tao! Rơi mất rồi!”

Cả tai nghe toàn là tiếng Hứa Trì tự hét tự hò, Đường Nghiễn Chi cười đến độ suýt không cầm nổi chuột. Giờ anh đã hiểu vì sao cậu không bật mic trong phòng livestream.

Nghe đến câu cuối cùng của Hứa Trì, Đường Nghiễn Chi bèn hô, “Đừng quay lại nhặt! Cái đó là đồ trang trí thôi!”

Mới vừa nói xong, anh liền nghe được Hứa Trì uể oải nói rằng, “Chậm rồi.”

Cùng lúc ấy, game thông báo “Mèo Cộc Đuôi đã chết, chết vào ngày thứ 10.”

Hứa Trì: “...”

Hứa Trì: “Chơi nữa không?”

Mãi một hồi lâu mà không nghe thấy tiếng Đường Nghiễn Chi trả lời, nhưng mic vẫn sáng cơ mà. Cậu hô lên với vẻ hoang mang, “Đường Nghiễn Chi?”

Cuối cùng thì Đường Nghiễn Chi cũng nói, giọng hơi khàn khàn, “Khụ...Xin lỗi, này có chút việc ra ngoài tí.”

Hứa Trì nghiêng răng nghiêng lợi, “Buồn cười lắm hả? Cười đến độ khàn cả giọng rồi đó hả?”

“Không phải.....không phải đâu.....Ha ha ha ha ha ha ha ha ha....”

“XIn lỗi....tôi.....ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha.”

Hứa Trì giận đến độ tắt mic.

Đường Nghiễn Chi liền gửi ngay tin nhắn wechat tới.

Đường Nghiễn Chi: Có chơi nữa không?

Đường Nghiễn Chi: Xin lỗi, tôi không bảo vệ được cho cậu.

Đường Nghiễn Chi: Không phải tôi cười cậu chơi gà đâu, mà vì cậu đáng yêu quá.

Hứa Trì:....

Hứa Trì: Không chơi, cắt mạng rồi, để lần sau đi.

Đường Nghiễn Chi: Được rồi [khóc.jpg] Ngủ ngon.

Hứa Trì: Ngủ ngon.

[28]

Lợn Guinea: Uhuhuhuhu, hình như tui làm thần tượng giận mất rồi.

Fan 1: ?

Fan 2: ??

Fan 3: Tui nhận ra là, dạo gần đây mấy bình luận hot trên weibo của Heo Heo toàn là hỏi chấm.

Fan 4: Heo Heo à, anh nói cụ thể hơn đi, bọn em phân tích xem sao.

Lợn Guinea trả lời Fan 4: Nay tui chơi game với người ta, người ta chơi không được tốt lắm, chưa gì đã chết, tui cười một tràng rồi người ta tưởng tui cười nhạo.

Fan 4 trả lời Lợn Guinea: Thế thực chất là gì?

Lợn Guinea trả lời Fan 4: Tui cười nhạo người ta thật.

Fan 4 trả lời Lợn Guinea: ?

Fan 5: Heo Heo biết chơi game à? Em nhớ là anh cũng chơi gà lắm mà.

Lợn Guinea trả lời Fan 5: Tui chơi không giỏi, nhưng tui dùng tool nha.

Fan 6: ????

Fan 7: Heo Heo có giải thích cho người ta hiểu chưa?

Lợn Guinea trả lời Fan 7: Tui có! Người ta bảo để lần sau chơi!! Có phải người ta giận rồi không T_T

Fan 7 trả lời Lợn Guinea: Vậy lần sau anh đừng dùng tool! Ra vẽ gà tí! Để người ta cười lại là được.

Lợn Guinea trả lời Fan 7: Hơi khó.

Fan 7 trả lời Lợn Guinea: Sao lại thế?

Lợn Guinea trả lời Fan 7: Bởi vì tui thấy là dù không dùng tool thì tui cũng không gà như người ta.

Fan 8: ?

Fan 9: Nếu em là thần tượng của anh thì chắc chắn em sẽ kéo anh vào danh sách đen.

Hứa Trì tắt stream. Cảm giác buồn bực mấy ngày nay đã tan biến sau khi chơi game với Đường Nghiễn Chi. Cậu mở truyện “Vuột mắt em”, bật chương trắng 57 lên.

Phòng ký túc đã tắt đèn, trong màn đêm yên tĩnh, màn hình máy tính hắt ánh sáng trắng nhờ nhờ lên mặt Hứa Trì. Cậu bạn cùng phòng trở mình, chép miệng lầu bầu điều gì đó.

Khóe miệng Hứa Trì khẽ nhếch lên, lộ ra lúm đồng tiền nhàn nhạt.

“Ngủ ngon.”

[29]

Chủ topic đề cử truyện số 1: Đạo gần đây có truyện gì hay không nhỉ?

Qua đường 1: Lời yêu!!!

Qua đường 2: Các thím mau đọc “Lời yêu” nha!!! Tiền của Nam cửa éo phải tiền!!! Mà mấy lời thủ thỉ tâm tình của Nam cửa cũng éo cần tiền!!!

Qua đường 3: Nam cửa cổ lên! Tui đã trói Hạ bảo bối lên giường của cửa rồi!!!

Qua đường 4: Tui tui tui...không biết cách đề cử truyện cho người khác như thế nào!! Chỉ đành lấy cái đầu này ra đảm bảo!! “Lời yêu” mà không hay, tui chặt đầu cho các thím làm ghế ngồi!!!

Qua đường 5: Chẳng nhẽ chỉ có mình tui ngày ngày đợi chờ chương mới của “Lời yêu” à? Tui chỉ hận mình không thể hack máy của Heo Heo để đăng hết các chương ổng đang tích trữ!!

Qua đường 6: Không chỉ mình thím nghĩ vậy đâu!! Tui nữa!!

Qua đường 6: Mẹ hỏi tui, sao mười phút trước còn mặt trên giường cười khì khì, mười phút sau đã đánh mặt ra!! Là vì số chương update hàng ngày của “Lời yêu” không đủ mà đọc chớ sao!!!

Qua đường 8: Tui đã triệu hồi được năm mươi anh em rồi...Đợi đến khi “Lời yêu” cho đặt trước tui sẽ động thủ....

Hóng chuyện 1: Nghe nói bộ sau của Lợn Guinea là BE?

Hóng chuyện 2: Chuyện thật hay giả đấy?

Hóng chuyện 3: Thật chứ sao, có đăng ở website X rồi đấy, tên là “Không xứng với em”. Bữa trước ông ấy cũng khẳng định trên weibo rồi.

Hóng chuyện 4: Má ơi, một tác giả chuyên viết truyện ngọt sao bỗng nhiên lại viết truyện bi vậy? Là tha hóa đạo đức hay không còn nhân tính? 8 giờ tối nay, chào mừng mọi người đến với chương trình “Cùng tám về lịch sử viết văn mấy năm nay của Lợn Guinea.”

Hóng chuyện 5: Thím trên! Tui nhớ thím rồi đó! Tối nay 8 giờ! Không gặp không về!

Hóng chuyện 5: Tui cũng nhớ rồi đó! 8 giờ tối nay đợi thím đó nha! Không gặp là tui lên weibo thít thím, khà khà khà!!

[30]

8 giờ tối hôm đó.

Hóng chuyện 4: *“Cùng tám về lịch sử viết văn của Lợn Guinea mấy năm nay.”*

Mọi người đều biết, Lợn Guinea là cây bút trụ cột của website X, thân phận của một tác giả nam cùng với việc chỉ viết truyện ngọt khiến Lợn Guinea nổi đình đám chỉ trong vòng một năm. Đương nhiên là tui không có đang ghen tị, dù mấy bộ đầu của ổng hơi ngu ngu, nhưng ai cũng thấy được sự tiến bộ của ổng trong mấy năm qua. Hơn nữa, Lợn Guinea còn không màng đến lợi nhuận, thành thử truyện in của ổng được xếp vào loại có tiền chưa chắc đã mua nổi. Đặc tính ấy càng giúp ổng hút thêm được fan...Rồi, quay trở lại chủ đề chính. Vì sao Lợn Guinea muốn già từ thể loại truyện ngọt ngào đang hot, để quay sang viết truyện bi kịch BE?

Không biết có phải ảo giác của tui không, nhưng thời buổi này có một hiện tượng vô cùng kỳ quái trong giới đambiz, ấy là mọi người rất dễ tính với các thể loại truyện ngọt, không cần biết có logic hay có hợp tình hợp lý không, chỉ cần ngọt là hay rồi. Tui cũng nhận thấy có những tác giả chuyên viết bi kịch giờ cũng bắt đầu chuyển sang thể loại ngọt. Biết sao được, cũng là thời thế thay đổi, viết truyện ngọt mới có nhiều view, mới hot. Chính vì vậy, số lượng tác giả truyện bi càng ngày càng ít. Trừ phi viết cực kỳ tốt và đã có lượng fan nhất định, còn nếu một tác giả vô danh muốn nổi tiếng nhanh thì chỉ có một con đường để

chọn, chính là viết truyện ngọt.

Thú thực thì cũng không trách độc giả được, đa phần chúng ta đọc để xả stress, giết thời gian. Ở đời thực đã không có người yêu, không có việc làm, ngày nào cũng bị sếp mắng, ví thì chẳng có đồng nào, tui muốn đọc truyện về các anh đẹp trai nhiều tiền yêu nhau ngọt ngào thì có tội tình gì chứ? Tâm lý ấy không sai, vì chính tui cũng là một người chỉ đọc truyện ngọt. Nhân tiện, các thím có bộ nào okie không, giới thiệu cho tui với??

Rồi...Nói thêm thì mọi người lại bảo tui lải nhải, giờ quay về chủ đề chính. Nếu theo dõi weibo của Lợn Guinea dạo gần đây, không khó nhận ra rằng ổng mới có thần tượng, thần tượng là nam. Chúng ta cùng nhau phân tích một chút.

“Lợn Guinea: Hôm nay đọc một bộ siêu bi thảm, may mà sự đáng yêu của tác giả đã hàn gắn linh hồn tui...”

Đây là status đầu tiên mà Lợn Guinea nhắc tới truyện bi, mọi người để ý thời gian mà xem, 10 phút sau khi post này được đăng, một tác giả cũng chóng nữa bầu trời website X cũng đăng một post na ná.

“Mèo Cúp Tai: Ai đó nói tui đáng yêu, tui lại thấy người ta còn đáng yêu hơn mình. [khinh bỉ.jpg]”

Tiếp tục, nếu chỉ thế là chưa đủ, thì vẫn còn một post nữa

“Lợn Guinea: !!!!!!!!!!!!!!! Tui gặp được thần tượng rồi!!! [xoay xoay xoay.jpg][nhảy điên cuồng.jpg] (1) Cậu ấy đáng iu chết mất a a a a a iu cậu ấy chết mất!!!”

“Mèo Cúp Tai: [thẹn thùng.jpg]”

Cùng là giờ đăng rất gần, cùng là một trước một sau, hai người này như mập mờ đăng hai cái post tương tác. Tui chỉ đọc truyện ngọt nên cũng không biết cái tác giả chuyện viết truyện bi kịch Mèo Cúp Tai kia là ai, nhưng công bằng mà nói, trước lúc viết post này, tui đã đi hỏi bạn bè để rút ra được kết luận rằng, thân phận của Mèo Cúp Tai trong giới này có thể sánh ngang với Lợn Guinea, vậy nên...

Mấy thím còn đợi chờ gì nữa????????????? Còn không mau ship đi!!!!!! Đến tên cho CP tui cũng nghĩ ra rồi!! Gọi là HE đi!! H trong HE, E trong ER. Tác giả truyện ngọt x tác giả truyện bi – HE nha!!

Thôi không nói nhiều nữa, tui đã bắt đầu nhin ăn nhin mặc để tích tiền mua vé đi Comiket ở thành phố A vào tuần sau!!! Nghe nói hai tác giả này sẽ đến!!! Tui không đợi được nữa!!!

Đúng rồi, đây là ý kiến cá nhân của tui thôi, không phải của hai vị kia, nên chửi tui được chứ đừng có chửi họ nha.

Cám ơn quý vị đã theo dõi, chương trình “Cùng tám về lịch sử viết văn mấy năm nay của Lợn Guinea.”

đến đây là kết thúc, nếu có thím nào muốn bổ sung thì cứ comment nhé.

Hóng chuyện 1: Ôi cái đêch đêch đêch đêch đêch!! Cái CP tà giáo gì thế này?!!! Ấy vậy mà lại thơm thế không biết!!!

Hóng chuyện 2: Mịa nó, tui cũng không nhin nổi nữa, rốt cục cũng có người nói vụ này hả!! Tui thấy hai người này có chuyện mờ ám từ lâu rồi!!!

Qua đường 1: Cho tui hỏi một câu, ai đó làm ơn cho tui biết chút thông tin về Mèo Cụp Tai được không?

Qua đường 2: Mèo Cụp Tai là tác giả nổi tiếng ở website X, chuyên viết truyện bi kịch, cũng là tuýp tác giả thuộc nhóm số ít nổi lên nhờ giọng văn mà chủ thốt nhắc tới, hơn nữa tác giả này không phải nổi nhờ viết truyện ngọt từ đầu, mà hoàn toàn là dựa vào các tác phẩm bi kịch, fan rất nhiều, cũng là nửa bầu trời còn lại của website X.

Qua đường 3: Để tui bổ sung thêm chút...Hình như tác giả này cũng là nam...

Hóng chuyện 3: ?????

Fan Mèo Cụp Tai 1: Fan của Meo Meo điểm danh!! Thím trên nói đúng đó! Hồi đầu Meo Meo từng viết một post nói rằng “tui không thích mọi người gọi tui là thím, tui thích mọi người gọi tui là Meo Meo hơn”, vậy nên mới có fan đoán Meo Meo là nam!!

Fan Mèo Cụp Tai 2: Hơn nữa Meo Meo hay đăng mấy post rất con-traí kiểu như về bóng rổ hay game...

Fan Mèo Cụp Tai 3: Lại thêm là Meo Meo chơi game cũng nát năm...Không phải nát bình thường đâu mà là nát của nát ấy...Mà thế còn chưa xong cơ, ổng không cho người khác nói mình chơi nát....

Hóng chuyện 4: ???? Hình như hồi trước Lợn Guinea có nói rằng thần tượng của mình chơi game nát lắm???! Này?? Thật đấy hả???!!

Hóng chuyện 5: Công dụ dàng, đáng yêu, fanboi x Thụ tsun, lạnh lùng??? Cái thiết lập gì thế này?? Tui thích!!! [gào thét]!!!

Fan CP HE 1: Chào mọi người, tui là fan của CP HE, mong mọi người giúp đỡ.

Fan CP HE 2: Sao thím nhanh chân thế??? Mau dừng lại!! Cho tui lên chèo cùng với!!

Fan CP HE 3: Ôi cái đêch, tui vừa đi đọc weibo của hai người, cái thể loại tương tác mập mờ gì thế này??? “Lợn Guinea: Uhuhuhuhu, hình như tui làm thần tượng giận mất rồi.” – “Mèo Cụp Tai: Không bao giờ

chơi game nữa!!” Chuyện tình toẹt dzời gì thế này??? Ủa giờ viết truyện cũng được thêm phúc lợi có người yêu đó hả???

Fan CP HE 4: Tui đặt nhẹ địa chỉ groupchat ở đây!! Mọi người mau vào nào!! Vào xong rồi tui sẽ inbox chủ thớt xóa cái post này đi!!! Chúng ta lên lút ăn đường thôi!!

Fan CP HE 5: Thím đúng là mưu tính sâu xa! Bội phục, bội phục!! Tui xin vào rồi, mau duyệt cho tui đi!!! Tui cũng muốn được nhâm nhi cái chuyện tình ngọt ngào này!!

Fan CP HE 6: Ứ hú hú hú hú, tui nằm trên giường vừa khóc vừa cười!!! Cái thiết lập nổi tiếng x nổi tiếng này gặm cả đời tui cũng không chán!!! [gào thét]!!

Fan CP HE 7: Không liên quan mà có thím nào cuối tuần sau có đi Comiket không...Tui muốn đặt chung phòng....

Fan Mèo Cụp Tai 4: Tui đi tui đi!!! Đây là lần đầu tiên Meo Meo xuất hiện ngoài đời!!! Sao tui có thể không đi!!

Fan Lợn Guinea 1: Fan của Heo Heo đến muộn...Cũng chen thêm một câu...Đây hình như cũng là lần đầu tiên Heo Heo xuất hiện ngoài đời....

Hóng chuyện 6: ??? Ủa thế là chúng ta được chứng kiến cái tình yêu thế kỷ này đó hả???

Qua đường 4: Fan của tác giả vào rồi, fan CP đừng có hoành hành chứ?

Fan Mèo Cụp Tai 5: Fan của Meo Meo cho rằng...không phải hoành hành đâu...Tui còn muốn đọc thêm ấy chứ...

Fan Lợn Guinea 2: Fan của Heo Heo cho rằng...Cần thêm đường!! Thêm đường!! Thêm đường!!! Mọi người cứ bàn luận đi!!! [nghet thở.jpg]

Fan Mèo Cụp Tai 6: Ý kiến cá nhân của một fan Meo Meo cho rằng....từ giờ về sau, fan của Heo Heo chính là thông gia với nhà tui...

Fan Lợn Guinea 3: Ý kiến cá nhân của một fan Heo Heo cũng cho rằng...từ giờ về sau sẽ làm chị em tốt với fan Meo Meo...

Fan Mèo Cụp Tai 7: [chị em chào nhau thiếu lâm quyền.jpg]

Fan Lợn Guinea 4: [tui hiểu mấy người.jpg]

Post này được share rầm rộ với tốc độ mấy chục lượt trên giây. Nửa tiếng sau, chủ thớt xóa post. Cùng lúc ấy, vé tàu, vé máy bay, vé ô tô đi thành phố A cuối tuần sau, rồi vé vào Comiket, vé khách sạn quanh khu tổ chức fes cũng được hốt sạch với vận tốc ánh sáng.

9. Chương 9: [bi Gặp Ngọt] 31

[31]

Cái cảm giác khi thấy nick của mình được ghép cặp với nick của người khác một cách kỳ lạ như vậy nó nói thế nào nhỉ?

Đường Nghiễn Chi nhìn topic được đưa lên top đầu của forum nào đó, lại nhìn cái vẻ ngật nghèo của Đình Đình trong khung chat, mà lòng rất muốn nói rằng một trong hai nhân vật chính của câu chuyện đương nói chuyện với cô đây.

Đình Đình: Há há há há há há há há há há há há há há há há

Đình Đình: Khù khù khà khà khù khù khà khà khắc khắc khắc

Đình Đình: Đường Đường có đó không?!! Ra hóng tin nè!!

Đình Đình:[đường dẫn: Cùng tám chuyện về tổ chức CP thần bí nhút trong giới đambiz]

Topic này dùng lối viết còn tỉ mỉ, chân thực hơn cả topic trước, quả nhiên sức mạnh của fan CP đúng là vô địch, mọi thông tin bên lề về Lợn Guinea và Mèo Cup Tai đều được tận dụng.

Anh Hùng Vô Danh 1: Theo nguồn tin tức không được đáng tin lắm thì Lợn Guinea và Mèo Cúp Tai đều sống ở thành phố A.

Anh Hùng Vô Danh 2: Nghe bạn của bạn tui nói thì Lợn Guinea viết truyện ngọt là do Mèo Cụp Đuôi viết truyện bị.

Theo chân 1: Vì đại hiệp lâu trên có thể hé lộ nhiều hơn không??

Anh Hùng Vô Danh 2: Lợn Guinea và Mèo Cụp Đuôi đã bên nhau từ lâu rồi, Mèo Cụp Đuôi vừa vào đambiz thì Lợn Guinea cũng theo chân. Mãi đến dạo gần đây mới tương tác với nhau là vì vụ Comiket sắp tới, cả hai muốn fan chuẩn bị tinh thần từ trước.

Theo chân 2: Vu Comiket thì sao cơ??? Đại hiệp à, đừng có dùng đôt ngót thế chứ!!! Tui sắp tắc thở rồi!!!

Anh Hùng Vô Danh 2: Thì nhân dịp Comiket này, hai người đó định công khai chuyện tình cảm chứ sao.

Theo chân 3: ?????????

Theo chân 4:!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Theo chân 5: Thật....thật ấy hả???

Anh Hùng Vô Danh 3: Chiều nay mới hóng được tin mới, bạn tui là người trong giới, chính là cái kiểu có thân quen với các tác giả, có thể đối đáp qua lại mấy câu trên weibo ấy, bảo bảo là Lợn Guinea từng chat trong một group rằng tên của người ổng thích nhất có chữ “Mèo”.

Theo chân 6: [Ảnh] Cái bạn thím nói là hình này đúng không?

Anh Hùng Vô Danh 4: Cái dèch!!! Thím trên là người trong group à??? Xóa đi mau, đừng có tuyên truyền ra ngoài nữa!!!

Theo chân 7: Tui đến muộn mất rồi!!! Ảnh gì thế???

Theo chân 8: Cũng muốn hỏi ảnh gì thế???

Đường Nghiễn Chi:...

Anh cố gắng hồi tưởng lại, ngoại trừ có một lần từng nhắc qua vụ này ở trong group fan thì hình như không lộ miệng ở đâu nữa. Nhưng sự thực hình như hơi sai lệch so với hiện giờ.

Fan: Heo Heo đương làm gì đấy?

Lợn Guinea: Đọc truyện.

Fan: Truyện của cái người mà anh nhắc đến trên weibo ấy hả? Ai vậy?

Lợn Guinea: Mèo **

Đường Nghiễn Chi trượt chuột xuống mới thấy cái topic này càng nói càng lố, mà cái bình luận “Chém gió như thật” của anh đã chìm nghỉm.

Đình Đình: Đọc xong chưa?

Đường Đường: [Không phải tui, tui hem có như vậy.jpg]

Đình Đình: Khà khà khà, giật mình nhờ???

Đường Đường: [Không phải tui, tui hem có như vậy.jpg]

Đình Đình: Thím có cảm tưởng gì không?

Đường Đường: [Không phải tui, tui hem có như vậy.jpg]

Đình Đình: ???

Đường Đường: [Không phải tui, tui hem có như vậy.jpg]

Đình Đình: Copy-paste? Rep tự động?

Đường Đường: [Không phải tui, tui hem có như vậy.jpg]

Đình Đình: ???? Nói chuyện nghiêm túc đi!

Đường Đường: Chém gió cả đấy!!!

Đình Đình: Thím cuống lên làm gì??? Fan của hai người đó hả?

Đường Đường: Không.

Đình Đình: Thế thì có vấn đề gì đâu, tui cũng vậy. Chúng ta chỉ ngồi hóng thôi, chẳng mấy mấy đứa hóng chuyện như mình thích tin kiểu thế này nhất à???

Đường Đường: Tui không thích, cái kiểu nói tầm bậy tầm bạ này có gì đáng thích chứ?

Đình Đình: Thím là nhân vật chính trong đó à?

Đường Nghiễn Chi: Đúng đó!

Đường Đường:...Không.

Đình Đình: Thế sao thím biết là nó tầm bậy?? Nhân vật chính còn không thanh minh, khéo là thật ấy chứ.
[cười khẩy.jpg]

Đường Nghiễn Chi: Giả! Giả! Giả! Giả hết đây!!!

Đình Đình: [đường dẫn]

Đường Đường: Gì thế?

Đình Đình: Chơi đấu địa chủ còn thiếu một chân.

Đường Đường: Còn ai cũng chơi thế?

Đình Đình: Cộc Cộc chứ ai!

Ngáo:

Mệt quá làm 1 chương thôi =)))

10. Chương 10: [bi Gặp Ngọt] 32 – 33

[32]

Ván đầu tiên, Đình Đình được làm địa chủ.

Đình Đình: Đôi ba. *(ra 2 con ba)*

Đường Đường: Nổ bốn. *(ra 5 lá, trong đó có 4 lá cùng số)*

Đình Đình: ?

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Nhà thím có quặng mỏ hay sao mà ra bài kiểu thế?

Đình Đình: Thuận tử. *(ra một chuỗi ít nhất 5 số liền nhau)*

Đường Đường: Nổ vua. (*hai con Joker*)

Đình Đình: ???

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Thím làm gì đấy hả Đường Đường???

Đường Đường: Nổ thím chứ sao.

Đình Đình: Thím nổ tui làm gì???

Đường Đường: Thím là địa chủ, tui không nổ thím thì nổ ai?

Đình Đình:...

Lúc sắp chơi xong ván đầu tiên.

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Đường Đường, thím có biết chơi đấu địa chủ không đó?

Đường Đường: Biết chứ.

Hứa Trì: Biết mà đoạn đầu thím nổ bom tung bùng, rồi về sau toàn bài thối hả?

Đường Đường: Tui ép chết Đình Đình thì Cộc Cộc mới có cơ hội ra bài chứ.

Hứa Trì: Nhưng thím là nhà dưới mà! Thím nổ người ta xong rồi thả mấy lá tép riu ra cho người ta đánh được hả?

Đình Đình: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha, sorry nha, mà tui cười đến độ nứt mợ nó màn hình điện thoại rồi. Đường Đường ơi, thím đúng là toẹt zời!

Đường Đường:...

Một phòng có thể chơi được sáu ván, càng chơi về sau, Hứa Trì càng nhận ra có điều gì sai sai. Dù bài đẹp

hay bài xấu thì hể nổ được là Đường Đường sẽ nổ, Đình Đình được làm địa chủ năm ván, ấy cũng là năm ván mà Hứa Trì bị tên đồng đội heo kia liên lụy.

Hứa Trì: ...

Hứa Trì: Đồng đội cực phẩm!

Hứa Trì: Đình Đình, thím ấy sao thế???

Đình Đình: Tui cũng không biết nha...Đọc xong cái topic kia thì thành ra như thế.

Hứa Trì: Topic nào?

Đường Đường: Đừng cho cậu ấy đọc!!!

Đường Đường: Đừng có cho!!

Đường Đường: Đừng có cho!!

Đình Đình: Là cái tui share anh đó.

Đường Đường:...

Hứa Trì: À...

Đường Đường: À thế là sao...?

Hứa Trì: Thì là à chứ sao...

Đường Đường: Anh có ý kiến gì không?

Hứa Trì: Không, hai người đẩy ở bên nhau thì có sao...Tôi đâu quen chứ...quan tâm chuyện người ta yêu đương hay không làm gì?

Đường Đường: [Không phải tui, tui hem có như vậy.jpg]

Rốt cục thì đến ván thứ sáu, Hứa Trì cũng được làm địa chủ.

Hứa Trì: Đôi tam.

Đường Đường: Bỏ.

Đình Đình: Đôi K.

Hứa Trì: Bỏ.

Đường Đường: Nổ vua.

Đình Đình: ??????????????????????

Đình Đình: Thím là sao thế??? Tui cùng team thím đó!!!

Đường Đường: Tiện tay.

Đường Đường: Xin lỗi.

Đường Đường: Lần sau vẫn sẽ nổ thím tiếp.

Đình Đình: ?

Cuối cùng.

Đình Đình: +108000

Hứa Trì: -27000

Đường Đường: -81000

Đình Đình: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha tui cười mà rớt mợ nó đầu rồi!!

Đình Đình: Đường à, thím cute thiệt đó.

Hứa Trì:...

Đường Đường:...

[34]

[Đình Đình] mời [Đường Đường], [Cộc Cộc] và nhóm chat [Liên minh giục chương]

Đình Đình: Cộc Cộc ~~~

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Anh ngừng chương hơi lâu rồi đó ~~~~~

Hứa Trì: Chưa đến một tuần mà.

Đình Đình: Nhưng người ta muốn đọc đoạn sau mà ~~~ Thằng Chu Ốc Lợn nằm trong phòng phẫu thuật lâu như thế, sống hay chết thì cũng phải cho người ta cái tin chứ ~~~

Hứa Trì: Tôi cũng muốn đọc.

Đình Đình: ?

Hứa Trì: Tôi chưa viết đâu.

Đình đình: ???

Hứa Trì: Cuối kỳ rồi, phải ôn thi, không có thời gian để viết.

Đình Đình: Em hiểu, em hiểu! Em cũng cuối kỳ rồi!

Đường Đường: Cộc Cộc, bao giờ cậu thi xong?

Hứa Trì: Thứ Sáu tuần sau.

Đường Đường: Khoa Quản Lý của cậu đúng là càng ngày càng thi trễ....

Hứa Trì: ?

Đình Đình:?

Đường Đường: ?

Đường Đường: Sao thế?

Hứa Trì: Sao thím biết tôi học khoa gì?

Đình Đình: Sau thím biết Cộc Cộc học khoa gì?

Đường Đường:...

Đường Đường: Tôi đoán.

Hứa Trì:?

Đình Đình: ?

Đường Đường: Ủa sao mà phải hỏi chấm? Chẳng nhẽ tui nói chưa đủ rõ à? Hay là câu trả lời của tui làm bạn bối rối? Hay là bạn gõ nhầm, dù trường hợp này không nhiều lắm. Bạn là người nói nhiều hay là người không thích nói chuyện? Không sao, tui không có phiền, người với người cần phải nói chuyện đàm đạo với nhau, có cần tui dẫn dắt không? Không phiền đâu, tui học theo Lôi Phong, lấy việc giúp người khác làm niềm vui, đừng có mà bảo cảm ơn tui, khách sáo quá, nhưng mà cái dấu hỏi chấm kia của bạn là ý sao tui không có hiểu.

Hứa Trì: ?

Đình Đình: ?

Đường Đường: A! Phòng ngủ của tui sắp cắt mạng rồi, tui off đây, gặp lại sau, ngủ ngon!

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Phòng ngủ bên thím 8 giờ đã cắt mạng ấy hả?

Hứa Trì: Thế rốt cuộc sao thím ấy lại off?

Đình Đình: Ai mà biết?

Đình Đình: Chắc chốt dạ.

Đình Đình: À mà Cộc Cộc, anh học khoa Quản Lý thật hả?

Hứa Trì: Ừ.

Đình Đình: Sao Đường Đường lại biết nhỉ? [nghiên răng.jpg]

Hứa Trì: Ai mà biết?

Ngáo:

Má ơi, nhận ra làm sót từ 25 – 28 =))) Má nó =)) Để lên cop lại raw đoạn này rồi làm thêm sau nhé =))))

Mà nay tui đã down Don't Starve về, và thấy chết từ ngày 1 cũng không có gì lạ cả =))))

11. Chương 11: [bi Gặp Ngọt] 34

[34]

01:23AM theo giờ Bắc Kinh, tại group Liên minh giục chương.

Đình Đình: Ôi vãi chương!!! Tui ngủ cả ngày nay!!

Đường Đường: Thím là người đẹp ngủ trong rừng à?

Đình Đình: Hôm qua tui vừa thi xong môn cuối, bữa trước đó thức đến tận 4 giờ sáng để ôn.

Đình Đình: Ôi cái đêch!

Đình Đình: Phòng ngủ của tui chẳng có ai cả!!

Đình Đình: Không ai gọi tui, làm tui tắt điện thoại ngủ tới giờ luôn!!

Đường Đường: Tui mà thế thì đám bạn đã xông vào phòng coi tui còn sống không rồi.

Đường Đường: Uhuhuhu

Đường Đường: Thím không có bạn ngoài đời.

Đường Đường: Thím chỉ có bạn trên mạng.

Đình Đình: Điện thoại tui bị noti nổ tung bình rồi, đợi xú tui trả lời lần lượt.

Đình Đình: Tui có hẹn đi ăn trưa với người khác, nhưng ai mà ngờ tui không có cả buổi trưa chứ.

Đường Đường: Đình Đình à, ai nói dối là phải nuốt 1000 cây kim đó.

Hứa Trì: ...

Đường Đường: Chào Cộc Cộc buổi khuya nha, sao muộn thế rồi mà chưa ngủ, cậu đang ôn bài à? Ngủ muộn quá không tốt cho sức khỏe đâu, ngủ sớm đi nha, ngủ ngon.

Hứa Trì: Vốn cũng ngủ rồi, nhưng bị muỗi đốt cho tỉnh.

Đình Đình: Chỗ tui cũng có muỗi!!! Tui cũng bị muỗi đốt cho tỉnh!! Tui còn mắc màn rồi cơ!!

Đường Đường: Muỗi chui vào màn thì thím không biết ra ngoài mà ngủ à?

Đình Đình: ?

Đình Đình: Tui đang đốt nhang muỗi rồi.

Hứa Trì: Đốt thế nào lại đốt trúng lòng bàn tay tui...

Hứa Trì: Nên là tỉnh.

Đường Đường: *Xòe lòng bàn tay của em ra (1)*

Đường Đường: *Để tôi được nhìn ngắm*

Đường Đường: *Những bí ẩn diệu kỳ*

Đình Đình: [ảnh bàn tay]

Hứa Trì: Ha ha ha ha ha ha

Đường Đường: Đình Đình sao thế?

Đình Đình: Sao là sao cơ?

Đường Đường: Tui đang hát tình ca cho Cộc Cộc nghe mà.

Đường Đường: Liên quan gì đến cái lòng bàn tay của thím chứ?

Đình Đình: Chẳng nhẽ tui không thể bị muỗi cắn vào lòng bàn tay à?

Hứa Trì: Đau đầu quá, không ngủ được...

Đường Đường: Cậu ngủ mau đi, không lại như Đình Đình ấy, rủ nhau đi cạy tóc trong ngày bạn thân.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Sao lại phân biệt đối xử vậy? Sao không nhắn tui đi ngủ hả?

Đường Đường: Thím ngủ cả ngày rồi.

Đường Đường: Sao hả?

Hứa Trì: Bảo thím đi ngủ thím cũng không ngủ.

Đình Đình: Hai người sao đấy hả?

Đường Đường: Có sao đâu.

02:35AM theo giờ Bắc Kinh.

Đình Đình: Được rồi.

Đình Đình: Đóng cái nắp quan tài kín kín giúp tui.

Đường Đường: OK, lo cho thím xong, tui sẽ dùng quan tài của thím.

Đường Đường: Quan tài second hand, khắc khắc khắc khắc khắc khắc

Đình Đình: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha

Hứa Trì:....

Đường Đường: ?

Đường Đường: Sao cậu vẫn chưa ngủ?

Đường Đường: Cậu đi ngủ đi.

Đường Đường: Tui xin cậu đó.

Đình Đình: Cộc Cộc à, anh đi ngủ đi!!!

Đình Đình: Để tui với Đường Đường nằm trong quan tài tám chuyện đi.

Đình Đình: Được không?

Đường Đường: Khắc khắc khò khò khắc khắc khò

Đình Đình: 886! (*bye bye*)

Đình Đình: Ngủ!

Hứa Trì: Ngủ ngon nha Đình Đình, tui mua cho thím mấy đĩa bạn rồi, lần sau thím sẽ không ngủ như chết nữa.

Đường Đường: Ngủ ngon nha Cộc Cộc, tui mua miếng nhang muỗi điện cho cậu rồi.

Hứa Trì: Cái đấy không hiệu quả sao ấy chứ?

Đường Đường: ???

Đường Đường: Tiện lắm đó, không dùng nó thì hè cậu đuổi muỗi thế nào?

Đường Đường: Duỗi lưỡi ra ăn à?

Hứa Trì: Bất điều hòa.

Hứa Trì: Thi xem đứa nào chết cồng trước.

Đường Đường: ????

Đường Đường: Cậu cũng có thủ đoạn thật đó.

Đường Đường: Thế hay để tui mua “Sinh Mệnh Số 1” cho cậu đi.

Hứa Trì: “Sinh Mệnh Số 1” là gì?

Đình Đình: “Sinh Mệnh Số 1: bổ sung chất dinh dưỡng cho não, kích thích xương phát triển, nâng cao trí nhớ.”

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Ngủ, ngủ ngon.

Đường Đường: Cộc Cộc, mai cậu qua nhà nấu cơm trưa cho tui được không? Tui sợ tui lại ngủ như chết mất.

Đình Đình: ??? Thím sao đấy hở?? Ám chỉ tui không có bạn à??

Đình Đình: Cộc Cộc đừng có nghe thím đó! Người ta ngon ngọt này giờ là để lần up chương sau anh viết nhiều hơn chút đó.

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Hứa Trì: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đình Đình: Cộc Cộc!! Mém nữa thì quên mất!! Thứ sáu tuần sau anh có đi cái Comiket ở thành phố A không?

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đình Đình: Thím làm gì đó??? Đừng có spam!!

Hứa Trì: Không đi đâu...Tôi không có vé...Cũng không ham hố...

Đình Đình: Đi đi mà đi đi mà!! Em mua hai vé nè!! Giật vé cho anh đó!! Có vé online nè!! Thi xong thì anh đi Comiket cho thoải mái tinh thần chút!! Cũng không cần gặp em!! Lúc đến em share vé qua là được!!

Đình Đình: Nghĩ tới cảnh được cùng idol đứng chung một Comiket mà lại thấy rạo rức.

Đường Đường: Nghĩ tới cảnh được cùng idol đứng chung một Comiket mà tui phơi xác tại trận.

Hứa Trì: ?

Đình Đình: ?

Đường Đường xóa một tin nhắn.

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tụi tụi.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tự tới.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tự tới.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tự tới.jpg]

Đường Đường: [Quán quân gác đêm không mời tự tới.jpg]

Hứa Trì: Thím ấy sao thế?

Đình Đình: Thì anh cũng biết đó, con gái tháng nào chẳng có mấy ngày, đừng quan tâm làm gì.

Đường Đường:...

Hứa Trì: À...

Đình Đình: Ngủ ngon nha Cộc Cộc!

Đường Đường: Ngủ ngon nha Cộc Cộc!

Hứa Trì: Ngủ ngon.

Ngáo

(1), Đoạn này đang trích lời bài này: <https://www.youtube.com/watch?v=UrBYZaeUsGU>

Chương hôm qua dài quá không làm hết đây =))

12. Chương 12: [bi Gặp Ngọt] 35 – 40

[35]

Hứa Trì thi xong môn cuối cùng, đi ra ngoài thì trời bắt đầu đổ mưa.

Hơi lạnh phủ đến tóc gọn lấy cậu, hậu quả của việc không xem dự báo thời tiết trước khi ra ngoài chính là bị mưa chặn cứng trước cửa.

Hứa Trì nộp bài sớm, đám bạn vẫn còn trong phòng thi, cậu rút điện thoại ra, tình cờ thấy có người @ trong nhóm chat.

Đình Đình: Nam thần Cộc Cộc thi xong chưa??

Đường Đường: Không sớm thế đâu, chừng 1h30 bắt đầu thi, giờ mới 2h30...Môn cuối của cậu ấy là Luật Thuế, có Chúa mới làm nhanh thế được.

Đình Đình: ??? Sao cái gì thím cũng biết thế?

Đường Đường: Thì chẳng phải chính cậu ấy bảo môn cuối là Luật Thuế à?

Đình Đình: Tôi đang bảo là giờ thi ấy!

Đường Đường: Hãy gọi tui là bán tiên.

Đình Đình: ??

Đình Đình: Tui bắt đầu nghi ngờ vụ thím nằm vùng bên cạnh nam thần! Khai ra mau! Sao thím lại biết nhiều thế!

Hứa Trì: QAA

Đình Đình: Ôi cái đêch! Nam thần ra khỏi phòng rồi!! Chúa xuất hiện!!

Đường Đường: ?

Đường Đường: Cộc Cộc sao thế? Sao lại QAA?

Hứa Trì: Trời mưa mà không mang ô QAA Bị chặn trước cửa, bạn cùng phòng vẫn đang thi, mà nó cũng không mang ô...

Đình Đình: Ôi cha cha, thời tiết thế này thì anh đừng dầm mưa về! Dễ bị cảm lắm! Anh đi chung ô với mấy người cũng thi xong rồi ấy.

Hứa Trì: Không có ai khác nữa.

Đình Đình: ?

Hứa Trì: Tôi ra sớm, những người khác còn đang thi.

Đình Đình: QAQ Chỉ trách là tui ở thành phố B, không đưa ô cho nam thần được QAQ Áo anh mặc có mũ không?

Hứa Trì: Tôi mặc áo khoác.

Hứa Trì: Không có mũ.

Đình Đình: Vậy anh đợi mưa ngớt rồi về, hoặc là đợi bạn cùng phòng thi xong, bảo nó dầm mưa về lấy ô rồi quay lại đón anh.

Hứa Trì:...

Đình Đình: @Đường Đường đâu rồi? Sao anh vừa lên tiếng thì thím ấy lại lặn mất tăm vậy?

Đình Đình: @ Đường Đường @ Đường Đường @ Đường Đường

[36]

Hứa Trì ngẩng đầu nhìn màn mưa không có dấu hiệu ngớt, xoa xoa màn hình điện thoại với vẻ buồn bực, tiện thể câu được câu không mà nói chuyện với Đình Đình.

“Sao ông lại ở đây?”

Có tiếng nói vang lên từ phía sau.

Hứa Trì quay đầu lại thì thấy Đường Nghiễn Chi cầm ô đứng trước mặt mình.

Hứa Trì nhú mày, “Chẳng phải tôi mới là người nên hỏi thế sao?”

Đường Nghiễn Chi chỉ lên cầu thang, “Vừa thi xong nên đi đường này xuống.”

Hứa Trì hỏi với vẻ nghi hoặc, “Môn Luật bên ông cũng thi muộn thế à?”

“Không được à?” Đường Nghiễn Chi cười nhẹ, “Cậu không mang dù hả?”

“Ừm...”

“Để tôi đưa về.”

Hứa Trì dẫn đo giữa hai phương án “mình đâu có quen thằng này lắm” và “đợi bạn cùng phòng thi xong rồi cùng dầm mưa về” một chút, rồi gật đầu.

“Cám ơn.”

Đường Nghiễn Chi bật dù, gọi Hứa Trì. Hứa Trì chần chờ vài giây, cuối cùng vẫn chui vào cùng.

Đường Nghiễn Chi quàng tay qua vai Hứa Trì rất tự nhiên, cậu thoáng giã một cái, anh liền buông ra.

“Xin lỗi...ô hơi nhỏ, tôi sợ hắt vào ông.”

Tia nước vẩy lên dưới chân Hứa Trì, học sinh trong trường đã về hơn nửa, trước cửa lớp chỉ có Đường Nghiễn Chi và Hứa Trì.

Mưa rơi xối xả, màn mưa bằng bạc càng khiến không gian dưới tán ô trở nên yên tĩnh.

Hứa Trì ngược nhìn nét mặt dịu dàng của Đường Nghiễn Chi, bỗng thấy mình phản ứng hơi cực đoan, nhưng giờ cậu cũng chẳng thể bảo rằng “thế cứ ôm tôi đi” được, chỉ đành khẽ dịch lại gần anh ta.

Hai bên gần nhau quá, gần đến độ Đường Nghiễn Chi cúi đầu xuống là thấy được nốt ruồi son be bé trên vành tai của Hứa Trì. Anh híp mắt lại, nếu như cậu bạn mặt con nít ở đây mà thấy, chắc sẽ gào lên “Thằng cáo già”.

Tiếc rằng cậu bạn kia không ở, Hứa Trì cũng không có thấy.

Hứa Trì cúi đầu nói, “Đi thôi.”

“Được.”

[37]

“Thi xong hết rồi hả?”

“Ừm.”

“Ông ở thành phố A à? Mai về nhà không?”

“Tôi ở đây, nhưng mai chưa về, đi xem cái Comiket đã.”

“Cái ở thành phố A ấy hả?”

“Đúng rồi, ông cũng biết à?”

“Biết chứ.”

“Hử? Ông chả giống kiểu người...biết đến mấy cái đó...”

“Ha ha ha, vậy tôi giống kiểu gì?”

“Tôi cũng chẳng biết nói sao...Tôi thấy mấy cái đó các bạn nữ biết đến nhiều hơn...”

“Đấy là vì ông biết ít quá.”

“Chắc vậy...”

Chẳng mấy chốc mà cả hai đã đến dưới chân KTX, dù Hứa Trì ghé có sát chừng nào thì bả vai Đường Nghiễn Chi vẫn ướt hơn nữa. Cậu ngưng ngưng nói tiếng, “Cảm ơn.”

“Ông ở nhà nào?”

“Nhà 7.”

“Vậy ông về nhanh đi...” Hứa Trì trở vào vai Đường Nghiễn Chi, “Uớt hết rồi kìa.”

Đường Nghiễn Chi nhướn mày, “Cho tôi mượn một thứ.”

“Cái gì?”

“Ông có khẩu trang không? Loại dùng một lần ấy.”

“Có, ở phòng ngủ, đợi chút tôi lấy cho.”

“Ừ.”

Đường Nghiễn Chi đứng đợi năm phút, Hứa Trì trở xuống đưa cho anh một chiếc khẩu trang màu đen.

Đường Nghiễn Chi đón lấy, nói, “Cám ơn, vậy tôi đi trước.”

“Ừ, đi cẩn thận.”

“Đúng rồi..” Đường Nghiễn Chi xoay lại, thoáng cúi xuống nói với Hứa Trì, “Nếu tôi bỗng nhiên xuất hiện trước mặt cậu, đừng có ngạc nhiên quá.”

Hơi thở ấm áp phả bên mặt Hứa Trì, cậu đứng sững một hồi, đợi đến khi tỉnh táo lại thì người nọ đã đi khuất.

[38]

“Nãy mày chạy vội chạy vàng ra ngoài làm gì thế?” Cậu bạn mặt con nít thấy Đường Nghiễn Chi về liền hỏi với giọng ân cần.

“Đi đưa ô.”

“Gì cơ?” Cậu bạn ngạc nhiên, “Có chuyện rồi có chuyện rồi! Ai nha ai nha!”

Đường Nghiễn Chi bộp nó về, “Bạn.”

Nó tự động hiểu thành bạn nữ, “Người ta bảo mày đến đưa hả?”

“Không, tao tự đi.”

“Sao mày biết người ta không mang ô?”

“Tao có gián điệp.”

“Vậy người ta không thấy lạ khi mày đột nhiên xuất hiện à?”

“Thế nên tao mới đi vòng ra sau lớp, rồi cố tình đi từ trên lầu xuống, ra vẻ như vừa thi xong.”

“Mịa nó! Cái thằng cáo già này!”

“Quá khen, quá khen.”

[39]

Lúc Hứa Trì nhìn thấy Đường Nghiễn Chi giữa đám người chen chúc, anh ta ngồi trước bàn, backdrop phía sau đề tên “Lợn Guinea”, cậu rốt cục cũng hiểu cái câu hôm trước Đường Nghiễn Chi nói với mình có ẩn ý gì.

Cậu chỉ muốn hóng xem hai tác giả đang nổi nom thế nào, nhưng không ngờ lại đụng phải chuyện ngạc nhiên như vậy.

À mà không chỉ là ngạc nhiên, mà còn là hãi hùng.

Khi Đường Nghiễn Chi ngẩng lên, thấy Hứa Trì giữa đám đông, anh còn ngừng ký tên, vẫy tay với cậu, hành động ấy khiến đám fan gào lên sung sướng.

Hứa Trì nhìn cái khẩu trang y hệt mình trên mặt Đường Nghiễn Chi bèn quay người rời đi.

Kỳ quái, cậu nghĩ bụng, dù khẩu trang đã che hơn nửa gương mặt của Đường Nghiễn Chi, ấy vậy mà liếc mắt một cái Hứa Trì vẫn nhận ra anh.

Mới gặp nhau hai lần, lại còn giữa biển người mênh mông, ấy vậy mà liếc mắt một cái đã nhận ra người ta.

[40]

Đường Nghiễn Chi cúi đầu nghiêm túc ký tên, cô nàng trước mặt lấp bắp bày tỏ tình cảm yêu mến dành cho anh.

“Cám ơn.” Đường Nghiễn Chi ngẩng lên, đưa sách cho cô nàng.

“Gặp được nhau ở đây...” anh cười cười, nói với vẻ trịnh trọng, “Cũng làm tôi ngạc nhiên và sung sướng lắm.”

Ngáo:

Nay tui xin nghỉ ở nhà nên tranh thủ làm bù mấy bữa trước, đăng sớm sớm.

13. Chương 13: [bi Gặp Ngọt] 41 – 43

[41]

Quay ngược về hai tiếng trước.

Đình Đình: @Cộc Cộc Giờ Cộc Cộc đi à!

Hứa Trì: Ừ.

Đường Đường: Ừ.

Đình Đình: Tui cũng sắp đến rồi. A a a hôm nay tui đội cái mũ vàng nhạt! Tóc hồng!

Hứa Trì: Chẳng phải mình không gặp nhau à?

Đình Đình: Nhưng cũng đâu ngăn tui tả cho Cộc Cộc biết nha, không chừng lại tình cờ thấy ở Comiket, Cộc Cộc sẽ nhớ mãi về ngoài xum đẹp của tui ấy chứ [hoa si.jpg]

Đường Đường: Hôm nay thím đội mũ hả? Chưa gọi đầu phải không?

Đình Đình:....

Đường Đường: [nhe răng] Ngày nào cũng không gọi đầu.

Đình Đình: Tui là một cô gái nhên nhét nha.

Đường Đường: Ngày nào tui cũng gọi, Cộc Cộc nghe tui nè, độ bết của tóc Đình Đình nhiều đến độ có thể rang trứng đó.

Đình Đình: Sao mà ngày nào cũng gọi được?

Đường Đường: Thì vừa tắm vừa gọi chứ sao, thím không biết vụ đó à?

Đình Đình: Không biết.

Đường Đường: Thế thím cũng giỏi thật đấy, tắm mà không gội thì tắm làm gì, không có chạm đến cái tinh túy.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Tui lười sấy tóc.

Đường Đường: Sấy có mấy đâu.

Đường Đường: @ Cộc Cộc mua cho Đình Đình một cái Dyson nha?

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Máy hút bụi Dyson ấy hả?

Hứa Trì: Đình Đình, Đường Đường bảo tui mua cho thím cái máy hút bụi để sấy tóc.

Đình Đình: Kỳ lạ thật.

Đình Đình: Sao Đường Đường cứ móc mĩa tui thế?

Đường Đường:...

Đường Nghiễn Chi: Ghen chứ sao.

Đình Đình: Cộc Cộc à, anh trông thế nào? Để em coi xem mình có nhận ra anh không?

Hứa Trì: Hai mắt.

Hứa Trì: Một mũi.

Hứa Trì: Một miệng.

Đình Đình: ?

Hứa Trì: :)

[42]

Lúc đến Comiket, nhìn đám đông bạt ngàn mà Đường Nghiễn Chi có chút nhũn chân, đặc biệt là khi thấy fan của mình còn mang băng rôn biểu ngữ thì anh lại càng muốn trốn.

Cái quỷ gì thế? Mình nổi tiếng thế cơ à? Sao mình không biết?

Website X có khu vực riêng của mình, Đường Nghiễn Chi bịt khẩu trang, len qua đám đông, tìm biên tập của mình. Biên tập của anh là một cô nàng đáng yêu, Đường Nghiễn Chi bước đến vỗ vỗ vai, lúc cô nàng quay lại, anh thấy rõ đôi kính áp tròng nâu nhạt và đồng tử thoáng to của cô.

Biên tập viên, “Anh đẹp trai à, anh là ai thế?”

Đường Nghiễn Chi, “...”

Đường Nghiễn Chi, “Lợn Guinea.”

Khu triển lãm của website X vang lên tiếng gầm dữ dội, giờ Đường Nghiễn Chi không muốn trốn nữa, mà muốn chui xuống cái lỗ nẻ cho rồi.

Biên tập viên, “Cái đêch đêch đêch đêch đêch đêch!!! Anh là Lợn Guinea ấy hả??!!!!”

Loáng một cái, Đường Nghiễn Chi đã phải hứng chịu vô số ánh nhìn chăm chú, cùng với sự rạo rức trào lên trong quần chúng xung quanh, còn nghe được cả mấy lời xì xào ngay sát.

Quần chúng 1: Ôi cái đêch! Heo Heo nom thế à????!!!

Quần chúng 2: Cái đêch!! Sao Heo Heo lại nhìn như thế??!!!!

Quần chúng 3: Cái đêch! Heo Heo là ai? Cái anh đẹp trai này là ai???

Quần chúng 3 liền bị mọi người khinh bỉ, cô ngượng ngùng giải thích, “Tui thấy bên này đông nên qua hóng thôi.”

Quần chúng 4, “Mẹ...n...Cái gì thế này? Rõ ràng có thể dựa vào mặt để nổi tiếng mà còn phải dùng tài hoa để chứng minh?”

Quần chúng 5, “Tui từng tưởng tượng ra rất nhiều kiểu ngoại hình của Heo Heo, viết truyện ngọt như vậy chắc anh ấy sẽ là kiểu đáng yêu mặt non, không ngờ...lại là kiểu hotboy trường bên như vậy.”

Quần chúng 6, “Thím à, thím học trường nào?”

Quần chúng 5, “Kỹ thuật vật lý...”

Quần chúng 6, “Trường kế bên là...”

Quần chúng 5, “Học viện nghệ thuật...”

Quần chúng 7, “Lông mi của Heo Heo đúng là...Tui cảm thấy tự xấu hổ với cặp mi giả của mình...”

Quần chúng 8, “Mũi của Heo Heo...sao có thể được thế chứ? Sao lại cao như vậy?!”

Quần chúng 9, “Tui muốn lột cái khẩu trang che miệng xuống...”

Quần chúng 10, “Dù đeo khẩu trang cũng không che nổi sự đẹp trai của người ta...”

Quần chúng 11, “Sao Heo Heo lại đẹp trai như vậy hả?!!! Tui thần tượng nhà văn hay idol đây trời?!!! A!!!”

Quần chúng xung quanh đồng thanh, “Thần tượng hết!!!”

[43]

Hoạt động ký tên, bán sách bắt đầu.

Bên phải Đường Nghiễn Chi là một cậu chàng tóc xám, nghe biên tập nói thì vị này chính là tác giả Mèo Cúp Tai có tiếng nọ, vì thế mà anh mới liếc người ta mấy lần, cậu này môi hồng răng trắng, nom cũng không tệ.

Tuy rằng không bằng 1/10000 của Hứa Trì.

Đường Nghiễn Chi vừa ký tên vừa chú ý tin trên điện thoại. Trong này đông quá, từ lúc vào đây là đã mất tín hiệu, anh chỉ quan tâm xem Hứa Trì đi đâu, sợ nhiều người như vậy cậu ấy lại lạc mất.

Lạc mất? Cái ý nghĩ chợt lóe lên trong đầu ấy khiến anh bật cười. Bạn fan trước mặt thấy vậy liền giật thót.

Fan, “Heo Heo à...Anh cười gì thế?”

Đường Nghiễn Chi, “Không...Không có gì. Xin lỗi, tôi hơi mất tập trung.”

Fan, “Không sao không sao, ký nhiều thể chắc anh cũng mệt rồi.”

Đường Nghiễn Chi mỉm cười lễ phép, “Không sao, các em mới mệt hơn, đi từ xa như vậy.”

Nụ cười của Đường Nghiễn Chi làm mặt bạn fan ửng lên, tim đập thành thịch, “Không...Không! Heo Heo đẹp trai như vậy, em không thấy cực chút nào cả!!! Vì anh em có thể đi 10 buổi Comiket ấy chứ!!”

Đường Nghiễn Chi: “...”

Quả là idol nào fan nấy, fan của anh cũng thẳng tính giống hệt anh.

Đường Nghiễn Chi, “...Cảm ơn.”

Fan, “Không cần cảm ơn! Heo Heo à, em có một điều muốn xin...”

Đường Nghiễn Chi ký tên xong, ngẩng đầu lên hỏi, “Điều gì?”

Fan, “Em có thể...chụp ảnh chung với anh không....aaaa, không được cũng không sao! Em không phiền đâu!!”

Đường Nghiễn Chi, “Đương nhiên là được.”

Bạn fan này chụp ảnh xong là đến lượt của bạn khác, Đường Nghiễn Chi ký tên xong, ngẩng đầu nhìn thì bắt gặp Hứa Trì trong đám đông, áo phao cổ lông màu trắng, mũ len đen, khẩu trang giống hệt mình. Anh thoáng ngạc nhiên, mới này còn chưa thấy, cậu ấy xuất hiện từ bao giờ thế?

Tốt quá, quả nhiên là không bị lạc.

Bạn fan trước mặt hỏi, “Heo Heo à, anh cười gì thế?”

Đường Nghiễn Chi, “Không có gì...Thấy một người mà thôi...”

Bạn fan tò mò hỏi thêm, “Ai đó ai đó?!! Người yêu à??”

Đường Nghiễn Chi mỉm cười nhìn Hứa Trì chạy đi, đáp, “Không phải người yêu.”

Là thần tượng. Cũng là người yêu tương lai.

Ngáo:

Vâng, anh đẹp trai nên anh tự tin vkl ra, chưa tá n được con người ta mà đã tự tin là người yêu tương lai rồi. Ha ha ha.

14. Chương 14: [bi Gặp Ngọt] 44

[44]

Sau khi hoạt động ký tên kết thúc, Đường Nghiễn Chi và cậu bạn tóc xám kia vào phòng nghỉ ngơi.

Trong phòng chỉ có hai bọn họ, cậu bạn kia chủ động giới thiệu, “Mèo Cọp Tai.”

Đường Nghiễn Chi gỡ khẩu trang, thở phào một tiếng, “Lợn Guinea.”

Cậu bạn tóc xám thấy được toàn cảnh bộ mặt của Đường Nghiễn Chi bèn nhướn mày, “Bảo sao được nhiều cô thích thế.”

Đường Nghiễn Chi rót cho mình chén nước, “Cậu cũng đâu kém gì.”

“Sao thế?” Đường Nghiễn Chi tức cười, “Chẳng phải cậu nổi hơn nhiều nhờ dựa hơi việc gắn ghép với tôi à?”

“Sao lại nói là dựa hơi chứ?” Cậu chàng đón lấy chén nước mà Đường Nghiễn Chi rót cho rất tự nhiên, “Là đôi bên cùng có lợi... Vì vụ này mà ông người yêu tôi giận lâu lắm đấy.”

Đường Nghiễn Chi tự rót cho mình một chén, “Nhưng tôi thấy, dựa vào chất lượng truyện của cậu thì đâu cần phải làm vậy.”

“Lượng độc giả truyện bị càng ngày càng ít, thị trường trì trệ, tôi phải phòng hờ cẩn thận chứ.”

“Cậu lừa phỉnh độc giả đấy hả?”

“Sao lại bảo thế chứ? Tôi có làm gì đâu, fan tự tưởng tượng ra đấy chứ.”

“Thế thì vẫn là lừa phỉnh độc giả.” Đường Nghiễn Chi thở dài, “Dựa vào bút lực của cậu thì đâu cần phải làm thế...”

“Tôi đã nói là...”

“Cậu làm vậy là có lỗi với độc giả, hay có lỗi với tác phẩm của cậu?”

Mèo Cụp Đuôi chưa kịp nói nên lời thì đã bị Đường Nghiễn Chi chặn lại.

“Dù truyện dở thế nào thì cũng sẽ gặp được Bá Nhạc, huống chi là địa vị của cậu bây giờ không cần lo chuyện không có lượt view. Cậu hoàn toàn có thể dựa vào viết truyện để kiếm tiền, tôi mong rằng cậu đừng dùng thủ đoạn kiểu đó để tăng lượt xem.”

Đường Nghiễn Chi cười hỏi, “Cậu từng theo truyện của ai chưa?”

“Chưa.”

“Tôi thì từng rồi đấy.”

“Cậu chưa từng theo chân bộ nào, nên cậu không thể hiểu được cái cảm giác ngày ngày ngóng trông trước máy tính hay di động khi đợi chương mới, cậu không thể hiểu được cái cảm giác vui sướng khi thấy truyện update, nhất là khi bộ truyện kết thúc, không chỉ tác giả thấy mát mắt, mà fan cũng vậy.”

“Giống như khi chạy việt dã, cậu tưởng rằng chỉ mình cậu chịu khổ, mình cậu phải độ kiếp. Thực ra, ở phía sau, các fan đều chạy với cậu.”

“Vậy nên...đừng chà đạp câu chuyện của mình, cũng đừng chà đạp tình yêu mà fan dành cho những tác phẩm của cậu.”

“Lỡ không có ai đọc thì sao?”

“Chẳng phải tôi đã nói à? Dù truyện dở thế nào thì cũng sẽ gặp được Bá Nhạc.”

“Thế lỡ không có ai đọc thật thì sao?”

Đường Nghiễn Chi ngẫm nghĩ một chút, bảo, “Vậy thì...còn tùy vào việc tác giả viết cho người khác đọc...”

Anh nói tiếp, “Hay là để tự đọc.”

Nói xong, Đường Nghiễn Chi đặt chén nước xuống, bước ra khỏi cửa, “Xin lỗi, tự tiện nói cả tràng như vậy với cậu. Tôi có việc phải đi trước.”

Mèo Cụp Tai nâng chiếc chén trên tay, “Cám ơn nước của cậu.”

“Không có gì. Chúc cậu hạnh phúc.”

Ngáo:

Ngắn ngủn =))) Tối nay bận chút việc nên không gõ được nhiều. Thôi thì đội ơn thể loại siêu đoản văn, mà tui có thể ngắt chương ngắn như thế này =)))

Các bạn đừng nhầm Mèo Cụp Tai với thụ nha. Bút danh của thụ là Mèo Cộc Đuôi kìa =)))

15. Chương 15: [bi Gặp Ngọt] 45 – 46

[45]

Lúc Đường Nghiễn Chi rời phòng nghỉ, chung quanh vẫn rất ồn ào, người đến người đi, may mà rất cực điện thoại cũng có sóng, anh vội vàng mở group chat lên.

Đình Đình: @Cộc Cộc Nam thần ơi, anh đang ở đâu thế!!!

Hứa Trì: Tôi về.

Đình Đình: ??? Sớm thế á?? Không chơi thêm à???

Hứa Trì: Đông quá.

Đình Đình: Thế anh có qua khu của website X chưa!!! Cái đêch mợ!! Cái nhan sắc của Mèo Cụp Tai và Lợn Guinea!!! Quý liêm.

Hứa Trì: Qua rồi...

Đình Đình: Xin được phỏng vấn nam thần một chút, hiện anh có cảm nhận như thế nào?

Hứa Trì: Cảm nhận gì?

Đình Đình: Thì về nhan sắc của hai người kia kìa?

Hứa Trì: Không có cảm nhận gì...Không có cảm giác gì...

Đình Đình: ??

Đình Đình: Xem ra nhan sắc của nam thần cũng rất mỹ miều.

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Sao thím lại ra được cái kết luận thế?

Đình Đình: Em có cách của em.

Đường Nghiễn Chi inbox Hứa Trì.

Đường Nghiễn Chi: Về rồi à?

Hứa Trì: Ừ.

Đường Nghiễn Chi: Ngạc nhiên lắm không?

Hứa Trì: Cũng có chút.

Đường Nghiễn Chi: [đáng thương. jpg]

Hứa Trì: Sao ông không nói cho tôi biết?

Đường Nghiễn Chi: Ông cũng đâu có hỏi tôi nha.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Sao tôi biết được...

Đường Nghiễn Chi: Biết vụ tôi viết truyện hả?

Hứa Trì: Ủ...

Đường Nghiễn Chi: Ông không thấy một thằng con trai viết đam mỹ nó kỳ quái à?

Hứa Trì: Không...

Vì tôi cũng viết.

Đường Nghiễn Chi: Tốt quá, tôi sợ tôi mà nói ra thì ông lại thấy tôi kỳ quái.

Hứa Trì: Không đâu.

Cùng lúc ấy, điện thoại Đường Nghiễn Chi và Hứa Trì cũng nhảy noti liên tục.

Đình Đình: !!!!!

Đình Đình: !!!!!!!!!!!!!!!

Đình Đình: Mau lên!!!

Đình Đình: Mau ra đây!!!

Đình Đình: Mau mau!!!!

Đình Đình: [link]

Đình Đình: Cho hai người 3 giây để click vào cái blog này!!!

Đường Nghiễn Chi bấm vào thì thấy đó là status weibo của một acc nhỏ.

Hóng chuyện 4: Chào mọi người, tui là Hóng chuyện 4, chắc mọi người cũng không lạ gì với tên tui nữa, bởi tui chính là fangirl đầu tiên của CP HE. Hôm nay, tui đi Comiket ở thành phố A, không nói nhiều nữa, đặt thẳng mấy cái ảnh ở đây.

[ảnh] [ảnh][ảnh] [ảnh] [ảnh] [ảnh][ảnh] [ảnh] [ảnh]

Fan CP HE 1: Chào mọi người! Tui đến rồi đây!!! Tui thẳng rồi!!!

Fan CP HE 2: Má ơi...Cái kiểu Heo Heo nhìn lên Meo Meo này...Yêu quá...

Fan CP HE 3: Tui tui tui!! Hôm nay lúc tui xin chữ ký của Heo Heo!!! Bút của anh ấy hết mực!!! Thế là Meo Meo liền đưa bút của mình qua một cách rất tự nhiên!!!!

Fan CP HE 4: Ủa không ai nói về nhan sắc của hai người này à???? Cái nhan sắc đẹp quá đối với thể này???? Giờ viết văn không có nhan sắc thì không được hả???

Fan CP HE 4: Nói đến nhan sắc...Nay ở đó tui cũng gặp một cậu chàng đẹp trai lắm...

Fan CP HE 5: Ảnh đâu thím trên kia?!! Không có ảnh thì nói làm gì???

Fan CP HE 4: Tui...tui không tiện chụp...Người ta đứng ngay cạnh, đồ màu trắng, mũ đen, khẩu trang cũng màu đen.

Fan CP HE 6: Tui biết thím đang nói ai rồi!!! Tui cũng thấy!!! Má ơi cái cậu đó nhìn đúng là đẹp kiểu tinh xảo ấy!!!

Quần chúng 1: Đeo khẩu trang mà còn biết người ta đẹp ấy hả?

Quần chúng 2: Hôm nay Heo Heo cũng đeo khẩu trang còn gì...Chẳng phải cũng biết được đó sao....

Đình Đình: @Đường Đường @Cộc Cộc Xin hỏi hai đồng chí có cảm nghĩ gì?

Hứa Trì:...

Đường Đường:...

Đình Đình: ?

Đình Đình: Ý hai người là sao?

Hứa Trì nhìn mấy bình luận dưới blog, chẳng nói chẳng rằng, lặng lẽ bỏ đi động vài túi.

Về phần Đình Đình, cô đợi rất lâu rất lâu mà chẳng nhận được hồi âm của hai kẻ nọ.

[46]

Lợn Guinea: Buổi ký tặng hôm nay mọi người vất vả rồi! Cảm ơn mọi người đã không quản đường xa để tới! Lúc về nhớ đi an toàn! Hôm nay có rất nhiều fan hỏi thần tượng của tui là ai ^^ Cậu ấy không nổi tiếng, nên mong mọi người thông cảm khi tui không thể nói bút danh của cậu ấy ra, tui mong rằng cậu ấy có thể an tâm viết văn ^^

Fan 1: Ai thông nào giúp tui coi cái status này của Heo Heo có ý gì?

Fan 2: Nói là thần tượng của Heo Heo là một tác giả không nổi, không phải Mèo Cụp Tai, mọi người đừng có gán ghép, cũng đừng ghép sai CP, tôi không có vui, hơn nữa tôi cũng không cho mấy kẻ phàn tục các người biết bút danh của thần tượng, tôi muốn được là người duy nhất biết cậu ấy, hiểu chưa?

Fan 3: Duyệt cho thím lầu trên được điểm xuất sắc!

Fan 4: Cái đoạn dịch nghĩa kia...Sao Heo Heo như chủ tịch bá đạo vậy?

Fan 5: Cuối cùng thì!! Đường sự cũng ra giải thích!!! Tui muốn xả fan của CP này lâu lắm rồi!! Suốt ngày gán ghép với nhau!!!

Fan 6: Tức là Mèo Cụp Tai tự xán vào hả?

Lợn Guinea trả lời Fan 6: Không phải, chỉ là hiểu lầm thôi. Cái status trước đúng là đang chơi game với cậu ấy, nhưng hình như một số người nghĩ hơi nhiều. Thanh minh thêm câu nữa, tui là trai thẳng ^^

Không lâu sau, Mèo Cụp Tai share status ấy, Đường Nghiễn Chi cũng nhận được inbox.

Mèo Cụp Tai: Cảm ơn.

Lợn Guinea: Không có gì.

Mèo Cụp Tai: Ông thẳng thật hả?

Lợn Guinea: Không giống sao?

Mèo Cụp Tai: Giống...

Lợn Guinea: Thế là được rồi còn gì?

Mèo Cụp Tai: OK.

16. Chương 16: [bi Gặp Ngọt] 47

[47]

7:35 PM

Đường Nghiễn Chi: Có đó không?

7:55 PM

Đường Nghiễn Chi: Bao giờ ông về nhà?

8:14 PM

Đường Nghiễn Chi: Đang bận à?

8:49 PM

Đường Nghiễn Chi: Sao lại không để ý đến tui nha?

Đường Nghiễn Chi: [chú vịt rơi lệ.jpg]

10:40 PM

Đường Nghiễn Chi: Tôi đi ngủ đây.

Đường Nghiễn Chi: Ngủ ngon.

Đường Nghiễn Chi: Yên tâm, tôi sẽ không bao giờ kiếm ông nữa.

Đường Nghiễn Chi: Dù có chết, dù có nhảy từ nhà xuống thì tôi cũng sẽ không kiếm ông nữa.

11:01 PM

Đường Nghiễn Chi: Đang làm gì thế?

Đường Nghiễn Chi: Nhà tôi chỉ ở tầng 2 thôi.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Lúc nào ông cũng tự biên tự diễn thế hả?

Đường Nghiễn Chi: [ông ghét tui.jpg]

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Sao đấy? Nãy tôi đang xếp đồ.

Đường Nghiễn Chi: Mai ông về à?

Hứa Trì: Ừ.

Đường Nghiễn Chi: Để tôi đưa về.

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Thôi không cần, tôi tự ngồi xe về được, cũng không xa trường lắm.

Đường Nghiễn Chi: Không sao đâu, tôi cũng được nghỉ, để tôi đưa về.

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Đường Nghiễn Chi.

Đường Nghiễn Chi: Sao thế?

Hứa Trì: Ông không cần làm thế đâu.

Hứa Trì: Tôi sẽ không kể....vụ ông viết truyện đam mỹ cho người khác, nên ông không cần làm thế đâu.

Đường Nghiễn Chi: ?

Đường Nghiễn Chi:...

Đường Nghiễn Chi: Tôi không để ý chuyện ông có kể vụ tôi viết đam mỹ cho người khác nghe hay không, chỉ đơn giản là tôi muốn đưa ông về, muốn ở bên ông thêm một chút thôi.

Nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng lúc reply thật gì...

Đường Nghiễn Chi: Ồ....

Đường Nghiễn Chi: Được rồi...

Đường Nghiễn Chi: Không phải vì vụ đó mà tôi mới lấy lòng ông thế này đâu, nhưng có nói ông cũng sẽ không hiểu.

Hứa Trì: ?

Đường Nghiễn Chi: Đó thấy chưa, chẳng phải ông đang không hiểu sao?

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Ông nói vậy thì ai mà hiểu?

Đường Nghiễn Chi: Thực ra tôi chỉ muốn nói là...không cần tôi đưa về thật hả?

Hứa Trì: Không cần.

Hứa Trì: [ngoan. jpg]

Đường Nghiễn Chi: Với lại...Tôi là trai thẳng, vụ với Mèo Cụp Tai là người ta tự bày ra thôi.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Ừ.

17. Chương 17: [bi Gặp Ngọt] 48 – 51

[48]

1:23 AM

Lợn Guinea: Chuyện tôi thích cậu vốn đã chẳng lý trí nổi, chẳng biết nói thế nào mới rõ.

Fan 1: ?

Fan 2: ???

Fan 3: ????

Fan 4: Quà khuya hả?

Fan 5: Heo Heo đang bày tỏ tình cảm với tui, đám trên kia đừng có hỏi.

Tui Đăng Cực Kỳ: ?

Fan 6: Heo Heo sao thế, sao bỗng dưng bi tình vậy?

Fan 7: Hay là “Lời yêu” sắp kết thúc nên không nữa? Không sao đâu Heo Heo, anh viết cái extra một triệu chữ là được!!!

Fan 8: Heo Heo thất tình à?

Fan 9: Nói lung tung gì thế! Heo Heo đẹp trai như vậy sao lại yêu rồi chứ!!

Đường Nghiễn Chi nằm trên giường đọc bình luận, có thoáng thấy nick quen nhưng đã trượt tay xuống, lúc định thần rồi mới vội vàng kéo lên, click vào tường nhà người kia mới xác định đây đúng là Hứa Trì.

Hứa Trì....Muộn thế này rồi sao chưa ngủ? Không đúng....Phải là sao cậu ấy lại xuất hiện dưới status của mình!!

Anh bấm vào danh sách follow của Hứa Trì, cái tên Lợn Guinea treo sáng trưng ngay đầu tiên.

Đường Nghiễn Chi: ...

“A!”

Tiếng thét thất thanh vang lên giữa căn phòng yên tĩnh. Thằng bạn mặt trẻ nít đang miệt mài leo rank, nghe vậy liền bấm trượt vào skill Tốc biến.

“Trời ơi! Tốc biến của tao! Đường Nghiễn Chi, mày làm gì đấy hả!!!”

“Không có gì....” Đường Nghiễn Chi xoa mũi, “Rớt điện thoại vào mặt”

“Mày không biết cổ mà chịu à!!! Mặt mày có quan trọng bằng skill Tốc biến của tao không!!!”

Đường Nghiễn Chi: “?”

“Mày nói lại xem?”

“A ha ha ha anh Đường ơi, anh hãy xoa xem chiếc mũi quý hóa của anh có bị thương không, nó mà vỡ thì các fan của anh chắc khóc ngất đi mất, tốt nhất là anh nên đi viện chụp chiếu gì đi nha...”

Đường Nghiễn Chi: “...”

“Sao mày chơi game mà không đeo tai nghe?”

“Tao đeo cả tối rồi, vừa bỏ ra nghỉ tí...” Thằng bạn vừa nói chuyện với Đường Nghiễn Chi, vừa gõ lạch cạch trên phím, “Thế rớt cục sao mày lại rớt điện thoại vào mặt?”

“Còn sao gì nữa? Trượt tay thôi.”

“Thế hả?” Thằng bạn quay ngoắt lại nhìn Đường Nghiễn Chi một cái, ánh sáng xanh từ màn hình máy tính hắt lên, Đường Nghiễn Chi thoáng thấy lạnh lẽo.

“Thế ngủ đi...” Thằng bạn cười quái dị, “Đừng quấy rầy tao leo rank.”

Đường Nghiễn Chi: “...”

[49]

Lợn Guinea: Sao ông lại ở đây?!

Đường Nghiễn Chi ngừng lại trước lúc chuẩn bị bấm gửi tin nhắn. Anh quyết định đổi sang clone, tìm nick chính của mình, rồi vào cái status mới nhất kia kiểm Hứa Trì.

Tui Ngọt Lắm Nha: Sao cậu lại ở đây?!

Tui Đấng Cực Kỳ trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Đường Đường? Sao thím còn chưa ngủ?

Đường Nghiễn Chi: Tôi chưa ngủ chẳng phải là do bị ông từ chối sao?!

Tui Ngọt Lắm Nha trả lời Tui Đấng Cực Kỳ: Không ngủ được...

Đường Đường: @Cộc Cộc sao vẫn chưa ngủ?

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Không ngủ được.

Đình Đình: Chào mấy thím.

Đình Đình: [ảnh]

Hứa Trì: Gì đấy?

Đình Đình: Thuộc mọc tóc Yanagiya, thấy trên weibo bảo là trị hói đầu tốt lắm, nhưng sao tui thấy nó giống nước súc miệng thế nhỉ?

Đình Đình: @Đường Đường thím có biết lọ này dùng như thế nào không?

Đường Đường: Trước lúc gội uống một ngụm là được.

Đình Đình: ?

Hứa Trì: @Đình Đình Mỗi ngày thím đi ngủ sớm hơn một chút thì sẽ không bị hói.

Đường Đường: @Cộc Cộc

Hứa Trì: Gì đấy? Tôi đang gõ chữ.

Đường Đường: Muộn thế này rồi mà còn gõ chữ?! Cậu cố gắng như vậy làm gì! Tui đau lòng đó!

Hứa Trì: Bỗng nhiên có linh cảm...Thím đừng làm phiền.

Đường Đường: Viết thế này một tháng cậu được bao nhiêu?

Hứa Trì: Khoảng....100?

Đường Đường: Thế này nhé, tui cho cậu 10 tệ, cậu nói chuyện với tôi được không?

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Thiên tài mặc cả.

Hứa Trì: Thiên tài toán học.

Đình Đình: Thiên tài số học.

Hứa Trì: Thiên tài logic.

Đình Đình: Thiên tài thương mại.

Đường Đường: @Cộc Cộc sao cậu lại follow Lợn Guinea?

Hứa Trì: Ờ...Tôi đang đọc truyện của người đó.

Đường Đường: ?????

Đường Đường: Truyện...gì?

Hứa Trì: Bộ on-going mới nhất ấy, “Lời yêu”.

Đường Đường: Cậu đọc từ bao giờ thế????!!!! Tác giả truyện bi như cậu chạy đi đọc truyện ngọt làm gì!!!

Hứa Trì: Ai bảo là tác giả truyện bi không được đọc truyện ngọt?

Đường Đường: Ồ...thế...đọc xong cậu ấy thế nào?

Hứa Trì: Nam cửa cổ lên!!! [siết tay] [siết tay] [siết tay]

Hứa Trì: Nhưng mà ông ấy viết chậm quá...Sao một ngày chỉ có một chương chứ...? Nghe nói là đã tích được hết cả bộ rồi mà, sao không đăng hết một lượt nhỉ?

“AAAA!”

“Đường Nghiễn Chi!!! Mày lại làm sao đấy!!! Tao trượt tay bấm combo rồi!!!”

“Điện thoại...đập vào mắt....”

“Tao van mày đấy, tha cho tao đi. Có thể thôi mà cũng không yên được...” Thằng bạn mặt con nít quay sang nhìn Đường Nghiễn Chi, hừ lạnh, “Mày mà còn thế nữa, tao đi nói với bạn Hứa rằng mày có ý đồ đen tối với người ta.”

“Hả?” Đường Nghiễn Chi ngạc nhiên, anh thò đầu ra hỏi, “Bạn Hứa nào?”

“Hi hi...” Thằng bạn khoe hàm răng trắng loáng, “Ồ khoa Quản Lý làm gì có ai tên Hứa Trì nữa?”

Đường Nghiễn Chi thấy lạ, “Sao mày biết?”

“Hôm ấy, sau khi buổi giao lưu kết thúc, tao thấy...”

“Thấy gì?”

“Mày dồn người ta vào tường...định quấy rối người ta. Vốn tao đã thấy mày khác khác rồi...bao nhiêu gái vây xung quanh mà chẳng thèm để ý đến ai.”

“Ừ...” Đường Nghiễn Chi gật đầu phụ họa, “Bình thường nhìn dần dần mà cũng thông minh nhỉ.”

“Mày ăn nói kiểu gì đấy? Trước lúc khen còn chửi một câu hả?”

“Mày...” Đường Nghiễn Chi chỉ vào màn hình, “Nhìn bụi cổ kia.”

“Cái đêch cái đêch cái đêch!! Mẹ nó chứ...Tại mày đấy!!!”

“Ngủ ngon. Chúc mày leo rank vui vẻ.”

[50]

Hôm sau, Hứa Trì bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

Cậu mơ mơ màng màng mò lấy điện thoại, mở mắt ra thì thấy cuộc gọi wechat của Đường Nghiễn Chi.

“A lô...”

“ Ông vẫn đang ngủ hả?”

“Ừ...” Hứa Trì chôn mặt vào gối, “Sao thế?”

“Sao ấy hả? Có phải hôm nay ông định về không?”

“Đúng rồi...”

“Vậy có phải ông đặt vé 10 giờ không?”

“Đúng rồi...”

“Nhưng hiện đã 12 giờ rồi...”

“Hả...” Hứa Trì trở mình, rồi nhảy bắn lên, “12 giờ???”

“Ừ...” Tiếng cười của Đường Nghiễn Chi truyền đến tai Hứa Trì, “12 giờ rồi đó.”

Hứa Trì ngồi ngẩn ra trên giường, thẳng bạn phía đối diện vẫn vùi đầu trong chăn, cậu xoa xoa tóc, “Sao đã 12 giờ rồi? Tôi có nghe được tiếng báo thức đâu...”

Giọng điệu ngây ngô êm êm ấy làm tai Đường Nghiễn Chi ngứa ngứa, anh khụ một tiếng, nói, “ Ông thu xếp đồ rồi xuống tầng đi, tôi đợi ở dưới đó.”

“Ông đợi tôi làm gì.”

“Đưa ông về.”

“Tôi...không có vé mà về...”

Rất cục Đường Nghiễn Chi cũng không nhin được nữa, anh bật cười, “Tôi lái xe đến mà, để tôi đưa ông về.”

[51]

Cho đến khi lên xe rồi, Hứa Trì vẫn chưa tỉnh ngủ.

Cậu ngây ngây ngồi ở ghế phụ, tiếng nhắc cài dây an toàn cứ vang lên. Đường Nghiễn Chi quay sang thấy cái vẻ như sắp thiếp đi đến nơi của Hứa Trì, liền nghiêng người qua thắt dây cho cậu.

Hứa Trì ngẩng đầu lên thì thấy một bóng người dịch lại gần, đợi đến khi định thần được thì Đường Nghiễn Chi đã vươn tay xoa xoa đầu cậu, “Nhóc này...” Đường Nghiễn Chi nuốt cái câu “Tối qua viết truyện khuya quá à?” vào trong, đổi thành, “Tối qua ngủ muộn lắm à?”

“Ừ.” Hứa Trì không ghét cái tay kia, cậu híp mắt ngáp một cái, nhẹ giọng đáp, “Gần 4 giờ mới ngủ.”

Cảm xúc dưới tay mềm mềm êm êm, điều đầu tiên Đường Nghiễn Chi nghĩ đến là: đáng yêu quá.

Điều thứ hai là, muốn giấu cậu ấy đi.

Ngáo:

Dù bị từ chối nhưng cuối cùng vẫn đưa được người ta về.

18. Chương 18: [bi Gặp Ngọt] 52 – 54

[52]

Lúc xe chạy thì Hứa Trì lại không buồn ngủ nữa, cậu vừa ăn bánh mì sữa bò mà Đường Nghiễn Chi đưa, vừa nói chuyện với anh.

“Đường Nghiễn Chi.”

Đường Nghiễn Chi bấm xi nhan rồi đáp, “Sao thế?”

“Hỏi ông câu này.”

“Hỏi đi.”

“Ông viết truyện đam mỹ đúng không?”

“Ừ...Sao vậy?”

“Có nổi không?”

Đường Nghiễn Chi nghĩ bụng, nổi hay không nổi chẳng phải cậu biết hết rồi à, nhưng vẫn tiếp lời Hứa Trì, “Cũng được.”

“Thế loại gì thế? Truyện ngọt à?”

“Ừ.”

“Haiz...” Hứa Trì ăn xong, vo viên túi bóng trong tay, uống roạt một hơi sữa, hai má phình lên như hamster, “Tôi có cái giả thiết này...”

“Giả thiết gì?”

“Giả như một tác giả truyện bi, đổi sang viết truyện ngọt, liệu có tiềm năng không?”

Câu nói của Hứa Trì làm Đường Nghiễn Chi mém chút đập vào phanh xe, trong lúc đợi đèn đỏ, anh quay sang nhìn Hứa Trì một cái thì thấy cậu trưng ra vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Đường Nghiễn Chi trầm thờ dài một tiếng, Hứa Trì ngốc thật đó, giả thiết này nhìn là thấy có vấn đề, nhưng mà anh không thể không chiều theo một cậu chàng ngốc như vậy.

“Tác giả truyện bi? Ông hả?”

“Haiz...Cứ coi như là tôi đi, dù sao cũng chỉ là giả thiết.”

“Ông nói là ông muốn đổi nghề sang viết truyện ngọt, chắc cũng phải có nguyên nhân chứ, là do thấy truyện mình viết không ổn hay cho là sẽ không nổi?”

“Cả hai...” Hứa Trì nhìn về phía trước, nói trong vô thức, “Lúc đầu còn tự an ủi rằng mình là người mới, không có độc giả cũng bình thường, nhưng viết lâu rồi...Ông không thể không nghi ngờ rằng sự kiên trì của mình có đáng hay không...”

“Ngay cả mấy bình luận thi thoảng mới có thì cũng là phê bình cái nhìn của tác giả có vấn đề...” Hứa Trì uống thêm một ngụm sữa rồi tiếp, “Thường thì tôi không muốn tranh luận với những độc giả đó, nhưng đa phần...độc giả chỉ nghe lời của độc giả...họ không để ý đến tác giả giải thích như thế nào...”

Đường Nghiễn Chi rất muốn nói rằng không phải thế, cậu cũng có độc giả, truyện cậu viết cũng rất khá, chẳng qua mọi người không phát hiện ra cái cái kho báu là cậu thôi, nếu cậu muốn nổi tiếng thì tôi có thể giúp.

Nhưng anh không được nói như vậy.

“Hồi trước, tôi nghĩ rằng nổi hay không cũng chẳng sao, nhưng tới qua, lúc viết truyện, tôi bỗng thấy mình ngu quá ngu, không muốn nổi thì không phải tác giả tốt, sao tôi lại không muốn nổi chứ? Tôi viết truyện cho mọi người đọc, nếu không nổi thì chẳng phải là do tôi viết không tốt sao? Đã thế thì sao tôi phải cố chấp lãng phí thời gian của mình làm gì?”

“Đêm khuya thanh tĩnh đúng là không nên nghĩ đến mấy chuyện đó...” Hứa Trì mỉm cười nhìn Đường Nghiễn Chi một cái, “Tôi biết mình đang rúc vào sừng trâu, nhưng tôi không ra được.”

Đường Nghiễn Chi nhìn đăm đăm vào trần tắc đường phía trước, ngón tay gõ gõ vào vô lăng, mắt anh nhìn đường, miệng nói với Hứa Trì, “Ông nói rằng ông là một tác giả truyện bi, thế ông có thích viết truyện bi không?”

“Không thích thì tôi viết làm gì?”

“Được...Vấn đề hiện tại của chúng ta đơn giản hơn nhiều. Chẳng qua là ông thấy tác phẩm của mình không có ai đọc, và một phần độc giả không hiểu được tư tưởng của ông.”

“Vấn đề này đơn giản lắm sao? Hai vấn đề đó đủ để khiến rất nhiều tác giả bỏ cuộc.”

“Được rồi, nếu giờ có người có thể giúp ông, ví dụ như tôi, weibo của tôi có chừng bốn trăm nghìn fan, tôi share truyện của ông, rồi khen một chap là ông được nổi tiếng. Ông có muốn không?”

“Không.”

“Vì sao? Ông chỉ thiếu cơ hội để trở nên nổi tiếng, giờ tôi cho ông cơ hội đó mà vì sao ông lại không muốn?”

“Tôi muốn độc giả đọc truyện của tôi, thấy truyện của tôi hay mới đi giới thiệu cho người khác, mà không phải do nể nang ông mới đi đọc truyện của tôi. Dù ông có thấy tôi hơi lập dị khi nghĩ vậy....Nhưng tôi thấy hai phương thức ấy khác nhau.”

“Có khác gì đâu? Chỉ là một cách để nổi tiếng mà thôi, sao ông phải để bụng? Nổi tiếng rồi sẽ có người

muốn đọc truyện của ông, rồi viết ra những bình luận thật lòng, chúng ta chỉ là đảo ngược trình tự thôi, kết quả vẫn thế.”

“Không giống nhau.” Hứa Trì khẳng khái nói, “Tôi không muốn có được cái sự nổi tiếng mua được bằng tiền hay mua được bằng sự dựa hơi. Lỡ như tôi không giỏi được như lời khen của ông thì sao? Thế chẳng phải sẽ bối rối lắm à?”

“Không đâu.” Đường Nghiễn Chi bật cười, “Con mắt fan của tôi thiên vị lắm.”

Hứa Trì “Hả?” một tiếng với vẻ khó hiểu.

Đoạn đường phía trước không có tín hiệu nào về việc sẽ hết tắc, Đường Nghiễn Chi nói tiếp, “Thế chúng ta nói về một góc nhìn khác.”

“Hả?”

“ Ông thích truyện ngọt không?”

“Tôi...không thấy có cảm giác gì, ý là không thể nói được rằng có thích hay không, tôi đọc, nhưng không cảm thấy muốn theo chân từng chương một.”

“Vụ đó cũng hiểu được, do sở thích khác nhau mà thôi. Mục đích từ đầu của tôi khi viết truyện ngọt là: mong độc giả đọc xong sẽ thấy ấm áp, vui vẻ, bớt đi những năng lượng tiêu cực từ cuộc sống thường ngày, dù chỉ là giết thời gian thì cũng OK.”

“Thành thực mà nói thì cái giới này đang phát triển theo hướng thương mại hóa, một số tác giả lựa xem độc giả thích gì thì viết thế đó, tôi thấy việc đó cũng chẳng sao, mỗi người đều có những sự lựa chọn của riêng mình, dù sao thì cũng phải kiếm cơm chứ.”

“Nói trắng ra thì, tôi cảm thấy mảng truyện ngọt bây giờ...” Đường Nghiễn Chi tìm từ so sánh, “..đang dần có xu thế “mì ăn liền”. Thi thoảng fan của tôi nói rằng, em đọc xong một truyện, tắt điện thoại đi thì quên luôn tình tiết với tên nhân vật chính.”

“Có ví dụ đó để so sánh sẽ thấy được, truyện bi khiến độc giả ấn tượng hơn, chỉ ít thì khi nhắc đến một truyện bi, đa số bình luận đều là muốn đập tác giả ABC nào đó.”

“Nhưng những truyện như thế....chỉ là thiếu số thôi...Còn truyện của tôi thì đa phần đều flop.”

Đường Nghiễn Chi nuốt câu “không phải flop, chẳng qua là ít người đọc thôi” vào trong, “Nếu ông không thích truyện ngọt như truyện bi thì tôi thấy ông tốt nhất là không nên viết.”

“Viết truyện ngọt cũng không dễ, đúng hơn là, để viết hay không phải chuyện dễ, giờ mắng truyện ngọt cạnh tranh như vậy, nhiều tác phẩm truyện ngọt như vậy, vì có gì mà ông cho rằng mình sẽ viết tốt hơn người khác?”

“Đến tác giả cũng không thích thì sao ông lại hi vọng độc giả sẽ thích truyện ông viết ra chứ?”

Hứa Trì im lặng.

“Quay trở lại với vấn đề độc giả, mỗi độc giả đều là một cá thể độc lập, họ có suy nghĩ riêng của mình, ông không thể yêu cầu độc giả nào cũng theo ý của mình, chính tôi cũng nhận được hơn trăm cái bình luận chê truyện ngốc bạch ngọt, văn phong non nớt, giống như ông thích ăn táo tây mà tôi lại thích ăn dưa hấu, ông không thể đề đầu tôi ra bảo dưa hấu không ngon rồi ép ăn táo tây, đúng không?”

“Vậy nên, tôi thường cho rằng những bình luận ấy là động lực, dù không mượt tai, nhưng chúng chỉ thẳng vào các khuyết điểm trong tác phẩm của cậu, còn mấy cái kiểu “đạo đức của tác giả có vấn đề” thì ông cứ mỉm cười cho qua đi.”

“ Ông có thể đọc hết những bình luận, nhưng không thể để bụng đến tất cả, bụng của tác giả nhỏ lắm, xếp nhân vật rồi tình tiết vào đã chẳng còn dư bao nhiêu, ông đừng có nhét thêm rác vào trong.”

“Tự chung thì, tôi thấy cả tác giả và độc giả đều có những cái khó riêng, tốt nhất là có thể hiểu nhau, còn không thì....duy trì được sự cân bằng giữa đôi bên cũng là ổn rồi.”

Khi nói xong, Đường Nghiễn Chi nhìn chăm chú vào Hứa Trì, khiến cậu có chút ngượng ngịu, bèn cười một cái rồi nói, “Chỉ là giả thiết thôi mà, ông nói nhiều câu nghiêm túc thế làm gì.”

Đường Nghiễn Chi nhướn mày cười, “Tôi nghiêm túc tới tất cả mọi thứ liên quan đến ông.”

[53]

Lời này khiến cả hai cùng ngây ra.

“Tôi...” Đường Nghiễn Chi vội vàng chữa cháy, “Ý tôi là, tôi xem ông là bạn, nên mới nghiêm túc với tất cả những chuyện của ông.”

Anh còn vừa gật gật vừa cường điệu thêm, “Tôi là trai thẳng, thẳng 100%.”

“Tôi biết...” Cái má lúm đồng tiền của Hứa Trì thấp thoáng, “Nhưng tôi thì không.”

Đường Nghiễn Chi đứng hình.

Nếu người khác nói câu này, thì nó sẽ mang theo vài ẩn ý kiểu “Tôi không phải trai thẳng, ông đừng tốt với tôi như thế”, hoặc “Tôi không phải trai thẳng, ông tốt với tôi như vậy, tôi sợ mình sẽ thích ông mất”. Nhưng nếu người nói là Hứa Trì, thì với tình cách của cậu, Đường Nghiễn Chi biết câu “Tôi không phải trai thẳng” chỉ là một câu thông báo mà thôi.

Thế nhưng Đường Nghiễn Chi vẫn sững sốt trước cú sút thẳng bất chợt này của Hứa Trì.

“Tôi...”

“Sao thế?” Hứa Trì nhìn làn xe phía trước bắt đầu từ từ di chuyển, âm ừ bảo, “Khiến ông thấy phiền à?”

“Không, không phải...” Đường Nghiễn Chi cuống lên, “Chỉ là...chỉ là tôi hơi bất ngờ.”

“Bất ngờ hả?” Hứa Trì quay sang, nở nụ cười chậm rãi với Đường Nghiễn Chi, “Tôi biết ông là trai thẳng, nên tôi sẽ không có tình cảm đặc biệt gì cho ông đâu. Như ông đã nói ấy, tôi với ông là bạn, nên tôi không muốn lừa ông. Tôi biết có những trai thẳng sợ dân đồng tính, nên tôi muốn nói sớm một chút. Có muốn tiếp tục làm bạn không là tùy ông.”

Đường Nghiễn Chi rất muốn hỏi rằng: trước giờ ông cứ kết bạn thế này hả? Vừa mới quen chút đỉnh đã nói xu hướng tình dục cho người ta, nói trắng đến độ khiến người ta chẳng biết phải làm sao, làm tôi càng thấy tự vác đá đập chân mình.

“Không không không...Tôi không ghét người đồng tính...” Đường Nghiễn Chi khẳng định, “Không hề luôn.”

“Thế thì tốt...” Hứa Trì thở phào nhẹ nhõm, “Tôi ít bạn lắm, cũng chẳng biết kết bạn...Dù chúng ta chưa gặp nhau nhiều, nhưng tôi biết ông thật lòng coi tôi là bạn...”

Thực ra cái câu này của Hứa Trì là giả. Khi Đường Nghiễn Chi nói những lời vừa như an ủi vừa như nhắc nhở ban nãy, cậu đột nhiên muốn nói bí mật này cho người ấy biết.

Nói cái bí mật mà cậu chôn giấu suốt hai mươi mấy năm qua cho người ấy biết.

[54]

Làn xe từ từ lăn bánh, Đường Nghiễn Chi siết chặt tay trên vô lăng, giờ miệng anh chất chứa chẳng nói thành lời, mặt nhăn như quả mướp đắng.

Hứa Trì bỗng nhiên hỏi, “Sao thế?”

“Sao cơ?”

“Mặt ông đây...” Hứa Trì nhắc, “Cau như cái đầu bánh bao.”

“À...” Đường Nghiễn Chi vừa lái xe vừa tình cờ, “Tôi đang nghĩ đến tình tiết truyện.”

“Truyện? Sao thế?”

“Chắc ông cũng đọc truyện tôi viết rồi nhỉ.”

Hứa Trì không phủ nhận, “Ừ.”

Đường Nghiễn Chi hỏi một câu phổ biến nhất, “Hay không?”

“Hay lắm.”

“Ngày nào ông cũng đợi chương mới hả?”

“Ừ.”

“Chẳng phải ông bảo là...” Đường Nghiễn Chi liếc nhìn Hứa Trì, “Không có hứng theo dõi từng chương truyện ngọt sao?”

Ngồi ở ghế phụ lái quá lâu, Hứa Trì ngo nguẩy tay chân một chút rồi nói tiếp, “Ông khác chứ...”

“Khác gì?”

Hứa Trì liếc nhìn Đường Nghiễn Chi, “Truyện của bạn thì phải ủng hộ chứ.”

Ánh nhìn ấy làm tim Đường Nghiễn Chi đập cái thịch, anh bắt giác đập phải phanh, dừng khựng trước đèn xanh.

Hứa Trì giật mình hoảng hốt, “Sao thế?!”

“Không sao, không sao...Tôi trượt chân.”

“...”

19. Chương 19: [bi Gặp Ngọt] 55

[55]

Đình Đình: @Cộc Cộc đến nhà chưa?

Hứa Trì: Đến rồi, bạn tôi đưa về.

Đình Đình: Bạn? Con trai à?

Hứa Trì: Đúng rồi.

Đình Đình: Quào...Người ta tốt với anh thật, còn đưa về nhà.

Hứa Trì: Đúng đấy, ban đầu tôi tưởng cậu ấy tiện đường, không ngờ lại ngược hướng nhau, nhà tôi phía Tây, nhà cậu ấy lại phía Đông.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Uhuhuhuhu, sao em không có được một người bạn như thế chứ?

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Cố chút đi rồi có?

Đường Đường: Cộc Cộc thương mến ơi, cậu đang làm gì thế? Nhớ cậu quá, mua mua mua.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Mắc ới.

Hứa Trì:...

Đình Đình: Rót tự trọng rót éo còn gì.

Hứa Trì:...

Đường Đường: Cậu tới nhà chưa? Đã ăn cơm tối chưa nha? Hôm nay hình như thành phố A đông hơn mọi ngày.

Đường Nghiễn Chi: Diễn đến độ chính mình cũng tin.

Hứa Trì: Tối rồi, vừa ăn xong.

Đường Đường: Tối nay có live stream không? Lâu lắm rồi cậu không live stream, tui muốn nhìn cậu chơi Don't Starve.

Hứa Trì: ?

Đình Đình: Thím có uống lộn thuốc không? Thím muốn xem Cộc Cộc chơi Don't Starve ấy hả? Trình của ảnh nhìn mà chỉ muốn cầm chuột chơi hộ cho rồi.

Đình Đình xóa một tin nhắn.

Hứa Trì:...

Đường Đường: [link]

Đường Đường: Đây là walkthrough để đánh tất cả các loại thú dữ trong Don't Starve, Cộc Cộc xem rồi sẽ không dễ chết như giờ nữa.

Đình Đình: Tui đến nè.

Đình Đình: Hai người đang bàn về game gì thế?

Đình Đình: Nói cho tui biết được không?

Đình Đình: Tui cũng muốn chơi với mọi người nha.

Đường Đường: Ngôi Sao Thời Trang, Âm Dương Sư MOBA

Hứa Trì: Đấu trường Snitch, Chiến Trường Bách Quỷ. (1)

Đường Đường: Sở Lưu Hương

Hứa Trì: Nghịch Thủy Hàn.

Đường Đường: Oppai Slider

Hứa Trì: Siêu nhân Action.

Đình Đình: ?

Đình Đình: ????????

Đình Đình: ???????????

Đình Đình: Tui vừa đi cập nhập thông tin, “Lời yêu” của Lợn Guinea hết rồi nè???

Hứa Trì: ???

Hứa Trì mở website X ngay lập tức. “Lời yêu” vẫn trụ vững trên Danh sách nổi bật, cậu click vào, kéo xuống phần bình luận, nhìn lướt qua thì thấy toàn những comment ngạc nhiên. Ngẫm nghĩ một chút, Hứa Trì vào weibo của Lợn Guinea.

Lợn Guinea: Kết thúc “Lời yêu”.

Fan 1: ??

Fan 2: Kết thúc rồi ày hả??

Fan 3: Sao đã kết thúc rồi???

Fan 4: Sao bỗng nhiên lại kết thúc vậy? Em vẫn chưa chuẩn bị tâm lý???

Fan 5: Heo Heo à, sao bỗng nhiên anh lại đăng hết số chương đã tích trữ vậy hả hả hả!!! Anh đăng hết cả loạt thế thì sau này em không theo dõi từng chương được nữa rồi!!

Fan 6: Mấy người sao thế? Hồi Heo Heo mỗi ngày chỉ đăng một chương thì than vãn cầu chương mới, giờ đăng hết luôn thì cũng không vui, rốt cục mấy người muốn thế nào?

Fan 7: Heo Heo à...Sao bỗng nhiên anh lại kết thúc vậy? Mấy truyện trước đây của anh đâu có thể...

Lợn Guinea trả lời Fan 7: Thuận theo nhu cầu của độc giả.

Cái câu “Thuận theo nhu cầu của độc giả” ấy của Lợn Guinea khiến khu bình luận dậy sóng. Ai nấy đều khen “Heo Heo thực tri kỷ”, “Làm fan của Heo Heo thực sung sướng” các kiểu. Hứa Trì tắt weibo, vào wechat.

Hứa Trì: Sao bỗng nhiên đăng hết “Lời yêu” lên vậy?

Đường Nghiễn Chi: Hả?

Đường Nghiễn Chi: Sợ ông đợi từng chương mệt quá nên đăng hết luôn ^^

Hứa Trì: ?

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Trì kỉ thế cơ à?

Đường Nghiễn Chi: Đúng đó.

Đường Nghiễn Chi: Sợ lỡ như một ngày ông chán, không đợi chương nữa. Tôi phòng xa thôi.

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Làm gì có chuyện đó, ông viết hay vậy, sao tôi lại không đợi chứ? Tôi đã bảo là sẽ ủng hộ ông mà.

Đường Nghiễn Chi: Lỡ như có ngày một bộ truyện ngọt khác hay hơn xuất hiện, giật mất sự chú ý của ông dành cho tôi thì tôi biết làm sao bây giờ?

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Nghiêm trọng thế cơ à?

Đường Nghiễn Chi: Nghiêm trọng lắm đấy.

Hứa Trì: Tôi ít khi đọc truyện ngọt lắm, nếu không phải do tôi biết ông thì tôi cũng chẳng...

Đường Nghiễn Chi: [người khác thích em thì anh còn giành lại được, chứ lỡ em thích người khác anh biết làm sao.jpg]

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Trong tương lai gần chắc không có chuyện đó xảy ra đâu.

Hứa Trì: [yên tâm đi. jpg]

Ở phía bên kia, Đường Nghiễn Chi nhìn câu rep ấy của Hứa Trì mà không khỏi cảm thán, Trì Tiểu Khả Ái đúng là...dễ lừa.

Ngáo:

(1) Hai game này tui hơi chém, search không ra game.

Bữa trước có cô bảo đồng chí Đường sẽ đăng hết truyện lên mà tui không dám cmt. Nay mới dám bảo là cô đoán đúng rồi đó =))

20. Chương 20: [bi Gặp Ngọt] 56 – 58

[56]

Ở phía này, Hứa Trì và Đường Nghiễn Chi vừa mới nói chuyện xong, thì trong group giục chương, Đình Đình cũng bắt đầu @

Đình Đình: @ Đường Đường

Đình Đình: Thím ơi, tối nay thế này thế nọ không? Đạo gần đây dùng cái thuốc mọc tóc kia, tình hình tóc khả quan lắm.

Đường Đường: Tối nay không muốn thế này thế nọ với thím đâu.

Đường Đường: Tối nay tui muốn thế này thế nọ với tình yêu duy nhất của đời tui.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Tình yêu duy nhất của đời thím là ai?

Đường Đường: @Cộc Cộc

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Hai người nói gì thế? Cái gì mà thế này thế nọ? Sao tôi nghe không hiểu?

Đường Đường: Thì là thế này thế nọ đó.

Đình Đình: Cái người tính tình cẩn thận đã nhận ra rồi!

Đình Đình: Thì thế này thế nọ của tui đó!

Hứa Trì: Rốt cục là cái gì?

Đường Đường: Cậu bạn trai cũ mới yêu hai ngày của thím hả?

Hứa Trì: Giờ lại là gì thế?

Đường Đường: Câu chuyện tình yêu cấp ba vô cùng cảm động.

Đường Đường: Cậu người yêu cũ cùng bạn đi xem concert của Châu Kiệt Luân.

Đường Đường: Hai người ngồi ở hàng ghế sau chót, cầm kính viễn vọng xem concert.

Đường Đường: Xem xong thì chia tay.

Đường Đường: Tui khóc rồi đó, còn bạn thì sao?

Hứa Trì: ???

Hứa Trì: Đình Đình là học sinh cấp ba à??? Không phải là sinh viên sao??

Đình Đình: [nhe răng] [nhe răng] [nhe răng]

Đường Đường: Rất nhiều người cho rằng tui bịa ra câu chuyện này, nhưng mọi người phải biết, chuyện bịa thì sao lại để cho người ta biết là bịa được, còn chuyện này vừa thấy đã như bịa, nên chắc chắn không phải là bịa.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Thím chơi logic với tui à?

Đình Đình: [chết đi cho ông.jpg]

Hứa Trì: Thiên tài phản biện à?

Đình Đình: Cộc Cộc, em bảo anh này, cái người tên Đường Đường này không có nói thật câu nào hết.

Đường Đường: Có chứ.

Đình Đình: Ví dụ?

Đường Đường: Tình yêu duy nhất của cuộc đời tui là Cộc Cộc.

Đình Đình:...

Đình Đình: Thím thích rớt tự trọng cũng được, mà không cần phải thế, không cần phải thế.

Đường Đường: @Cộc Cộc mình chơi Don't Starve không? Tui muốn chơi với cậu.

Hứa Trì: Nhưng tôi muốn đọc “Lời yêu”.

Đường Đường: Đừng đọc làm gì, cái cuốn truyện ngọt đó không xứng cho cậu thưởng thức, đọc cũng chẳng được tích sự gì.

Hứa Trì: Đường Đường.

Đường Đường: Sao thế?

Hứa Trì: Thím nói trước mặt tôi với Đình Đình thì không sao, nhưng ra ngoài đừng có nói thế.

Hứa Trì: Cá nhân tôi cho rằng “Lời yêu” viết rất hay, nhất là tuyến tình cảm của hai vai chính, viết rất mượt...Có lẽ...tôi viết thêm mấy năm nữa cũng chẳng sánh được.

Hứa Trì: Vậy nên tôi mới bảo là tôi rất thích bộ này, cậu đừng nói kiểu...”không xứng cho cậu thưởng thức”, so với những tác giả nổi tiếng kia, tôi còn phải học hỏi rất nhiều.

Đường Nghiễn Chi: Sao bỗng nhiên mình lại thấy ghen với Lợn Guinea nhỉ?

Đường Đường: Xin lỗi Cộc Cộc, sau này tui sẽ không nói thế nữa.

Đường Đường: Nhưng cậu đừng buồn...Truyện ngọt và truyện bi đâu giống nhau, sau cậu có thể đặt cùng một chỗ để so sánh chứ? Cậu phải tin tưởng bản thân chứ!

Đình Đình: Đúng đó Cộc Cộc, anh ngừng đăng chương mới lâu thế rồi, em với Đường Đường ngày nào cũng đoán xem những tình tiết tiếp theo như thế nào. Đường Đường bảo em đừng giục anh, như thế lại làm anh áp lực. Thím ấy bảo cứ để anh từ từ viết, bảo em kiên nhẫn đợi.

Đường Đường: Tui và Đình Đình sẽ luôn bên cậu.

Đình Đình: [chặt.jpg]

Hứa Trì: Cảm ơn hai người.

Hứa Trì: Vậy tôi cứ ngừng chương tiếp.

Đình Đình: ?

Đình Đình: @Đường Đường lăn ra đây chịu đòn!!!

[57]

Cuối cùng thì Hứa Trì vẫn bị Đường Đường kéo đi chơi Don't Starve.

Đình Đình ngồi trong phòng livestream đợi hai bọn họ login, trong lúc đợi còn spam không ngừng nghỉ.

Đình Đình: Hưng phấn quá!!!

Đình Đình: Cuối cùng cũng được nghe giọng của nam thần rồi!!! Tiếc rằng em không biết chơi game a a a a

Đình Đình: Tui phải ghi âm lại để nghe trước khi đi ngủ!!

Hứa Trì chỉnh thiết bị xong liền mở mic nhóm, cậu khụ một tiếng rồi nói, “A lô...có nghe thấy không?”

Đình Đình: Nghe thấy!!!

Đình Đình: Ôi cái đêch, giọng nam thần dịu dàng quá!!! Nghe hay quá!!! Cộc Cộc, anh nói nhiều hơn chút đi!!!

Đình Đình: Em cương rồi!!

Đường Đường:...

Đường Đường: Không được cương!!!

Đình Đình: Đường Đường à, thím nói chuyện đi, tui cũng muốn nghe giọng thím QAQ

Đường Nghiễn Chi mở miệng, “Không được cương.”

Giọng Đường Đường là kiểu loli mềm mềm, không khác với tưởng tượng của Hứa Trì là bao. Hứa Trì cảm thấy ngoài đời chắc Đường Đường cũng là một cô nàng rất đáng yêu. Vậy nên, cậu chẳng mấy ngạc nhiên khi nghe thấy giọng cô ấy.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Cái CĐXL này, thím dùng tool chỉnh giọng hả?

Hứa Trì giật mình khi thấy câu ấy trên màn hình, cậu vừa thán phục cái tai nhạy của Đình Đình vừa hỏi, “Đường Đường dùng tool à?”

“Ừm.” Giọng điệu của Đường Nghiễn Chi không có xú hỏ thẹn nào, “Giọng tui kinh lắm, tui không muốn mất mặt trước thần tượng.”

Hứa Trì an ủi, “Tôi không để tâm đâu.”

Đường Nghiễn Chi đáp lại rất nhanh, “Nhưng tui để bụng.”

Đình Đình: CĐXL!!!

Đình Đình: Dối trá!! Giả vờ giả vịt!! Khác người!! Nôn!!!

Đình Đình: Chẳng nhẽ thím là nam?

Đường Nghiễn Chi nhìn màn hình, đáp, “Tui dối trá đấy, tui giả vờ giả vịt đấy, tui khác người đấy, dù tui là nam đấy thì sao, người đang lên mic với Cộc Cộc, đang cùng Cộc Cộc chơi game là tui, thím thì sao?”

Đình Đình:...

Đình Đình: Tui chết rồi.

Thi thoảng có người vô tình vào phòng livestream thì cũng chạy mất sau khi nhìn đồng bình luận choán hết màn hình của Đình Đình. Người ta giật mình vô cùng, trong phòng làm gì có ai nói chuyện, sao bạn fan đẩy lại nhiệt tình lâu thế chứ.

Hứa Trì thấy hai người này mới nói đôi ba câu đã có mùi cãi cọ liền bật cười bảo, “Đường Đường, mình bắt đầu thôi?”

Đường Nghiễn Chi, “Ừ, bắt đầu thôi.”

[58]

Lần này là Hứa Trì mở phòng, lượng mod Hứa Trì download về không nhiều, đều là mấy cái cơ bản nhất, vậy nên hai người đều chọn những nhân vật cơ bản nhất.

Sau khi vào game, cả hai chia hướng một Nam một Bắc đều mở rộng bản đồ. Hứa Trì vừa điều khiển nhân vật, vừa hỏi, “Đường Đường, thím chơi bao lâu rồi?”

Đường Nghiễn Chi đáp, “Chừng ba mấy tiếng.”

Hứa Trì, “Ồ...Vậy tôi hơn thím chút rồi, tôi chơi được hơn trăm tiếng rồi.”

Đường Nghiễn Chi, “Vậy hả?”

Đình Đình: Ha ha.

Hứa Trì, “Đúng rồi, kể cho hai người chuyện này, tôi đã xin để lên bảng xếp hạng của tuần sau rồi.”

Đường Nghiễn Chi, “Hả? Cậu xin á?”

Đình Đình, “Hử?”

Hứa Trì hái quả, nói, “Xin rồi, biên tập viên bảo tôi xin, tôi ngẫm thì thấy mình được nghỉ, chắc là up chương liên tục được.”

Đường Nghiễn Chi, “Tốt quá, thế thì sẽ có nhiều người thấy truyện của cậu hơn.”

Đình Đình: Cộc Cộc!!! Rất cục anh cũng biết phấn đấu rồi!!!

Đình Đình: Rất cục thì anh cũng được nổi tiếng!!

Hứa Trì nhìn dòng bình luận trên màn hình của Đình Đình, cười bảo, “Nói gì thế...Hồi trước tôi không phấn đấu à?”

Đình Đình: A...Tiếng cười của nam thần làm tui bay sạch máu...

Đình Đình: Phấn đấu chứ, phấn đấu!!! Nhưng giờ càng phấn đấu hơn!!

Đình Đình: ?

Đình Đình: Thế mà giờ anh đang làm gì thế này?

“Tôi đang làm gì hả?” Hứa Trì tạo đuốc, “Tôi đang chơi game...”

Đường Nghiễn Chi đọc đúng cái lời trên màn hình, “Thế mà giờ anh đang làm gì thế này?”

Đình Đình:?

Đình Đình: Sao anh có thể chơi game hả?? Chẳng phải anh cần đi gõ chữ sao?? Bảng xếp hạng cần mười nghìn chữ đó, giờ anh tích được bao nhiêu rồi???

Hứa Trì, “Hơn một nghìn...”

Đình Đình: ?

Đình Đình: Đường Đường, out ngay cho tui!!! Chơi cái gì mà chơi?! Nam thần, anh như thế có xứng để được chơi game không?!!!

Hứa Trì, “...”

Hứa Trì, “Tôi không xứng hả?”

Đình Đình: Không xứng!! Đáng lẽ giờ anh phải ngồi trước máy tính để vò đầu bứt tóc mà gõ chữ, chứ không phải chơi cái game chán ngắt này!!

Hứa Trì vừa đọc xong cái bình luận ấy thì thấy Đường Đường out game, cậu hỏi, “Đường Đường? Sao thím out thế?”

Cái giọng loli của Đường Nghiễn Chi vang lên, “Đình Đình pm tui, bảo là nếu tui không out thì cổ không làm chị em với tui nữa.”

Hứa Trì, “...”

Hứa Trì, “Được rồi...Tôi sẽ cố.”

Thi thoảng có mấy người qua đường bấm vào phòng livestream thì đều té vội khi thấy đồng bình luận hung dữ của Đình Đình. Người ta sững sốt, giờ đang có xu thế fan đi chỉ huy streamer à?

Group Liên Minh Giục Chương.

Đình Đình: Hãy tỉnh ngộ đi, ấy chỉ là một trò chơi mà thôi.

Đình Đình: Không thể cứu rồi lẫn nhau, cũng chẳng thể gắn bó lâu dài.

Đình Đình: Đừng lừa dối bản thân nữa.

Đường Đường: Đình Đình.

Đường Đường: Tui hiểu mà.

Đình Đình: Ngoan.

Đường Đường: Cùng tui đi qua chiếc cầu ấy đi.

Đình Đình: Đi mà tự đi.

Đường Đường: Thế không đi nữa.

Đường Đường: Tui bơi.

Đình Đình: Trâu bò thật đấy.

Hứa Trì:...

Ngáo:

Tui quay lại rồi đâyyyy

Cái đoạn cuối ở group chat tui cũng chẳng hiểu hai bạn kia lại lên cơn gì =)))

21. Chương 21: [bi Gặp Ngọt] 59

[59]

Hôm sau là ngày F5 bằng xếp hạng. Tối hôm qua, out livestream xong là Hứa Trì không nhảy với hai người kia nữa mà ngoan ngoãn đi gõ chữ; viết hăng say quá, đến lúc ngẩng lên đã 3 giờ sáng. Vậy nên, điều đầu tiên cậu làm sau khi ngủ dậy là xem giờ, rồi tắt chế độ máy bay.

Đồng noti ủa vào lũ lượt, Hứa Trì ngáp ngừng mở lịch sử trò chuyện ra.

Đình Đình: [ảnh]

Đình Đình: “*Công quá khốn nạn, thụ quá yếu đuối, không mạnh mẽ chút được à? Dù gì cũng là đàn ông, lần nào có chuyện cũng nghĩ này nghĩ kia, đàn bà phải biết, nhìn đã khó chịu.*”

Đình Đình: Không thấy văn án à? Thế thân đó, máu chóa đó, một người bình thường gặp phải một nhân vật xuất sắc quyền lực thì còn làm sao được nữa? Thím tưởng thím đang đọc thể loại chủ tịch bá đạo iu tui à?

Đình Đình: [ảnh]

Đình Đình: *“Tác giả không thể thêm cái tag truyện ngược vào à? Sáng sớm dậy thấy có truyện mới lên trang nhất, bấm vào thì ăn toàn phải vụn thủy tinh, tui cứ tưởng truyện ngọt, nào ngờ là truyện máu chó, chạy ngay, chạy ngay, không chịu nổi.”*

Đình Đình: Mù à? Không thấy văn án à? Tốt nhất là thím chạy mẹ nó đi, lần sau đừng để tôi thấy được dòng bình luận của thím nữa.

Đình Đình: [ảnh]

Đình Đình: *“Đọc mấy chục chương, đúng là lãng phí thời gian, xây dựng nhân vật không hoàn chỉnh, rốt cục công thụ là người như thế nào? Đọc đến giờ tôi vẫn chưa rõ, tình tiết cũng loạn, thoát cái mất trí nhớ, thoát cái tai nạn, không yêu đương trong yên bình được à?”*

Đình Đình: Tôi thấy là thím không cần hiểu đâu, đề nghị nên đi thay nã.

Đường Đường:...

Đường Đường: Thím bình tĩnh đi.

Đường Đường: Vẫn còn nhiều bình luận tích cực mà.

Đường Đường: *“Máu chó truyện thống! Tui thích! Tác giả cố lên!!”*

Đường Đường: *“Lâu rồi không gặp được bộ máu chó làm người ra run rẩy thế này!! Tác giả viết được quá!! Chương mới, chương mới!!”*

Đường Đường: *“Trời ơi cái bảo tàng nào đây, sao lại ít người đọc thế???”*

Đường Đường: Thím xem kìa, nhiều người cũng thấy hay đó chứ.

Hứa Trì vừa đọc vừa nghĩ, cũng ổn mà, chí ít thì không có người chê văn phong tệ.

Đình Đình: [ảnh]

Đình Đình: *“Tác giả mới viết lần đầu à? Cái văn phong này đọc khó chịu quá, làm màu ra vẻ.”*

Hứa Trì:...

Đình Đình: Viết kiểu chơi chơi thì bảo ăn phong tẻ. [nhe răng]

Đình Đình: Viết kiểu nghiêm túc thì nói làm màu. [nhe răng]

Đình Đình: Thế thân thì trách đôi bên không chịu giải thích rõ ràng với nhau. [nhe răng]

Đình Đình: Viết cho yêu nhau thì bảo diễn biến tình cảm nhanh quá. [nhe răng]

Đình Đình: Viết về các ngành nghề thì bảo kiến thức chuyên môn không vững.[nhe răng]

Đình Đình: Viết showbiz thì bảo ám chỉ hình tượng của ai. [nhe răng]

Đình Đình: Viết bẻ thẳng thành cong thì bảo đạo đức có vấn đề. [nhe răng]

Đình Đình: Viết nhân vật phong lưu thì bị chữ không sạch. [nhe răng]

Đình Đình: Đọc giả đúng là khó chiều. [nhe răng]

Đường Đường:...

Đường Đường: Sao tự dưng thím lại rap vậy?

Đường Đường: Thím bình tĩnh một chút, bình tĩnh nói nào.

Đình Đình: Tui không bình tĩnh chỗ nào? Tui đâu có lên đó chữ, tui chỉ nói trong group thôi mà.

Đường Đường: Vậy thím cứ bình tĩnh mà nói.

Đình Đình: Tui bình tĩnh nói thì có ích gì? Tui bình tĩnh lên đó lý lẽ thì đám kia đọc hiểu à?

Đường Đường: Mấy bình luận đó cũng bình thường mà, tác giả nào cũng phải trải qua, thím đừng để bụng.

Đình Đình: Sao tui không để bụng cho được? Ai cũng có cái mình thích, tác phẩm tui thích bị người ta nói như rác rưởi như vậy, sao tui không giận được chứ? Tui quan tâm đến cảm nhận của họ, thì họ sẽ quan tâm đến cảm nhận của tui chắc?

Hứa Trì: ...Bình tĩnh mà nói ...Đừng cãi nhau.

Đình Đình: Chuyện có thể giải quyết bằng cách cãi nhau thì việc gì mà phải bình tĩnh?

Đường Đường:...

Đường Đường: @Cộc Cộc, thím ấy điên rồi, cậu đừng để ý, để tui chat riêng với thím ấy.

Đình Đình:...

Đình Đình: Xin lỗi Cộc Cộc, nãy em bốc hỏa quá, không để ý đang nói với ai.

Hứa Trì: Không sao.

Hứa Trì: Anh biết em đang bênh anh.

Đình Đình: [gào khóc.jpg] Cộc Cộc có thấy không? Em giận chết mất, dù truyện anh viết còn khuyết điểm thật thì sao không nói một cách tinh tế hơn? Giả dụ như “Tui thấy văn phong của tác giả cũng được, nhưng cách xây dựng tình tiết và tính cách nhân vật còn thiếu sót, cần khắc phục.” Nói thế em còn chịu được. Vậy mà sao lại dùng cái giọng phủ định tất cả như vậy? Thím thấy cả thế giới đều ngu, mỗi thím đúng à?

Đình Đình: Ai cũng có thứ mình thích, một câu vô tâm của thím cũng có thể thành con dao đâm vào trái tim người khác, sao không tôn trọng lẫn nhau? Ngày nào Cộc Cộc cũng nghĩ về tình tiết, ngồi viết đại cương đến tận 3,4 giờ sáng, công sức anh ấy nhọc nhằn gõ ra lại bị mấy câu nói băng quơ đầy thành rác rưởi, những độc giả mới đến thấy bình luận như vậy sẽ nghĩ thế nào? Đừng có nói rằng có tình tiết gây khó chịu, Cộc Cộc đã liệt kê hết những cái đó trong văn án rồi, rõ ràng là có mấy người không thích đọc văn án.

Đường Đường: Thím bình tĩnh chút, đâu phải tác giả nào cũng liệt kê hết những tình tiết gây khó chịu ở văn án đâu, có người đọc trúng cũng bình thường. Thím đừng vợ dũa cả nắm.

Đình Đình: Tôi bình tĩnh cái đầu thím ấy? Sao tôi phải bình tĩnh? Mấy người đó có phải bị hoang tưởng không? Thích làm Đấng Cứu Thế à? Cả loài người rơi vào cảnh nước sôi lửa bỏng, cần mấy người đi cứu hả? Đúng! Mấy người nói đúng đó! Cả lò nhà mấy người đều đúng!

Đường Đường: Đây chỉ là một bộ phận thôi, còn có rất nhiều người đồng tình với Cộc Cộc, ai cũng có suy nghĩ của mình, Cộc Cộc chỉ có thể tôn trọng ý kiến của họ thôi.

Đình Đình: Đường Đường à, thím buồn cười thật đấy.

Đình Đình: Mấy người họ không tôn trọng Cộc Cộc, thì sao Cộc Cộc phải tôn trọng họ?

Đường Đường: Bởi vì Cộc Cộc là tác giả, nếu cậu ấy nổi tiếng thì đó là nhờ fan nâng cậu ấy lên, những gì

cậu ấy đạt được đều là nhờ vào độc giả, đứng ở trên cao thì phải gánh vác những lời chỉ trích ở độ cao đó.

Đình Đình: Thím nói linh tinh gì vậy? Chẳng nhẽ không phải là do Cộc Cộc có khả năng viết ra những tác phẩm hay à?

Đường Đường: Cậu ấy viết hay đến mấy mà không ai đọc thì ích gì? Thế cũng nổi tiếng được sao?

Đường Đường: Thím muốn Cộc Cộc trở thành loại tác giả vừa chửi người đọc vừa hưởng thụ lợi ích mà người đọc đem đến à? Thím muốn cậu ấy thành hạng khốn nạn nhưng lại thích ra vẻ thanh cao à?

Đình Đình: Vì vậy nên Cộc Cộc phải nhịn à? Bị chửi cho không ngóc đầu lên được cũng phải câm như hến sao?

Đường Đường: Tôi đâu có bảo cậu ấy phải nhịn, nếu độc giả bình luận nghiêm túc về nội dung truyện thì reply, còn nếu là hạng chỉ thích chứng tỏ mình là Đáng Cừ Thế thì đâu cần để tâm làm gì. Chuyện đơn giản vậy sao thím cứ phải phức tạp hóa lên?

Đường Đường: Cộc Cộc sẽ không bị mắng đến chẳng ngóc đầu lên nổi, nếu quả thực thế thì tôi sẽ là người đầu tiên lên weibo bảo vệ cậu ấy.

Đường Đường: [nhe răng]

Đình Đình: Xin lỗi, chẳng qua là tui không thể chịu được việc thứ mình yêu thích bị người khác bêu xấu, tui cũng chẳng ngại đi nghĩ xấu cho người khác đâu.

Đình Đình: Nếu chuyện đó xảy ra thật, thì với cái nick weibo chỉ có 3 followers của thím thì thím định bảo vệ như thế nào? Nực cười.

Đình Đình: [nhe răng]

Hứa Trì vui đầu vào gối, đến lúc này mới từ từ gõ chữ.

Hứa Trì: Tôi có một người bạn, cậu ấy cũng viết văn, cậu ấy nói rằng, bụng của tác giả nhỏ lắm, đừng có nhét thêm rác vào trong; cậu ấy nói rất nhiều, tôi cũng ghi nhớ hết.

Hứa Trì: Nhưng đến khi chuyện này xảy ra, tôi mới biết rằng mình không thể nghĩ thoáng như lời cậu ấy được.

Hứa Trì: Lý thuyết suông thì biết, nhưng thực hành đâu có dễ?

Hứa Trì: Ha ha ha ha...Xin lỗi, tôi chỉ đang so sánh thôi.

Hứa Trì: Thân là tác giả, đúng ra thì không nên nói thế này. Nhưng hai người ủng hộ tôi nhiều đến vậy, tôi nghĩ nói cho mọi người cũng không sao. Tôi viết văn đã ba năm rồi, không có tài năng gì, cũng không nổi được, mãi dạo gần đây mới có thêm mấy độc giả mới.

Hứa Trì: Tôi thấy là, dưới góc độ của một tác giả vô danh, một câu cổ vũ nhẹ nhàng cũng đã hơn nhiều những bình luận ác ý không có nội dung kia rồi.

Hứa Trì: Tôi thấy nói ra cũng chỉ phí lời, ai mà không thích được khen chứ?

Hứa Trì: Lúc thấy mấy bình luận đó, tôi thường nghĩ rằng: thích không thích thì thôi, đừng có nói ra có được không? Bao tự tin của tôi cũng tan vỡ cả rồi.

Hứa Trì: Mà cũng không đúng, biết đâu người ta chỉ nói thật thì sao. Ha ha ha, e rằng tôi không có khiếu viết văn thật.

Hứa Trì: Xin lỗi, mấy lời này đáng ra tác giả không nên nói.

Hứa Trì: May mà có hai người. Điều tuyệt vời nhất tôi nhận được từ việc viết văn, ngoại trừ các tác phẩm, thì chính là hai người.

Hứa Trì: Tôi chỉ ử dợt chút thôi, chút thôi là lại ổn rồi, mai tôi sẽ up chương mới.

Ngáo:

Ôm ôm.

22. Chương 22: [bi Gặp Ngọt] 60

[60]

Suốt 3 phút, trong group chat không ai nói được câu nào.

Đường Nghiễn Chi chau mày nhìn màn hình chat, tay gõ gõ chữ gì nhưng cuối cùng thì lại nhấn xóa hết, xóa sạch những lời muốn nói ra. Anh trào ra tiếng thở dài uể oải, đứng trước mặt Đình Đình anh còn hùng hồn được, nhưng đối làm người khác thì Đường Nghiễn Chi cũng tắc tị.

Điện thoại di động rung lên, Đường Nghiễn Chi cúi xuống thì thấy câu reply của Đình Đình.

Đình Đình: Nãy em rơi nước mắt thật luôn đấy.

Đình Đình: Xin lỗi Cộc Cộc, em quên mất anh mới là người sẽ buồn nhất.

Đình Đình: @Đường Đường, tím có đó không? Cho tui vay ít tiền.

Đường Đường: ?

Đình Đình: Tui muốn đập tiền vào để “Vuột mắt em” lên được top 1.

Đường Đường: Sao lại vay tui?

Đình Đình: Tại tui không có, nhưng tím có.

Đường Đường: Dựa vào quy chế bảng xếp hạng của website X thì ít nhất tím phải đập mấy chục nghìn tệ thì mới lên được top 10. Tím có chắc không?

Đình Đình: Tui biết mà.

Đình Đình: Đừng gọi tui nữa.

Đình Đình: Con mẹ nó chứ.

Đình Đình: Ai mà thèm?

Đình Đình: Truyện của Cộc Cộc là cho ai sành thôi!!

Đình Đình: Uhuhuhu khó chịu chết mất.

Đình Đình: Sao người ta viết bừa viết bãi mà cũng được nhiều bookmark, cũng không bị chửi?

Đường Đường:...

Đình Đình: Uhuhuhu, tui biết làm sao được!! Giải thích cũng không được, đập tiền thì tiền không có, uhuhuhu, tui đúng là con thất bại.

Đường Đường: @Cộc Cộc, nam thần, đừng đọc mấy cái bình luận ấy nữa, hôm nay ra ngoài chơi chút cho thoải mái chút.

Đường Đường: Có những người tự thấy mình rất khách quan, nhưng không biết rằng ngay từ đầu đã có cái nhìn thiên kiến. Đi giải thích cho hạng đó cũng chỉ phí lời thôi.

Đường Đường: [đừng buồn nha.jpg]

Đường Đường: [ôm một cái.jpg]

Đường Đường: [con iu ba.jpg]

Đình Đình: [đủ rồi đấy, nói thêm phiền lắm.jpg]

Đình Đình: @Đường Đường, tui thấy thím tài thật đấy.

Đường Đường: Sao thế?

Đình Đình: Hiểu nhiều.

Đường Đường: Thấy nhiều sẽ hiểu nhiều.

Đình Đình: Thím giỏi nói như vậy, tui kiến nghị là thím nên đi làm luật sư.

Đường Đường: ...

Đường Đường: Chẳng qua là tui thông minh hơn thím chút thôi.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Lúc nào tui cũng xem thím là chị em, mà thím lại thế à?

Đình Đình: Đám con gái mấy người làm thế là không được.

Đường Đường: Xin lỗi, chỉ là tui muốn bày tỏ lòng yêu thích dành cho thím thôi.

Đình Đình: Đạo gần đây trái tim tui mong manh lắm.

Đình Đình: Hơi xú là khóc.

Đình Đình: Thím đừng có lớn tiếng với người ta.

Đình Đình: Mấy bữa nay tui phải nói ép giọng điệu đi đó.

Đình Đình: Hiểu không?

Đường Đường: Không hiểu, thím thử làm xem nào?

Đình Đình: Câm ngay, con mẹ đầu lý trí này!

Đường Đường: Thím lớn giọng cái gì đó?

Đường Đường: Thím tưởng mình ghê lắm hả?

Đình Đình: Ghê chứ.

Đình Đình: Hôm nay là sinh nhật cô bạn tui, tui mua hoa gửi đến công ty nó.

Đình Đình: [ảnh]

Bạn có sinh nhật: Tao thấy hoa mà tim đập thành thịch.

Đình Đình: Ha ha ha ha ha ha ha ha ha.

Đình Đình: Xuyên xang hả?

Bạn có sinh nhật: Tao sợ bị mấy ông con trai trong công ty nhìn thấy.

Đình Đình: Sợ gì!!

Bạn có sinh nhật: Sợ không ai dám tán.

Đình Đình: [huhuhu.jpg]

Đường Đường: Ý của người ta là, người ta đang để ý anh nào trong công ty thì phải?

Đình Đình: Không hiểu.

Đình Đình: Đám con gái mấy người đúng là kỳ quái.

Nhìn hai người đối đáp mà Hứa Trì dở khóc dở cười. Cậu hiểu là hai người này nói vậy để an ủi mình, làm mình vui hơn chút. Vậy nên, cậu gửi qua cái icon bật cười; đang định đặt điện thoại xuống để dậy thì thấy tin nhắn wechat của Đường Nghiễn Chi.

Đường Nghiễn Chi: Ăn cơm chưa?

Hứa Trì: Chưa.

Đường Nghiễn Chi: Giờ là mấy giờ rồi?

Hứa Trì: Ba rưỡi chiều, theo giờ Bắc Kinh.

Đường Nghiễn Chi: Ông không ăn cơm trưa hả?

Hứa Trì: Vừa mới ngủ dậy.

Đường Nghiễn Chi: Ông cũng là trẻ ở lại trường đúng không?

Hứa Trì: Ủ...sao thế?

Đường Nghiễn Chi: Trời đẹp thế này, gọi ông đi chơi chứ sao.

Hứa Trì: Đi chơi đâu?

Đường Nghiễn Chi: Nhà ông ở đằng Tây, nhà tôi ở đằng Đông, vậy thì chọn chỗ ở giữa đi, cái đường chợ trời ở trung tâm thành phố.

Hứa Trì: Ở đó có đường chợ trời à? Sao tôi không biết nhỉ?

Đường Nghiễn Chi: Tôi nói có là có, trước lúc đi nhớ ăn gì lót dạ, đừng để bị đói.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Ông chắc chắn là tôi sẽ đến à?

Đường Nghiễn Chi: Chắc chắn.

Đường Nghiễn Chi: Tối gặp.

23. Chương 23: [bi Gặp Ngọt] 61 – 64

[61]

Hứa Trì dựa vào map, tìm đến được chỗ Đường Nghiễn Chi hẹn mới thở phào nhẹ nhõm.

Ở thành phố A lâu thế rồi, mà cậu không hề biết đến nơi này.

Đường chợ trời đúng y như tên, nó chính là một con đường, đưa mắt nhìn thôi cũng đã thấy cuối, hai bên là hàng quán lún phún, ồn ào náo nhiệt.

Trời trở tối. Hứa Trì khó khăn lắm mới len được qua dòng người huyền ảo, qua khói lửa đồ ăn để đi về phía Đường Nghiễn Chi.

Quanh tai cậu toàn những tiếng trò chuyện râm ran cũng mấy câu kiểu “Xin lỗi, cho tôi qua chút.” Hứa Trì ngẩng đầu, thấy Đường Nghiễn Chi mặc áo khoác vàng nhạt, tay cầm điện thoại di động, vẫy diên cuồng về phía cậu, thì bỗng nhiên nhớ đến cảnh tượng từng được miêu tả trong cuốn sách nào đó.

Nhân gian.

[62]

“Đồng thật đó...”

“Ở đây đồng như vậy, cẩn thận không thì lạc nhau. Ông muốn ăn gì? Tôi mua cho.”

Vừa thấy Hứa Trì, Đường Nghiễn Chi liền nhét cốc sữa chua đông lạnh vào tay cậu. Hứa Trì đón lấy rất tự nhiên, miệng nhắm nháp, để lộ lúm đồng điệu nhàn nhạt bên khóe miệng.

“Không hiểu sao...” giọng Hứa Trì có chút nhồm nhoàm, “Tôi cứ thấy là ông hiểu tôi lắm ấy.”

Một tay Hứa Trì cầm cốc sữa chua, một tay cầm thìa, vậy nên Đường Nghiễn Chi đành kéo áo cậu để dắt khỏi dòng người đông đúc. Nghe Hứa Trì nói vậy, anh cười hỏi lại, “Là sao?”

Trước giờ Hứa Trì chỉ quen đi thẳng vào vấn đề, “Cứ khi tôi cần gì đó là ông lại xuất hiện.”

“Lần trước tôi không có ô, ông đến. Lần này,...”

Đường Nghiễn Chi hỏi ngược lại, “Lần này ông cần gì?”

Hứa Trì nuốt miếng sữa chua xuống, bảo, “Cảm giác thỏa mãn chẳng.”

“Cái cảm giác thỏa mãn khi được ở bên bạn bè, cảm giác thỏa mãn đến độ lấp kín được khoảng trống trong lòng, cái cảm giác thỏa mãn mà có thể đánh bật mọi ưu phiền.”

“Ăn mỗi cốc sữa chua đông lạnh mà ông đã thỏa mãn rồi hả?”

Nghe Đường Nghiễn Chi nói vậy, Hứa Trì cũng có chút ưu sầu, “Người dễ thỏa mãn quá cũng không ổn đúng không? Dễ bị lừa phỉnh?”

“Yên tâm đi.” Đường Nghiễn Chi kéo Hứa Trì vào một sạp miến chua cay, “Có tôi đây rồi, ai lừa ông được.”

[63]

“Đường Nghiễn Chi, tôi chẳng biết gì về ông cả, nhưng ông cứ làm tôi thấy như mình quen nhau lâu lắm rồi.”

“Chẳng phải cậu biết tôi viết truyện à?”

“Trừ vụ đó ra.”

“Vậy tôi cho cậu cơ hội để cậu hiểu thêm về tôi.”

“Quên đi...” Đêm đông lạnh giá, gió buốt thổi qua làm gương mặt Hứa Trì ửng lên, “Tôi chẳng muốn hỏi gì.”

“Vậy mình chơi một trò chơi đi.”

“Trò gì?”

“Đơn giản lắm, ông hỏi, tôi đáp, đáp nhanh không được nghĩ.”

“...Được.”

Hứa Trì trầm ngâm một hồi rồi hỏi, “Ông thích gì?”

“Ăn, ngủ.”

“Có mục tiêu gì cho cuộc đời?”

“Thành người giàu.”

Hứa Trì cười phì, “Ông trả lời không nghiêm túc gì hết.”

“Sao lại không...” Đường Nghiễn Chi nói với điệu trịnh trọng, “Tôi rất nghiêm túc.”

Hứa Trì ăn xong miếng sữa chua cuối cùng, nói, “Tôi không muốn hỏi gì.”

Trước sạp còn nhiều người đang xếp hàng, cả hai chẳng vội vã gì, Đường Nghiễn Chi bèn mở miệng, “Vậy đến lượt tôi hỏi.”

“Ok.”

“Thích [Don’t Starve] không?”

“Thích.”

“Thích truyện ngọt không?”

“Tàm tạm.”

“Thích mèo không?”

“Thích.”

“Thích chó không?”

“Thích.”

“Thích tôi không?”

“Thích.”

Hứa Trì sững sốt, thấy cái mặt Đường Nghiễn Chi kiểu “lừa được rồi” mà chỉ biết cười trừ.

“Đúng là cái đồ trẻ con.”

“Thế không phải công bằng à?”

“Sao?”

“Ông bao dung cái sự trẻ con của tôi, tôi đón nhận hết những buồn bã u sầu của ông.”

“Vậy niềm vui thì sao?”

“Niềm vui thì phải chia sẻ với bạn bè.”

“Ông không phải bạn tôi à?”

“Đương nhiên là có, nhưng tôi càng muốn được là...” Đường Nghiễn Chi nở nụ cười, cố tình nhấn giọng, “Kiểu bạn mà có thể giúp ông từ buồn thành vui.”

[64]

“Nếu cứ phải nhận lấy những năng lượng tiêu cực của tôi thì chẳng phải thiệt cho ông à?” Hứa Trì trêu chọc.

“Có là gì chứ...” Đường Nghiễn Chi nói nhẹ nhàng, “Bạn bè mà, lúc cần phải lôi ra dùng chứ...À mà, ông có kiêng gì không? Tôi gọi miễn chua cay cho.”

“Ông gọi một bát thôi,” Hứa Trì ngửi mùi hương nồng trong không khí, nói, “Tôi không ăn cay.”

“Ông không ăn thì tôi gọi làm gì?” Đường Nghiễn Chi phản đối, “Đi thôi, đổi sang quán nào ông muốn ăn ấy.”

“Không sao mà, ông muốn ăn thì cứ gọi đi, tôi nhìn ông ăn.”

“Tôi gọi ông đi chơi mà,” Đường Nghiễn Chi quay lại, ghé sát vào mặt Hứa Trì, nghe rằng trợn mắt, “Gọi.Ông.Đi.Chơi. Nhân vật chính là ông! Chính ông! Chính là ông! Hiểu chưa?!”

Nhìn Đường Nghiễn Chi như vậy, Hứa Trì chẳng biết nên khóc hay cười, cậu đẩy cái gương mặt tuần tú ấy ra, bảo, “Hiểu! Hiểu! Hiểu! Tôi hiểu rồi!”

Ngáo:

Nay nhìn lại mới thấy hình như 20 ngày rồi mới đăng chương mới....Cảm giác lười đúng là làm người ta nghiện mà =))))

Nay lại đổi sang dùng Chrome rồi. Dù tui rất thích Edge của Win10, nhất là các folder bookmark, nhưng cái kiểu không hỗ trợ Google và không hỗ trợ tiếng Việt đúng là bực. Kiểu gõ tiếng Việt hay bị mất dấu sắc, và gõ văn bản dài thì rất chậm, lag điên đảo luôn. Đổi sang Chrome thì gõ những dòng này ngon ơ. Ahihhihi.

24. Chương 24: [bi Gặp Ngọt] 65

[65]

Cuối cùng, cả hai ngồi xuống bàn trống bên đường, gọi một bát nhân đậu đỏ.

“Trước lúc đến ông ăn gì chưa?”

“Rồi...” Đậu đỏ vừa mềm vừa ngọt, Hứa Trì nheo mắt đầy thỏa mãn, “Tôi nấu bát mì...”

Đường Nghiễn Chi cười nhạo, “Ông biết nấu mì cơ hả?”

“Tôi nấu ngon đấy.” Hứa Trì nghiêm mặt, “Đừng có coi thường tôi.”

“Rồi rồi rồi...” Đường Nghiễn Chi phụ họa, “Ông chỉ tôi cách nấu đi? Về tôi học làm thử.”

“Đơn giản lắm, đầu tiên là...” Hứa Trì trình bày, “Rửa sạch các nguyên liệu nấu ăn, rồi thái hạt lựu...”

“Sao phải thái hạt lựu?” Đường Nghiễn Chi hỏi, “Tôi thái miếng không được à?”

“Được chứ...Nhưng tôi thích thái hạt lựu, như thế sẽ có cái cảm giác nghi thức hơn...”

“Cảm giác nghi thức là cái gì thế?”

“Cái cảm giác nghi thức lúc nấu ăn,” Hứa Trì nói tiếp, “Sau đó đổ dầu, xào chín các nguyên liệu, rồi cho nước vào, cuối cùng thì thả mì là xong.”

Đường Nghiễn Chi nín cười, hỏi, “Thế rốt cục làm thành nồi hầm đúng không?”

“Đâu phải thế.” Cuối cùng thì Hứa Trì cũng nghe thấy cái thái độ sai sai trong giọng điệu của Đường Nghiễn Chi, thẹn quá hóa giận, “Sao ông phải cãi với tôi nhờ!”

Đường Nghiễn Chi cười không dứt được tiếng, Hứa Trì thấy anh cười đến độ suýt ụp mặt vào bát đến nơi cũng buồn cười theo.

“Tôi với ông đúng là nhạt nhẽo”

“Thế nói chuyện gì không nhạt nhẽo đi, ” Đường Nghiễn Chi ngừng cười, vừa ăn nhân đậu đỏ vừa hỏi, “Kể chút vì sao mà hôm nay không vui xem?”

Hứa Trì ngẩng đầu, mặt ngây ngây nhìn cảnh các cặp đôi, rồi người qua đường cầm thịt nướng, trà sữa, bạch tuộc chiên đi qua, nói, “Chẳng phải ông biết rồi à?”

“Biết gì?”

Hứa Trì quay lại nhìn Đường Nghiễn Chi, bảo, “Ông biết vụ tôi cũng viết truyện.”

“Hả?” Lời Hứa Trì nói làm Đường Nghiễn Chi thót tim một cái, “Lỡ tôi không biết thì sao?”

“Không biết cũng chẳng sao...” Hứa Trì quấy bát nhân đậu đỏ, “Giờ tôi cho ông biết, thì là ông biết rồi.”

Đường Nghiễn Chi không phủ nhận, “Đúng là tôi biết thật. Không ngờ nhìn ông ngu ngu mà cũng có chỗ thông minh thế.”

“Thôi đi...” Hứa Trì giả giọng hung dữ, “Tôi hơi chậm tiêu chứ đâu có ngu.”

Đường Nghiễn Chi hòa theo ý Hứa Trì, hỏi, “Ông nhận ra rằng tôi biết vụ này từ lúc nào?”

“Hôm qua, lúc đưa tôi về...Tôi hỏi ông chuyện đó, mà ông cũng thông minh, chắc cũng đoán ra đúng không?”

“Thế sao hôm nay ông lại không vui?”

“Ông thông minh vậy rồi, đoán chút là ra mà, đúng không?”

“Được rồi...” Đường Nghiễn Chi bắt đầu nghiêm túc phân tích, “Điều làm tác giả buồn bã chỉ có hai vấn đề, tác phẩm hoặc độc giả. Ông không vui là vì tác phẩm đúng không? Bí văn à?”

Hứa Trì nhìn anh bằng cái vẻ mặt rất không hài lòng.

“Được rồi, thế là không phải...” Đường Nghiễn Chi hiểu ý, “Thế là độc giả rồi, sao thế? Có ai mắng ông à?”

Hứa Trì đặt thìa xuống, tiếng thìa kim loại va vào thành bát keng một cái. Cậu thở dài, nói, “Thực ra tôi cũng không muốn nói, nói thì lại bị bảo là làm giá, tìm mong manh yếu đuối, mệt. Những lời ông bảo tôi lúc trên xe tôi hiểu, nhưng chẳng thể không để tâm được, ông có hiểu không? Nó như bản năng ấy, giống như phản xạ của đầu gối ấy, lúc tôi chưa kịp định thần thì bao cảm xúc u uất đã trào lên rồi, tôi không kiểm soát được.”

Đường Nghiễn Chi dù đã biết nhưng vẫn vờ hỏi, “Cậu viết thể loại gì?”

“Ngược với cậu, tôi viết truyện bi.”

“Có nổi không?”

“Không, dạo gần đây mới có thêm một ít độc giả.”

Đường Nghiễn Chi nói giọng chắc nịch, “Nhiều độc giả hơn, đồng nghĩa với việc có nhiều bình luận tiêu cực hơn, mấy bình luận đấy làm bạn Hứa Trì của chúng ta không vui.”

Hứa Trì nhìn chăm chăm vào Đường Nghiễn Chi, im lặng, không nói là đúng, cũng chẳng nói là không đúng.

“Thế này đi...” Đường Nghiễn Chi thoáng trầm tư, rồi nói, “Chúng ta sắp xếp lại một chút.”

“Sắp xếp cái gì?”

“Về chuyện viết văn, lúc mới viết chỉ có mình ông, ông cứ viết rồi lại viết, và nhận ra không có ai đọc truyện của mình cả, ngày nào mở website lên cũng không thấy bình luận, ông rất buồn, rất đau lòng, lúc này, ông chỉ mong có độc giả đọc truyện của mình, rồi để lại bình luận như một minh chứng rằng họ từng đọc qua.”

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó, càng ngày càng có nhiều người đọc truyện của ông, họ bình luận, khen ngợi, giục chương, ông rất vui, rất hạnh phúc, nhưng đi kèm với chúng còn có những bình luận tiêu cực, ông cũng vô cùng buồn rầu về những thứ này.”

“Ừm...”

“Nhưng ông nghĩ lại xem, chẳng phải mục tiêu thuở đầu của ông đã đạt được sao? Ông chỉ mong có độc giả đọc truyện của mình, rồi dần dần, cậu có được mấy trăm, thậm chí là mấy nghìn độc giả, có người còn thành fan của ông, thế chẳng phải đã lời rồi sao?”

“Cái kiểu nói của ông...” Hứa Trì sững sốt trước những lời của Đường Nghiễn Chi, “Chẳng phải là nguy biến à?”

“Sao lại là nguy biến?” Đường Nghiễn Chi hỏi ngược lại, “Ông ngẫm xem, có câu nào không logic không?”

Đường Nghiễn Chi nói tiếp, “Con người vốn tham lam, có rồi lại muốn có nhiều hơn, muốn mình càng hoàn hảo hơn, vậy nên, nếu có ai nói một câu không vừa ý là sẽ hựt hẩng, sẽ buồn bã, khi ấy, nếu nhớ lại mục tiêu thuở đầu, ông sẽ thấy dễ chịu hơn nhiều.”

“Nghĩ thế này xem có được không...” Đường Nghiễn Chi ngừng lại một chút, rồi tiếp, “Mấy cái bình luận đó...chửi thì không mất gì, khen thì được lời.”

“Chửi thì không mất gì, khen thì được lời?” Hứa Trì chậm chậm đọc theo.

“Với mấy cái bình luận tiêu cực xem, dù là người ta đọc hết truyện hay chỉ đọc đoạn mở đầu, thậm chí là chỉ đọc một chữ, thì khi người ta đã để lại bình luận chính là khi mục đích thuở đầu của ông đã đạt thành, đúng không? Ông vốn chỉ mong có được một độc giả, chẳng phải thế là có rồi sao? Vậy thì chẳng không mất gì? Còn với những bình luận tích cực, ông không chỉ có được độc giả, mà người ta còn khẳng định tác phẩm của ông, thế là lời rồi chứ còn gì nữa?”

“Ông đúng là...” Hứa Trì đỡ trán cười khổ, “Đúng là cường từ đoạt lý...”

“Tôi mặc kệ có phải là cường từ đoạt lý hay không...” Đường Nghiễn Chi bật cười, “Tôi hỏi ông, nghĩ thế có phải dễ chịu hơn không?”

Nhân đậu đỏ trong bát đã nguội, Hứa Trì xoa xoa đầu, nói giọng buồn bực, “Ông đúng là giỏi....tôi thấy như mình bị tẩy não rồi, thậm chí còn bị thuyết phục...”

“Mọi chuyện đều có hai mặt, chẳng qua là tôi thích nhìn ở một góc độ khác thôi, ngay cả cái chuyện giới này đang dần thương mại hóa mà chúng ta từng nhắc đến, ông đâu thể phủ nhận rằng, chỉ có thương mại hóa mới giúp nó duy trì được lâu bền...” Đường Nghiễn Chi bỗng nhiên đổi đề tài, “Chắc ông cũng có group fan chứ?”

Hứa Trì ngẫm nghĩ một lúc, nói, “Có group hay không thì tôi không biết, tôi chỉ biết có hai bạn fan có vẻ như rất thích tôi.”

“Hai người ấy như thế nào?”

“Hai cô nhóc...” Hứa Trì miêu tả, “Một cảm tính, một lý tính, đều rất thú vị, tôi cảm thấy mình may mắn lắm mới gặp được họ.”

Đường Nghiễn Chi ngập ngừng, “Tôi...”

“Đường Nghiễn Chi...” Hứa Trì nhìn anh, giống như đã nghĩ thông, cậu thở phào một tiếng rồi chậm rãi nói, “Tôi thấy ông nói đúng...”

Khóe miệng cậu cong lên, “Như lời ông nói thì....ngày nào tôi cũng được lời đúng không?”

Đường Nghiễn Chi gật đầu, “Ngày nào cũng lời to.”

Hai người nhìn nhau nở nụ cười.

“Đường Nghiễn Chi, sao tôi thấy tôi với ông...có duyên thế nhỉ? Nhiều chuyện trùng hợp thật đấy.”

“Phải đó...”

Dù có tính toán trước thế nào, cũng không bằng một câu “trùng hợp thật đấy” mà cậu nói với tôi.

25. Chương 25: [bi Gặp Ngọt] 66 – 70

[66]

Tui Đăng Cực Kỳ: [ảnh]

Đình Đình: Tối nay nam thần ra ngoài chơi à!! Đây là cái gì thế!!

Bức ảnh Hứa Trì đăng là một cốc sữa chua đông lạnh đã rỗng, cậu trả lời Đình Đình: Ra ngoài ăn với bạn, đây là sữa chua đông lạnh.

Đình Đình trả lời Tui Đấng Cực Kỳ: A a a a, em cũng thích món đó lắm!

Tui Ngọt Lắm Nha: Đi chơi vui không!!

Tui Đấng Cực Kỳ trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Vui lắm.

Tui Ngọt Lắm Nha trả lời Tui Đấng Cực Kỳ: Tối nay nam thần ngủ sớm chút nha ~

Tui Đấng Cực Kỳ trả lời Tui Ngọt Lắm Nha: Ok.

Ở một đầu khác.

Đường Nghiễn Chi: Ông đến nhà chưa?

Hứa Trì: Đến rồi.

Đường Nghiễn Chi: Tối đừng gõ chữ muộn quá, nhớ đi ngủ sớm một chút.

Đường Nghiễn Chi: [Good night. jpg]

Hứa Trì: Ok.

Đường Nghiễn Chi đặt điện thoại xuống, vốn tối nay anh định nói thật với Hứa Trì rằng mình là Đường Đường, nhưng giờ ngấm lại thì không nói cũng được.

Vì như vậy, Hứa Trì sẽ nhận được hai câu chúc ngủ ngon, hai lần tình cảm yêu mến.

[67]

10:10:10 PM – “Vuột mắt em” có chương mới – Số chữ: 8579 – Chương 57: Cắt đứt

Gõ xong chương ấy, Hứa Trì đứng dậy rời phòng. Gõ phím lâu quá, cổ với vai lạnh cứng cả. Cậu bật đèn

bếp, tự rót cho mình một ly nước ấm, trong căn nhà trống trải chỉ còn tiếng rót nước rõ một một, Hứa Trì lắc lắc cổ, lê dép loẹt quẹt về phòng.

Cậu mở tường wechat lên, thấy ảnh cha mẹ mình du lịch nước ngoài thì nở nụ cười rồi like một cái, sau đó vào group giục chương mới.

10:11:00 PM

Đình Đình: Ôi cái đêch! Cộc Cộc có chương mới! Nam thần đúng là không phải hạng thường! Đăng một chương mà lượng cho cả tuần luôn! Tui đi đọc trước!

10:32:12 PM

Đình Đình: Tui chết rồi.

Đường Đường: Mở cửa sổ ra, thím có thấy cơn mưa lạnh lẽo ngoài đó không? Nước mắt của tui cả đấy.

Đình Đình: @Đường Đường thím có đó không?

Đường Đường: Có.

Đình Đình: Có chiếc quan tài secondhand nào không? Bán lại cho tui rẻ rẻ chút, tui muốn vào nằm trằm tư một lúc.

Đường Đường: Không được, tui cũng phải dùng rồi.

Đình Đình: Bi thảm chết mất.

Đường Đường: Nhưng bi thảm sống.

Đình Đình: Nói thực ấy, trước hai chị em mình cứ khóc lóc van xin để đổi công, nhưng đợi đến khi Thẩm Hành quyết định rời khỏi Chu Tấn rồi thì tui lại thấy thương cho Chu Ốc Lợn.

Đường Đường: Tui cũng thế.

Đình Đình: Thím có thấy hai đứa mình ngu quá không?

Đường Đường: Tui không biết thím có ngu không, nhưng tui thì không.

Đình Đình: Thím có từng từ bỏ một người mà thím từng yêu rất lâu chưa?

Đường Đường: Chưa.

Đình Đình: Chẳng phải tình yêu là thế sao?

Đình Đình: Trách cậu ấy được gì chứ?

Đình Đình: Kể được yêu không cần nói xin lỗi.

Đường Đường: Tui không thể, cũng không được, thế được chưa?

Đình Đình: Vậy thím thử học xem có được không?

Đường Đường: Thím có học được không?

Đình Đình: Tui cũng không.

Đường Đường: Thím đã không rồi thì hà cớ gì tui lại được?

Đình Đình: Cộc Cộc viết tuyệt quá...Cái đoạn đối thoại cuối cùng giữa Thẩm Hành và Chu Ốc Lợn làm tui khóc lên khóc xuống...uhuhuhuhu...Vừa bi thương vừa đau lòng....uhuhuhuhu...

Đường Đường: Cộc Cộc không nổi tiếng đúng là vô lý!

Đình Đình: Cộc Cộc không nổi tiếng đúng là vô lý!

Đình Đình: Có mù tui cũng nhận ra được câu chuyện này là Cộc Cộc viết ra!

Đường Đường: Đừng hỏi nữa! Hỏi Cộc Cộc ấy!

Đình Đình: Cộc Cộc cố lên!!

Hứa Trì: Tôi đi nhầm vào cái hội tà giáo nào à...

Đình Đình: Nam thần đến rồi! Nam thần ơi em cần được an ủi QAQ

Đường Đường: Nam thần đến rồi! Nam thần ơi em cần được an ủi QAQ

Hứa Trì: [xoa đầu.jpg]

Đình Đình: Nam thần à, anh có thấy không! Có nhiều người khen anh viết hay lắm! Lượng bookmark cũng tăng ầm ầm! Có phải Cộc Cộc của em cuối cùng cũng nổi tiếng rồi không!!

Hứa Trì: Tôi thấy rồi, sao thím còn vui hơn cả tôi thế?

Đình Đình: Đương nhiên là phải vui chứ!! Em chỉ hận không thể dí đầu từng người bắt người ta đọc truyện của anh!! Rồi sau đó phải biết bài tiểu luận 800 chữ cho anh!! Chỉ được khen, không được chửi!!

Hứa Trì:...

Đình Đình: Không được, vốn lúc trước Cộc Cộc không để ý thì em cũng không cần giành giật gì, nhưng giờ đến Cộc Cộc cũng xin lên bảng xếp hạng rồi thì em phải giúp anh ấy mau chóng nổi tiếng, @Đường Đường thím ra đây nghĩ cách cho tui.

Đường Đường: Tui có cách này, Đình Đình chuyển khoản cho tui 10 tệ, tui đi mua doanh số.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Thím quen acc quảng cáo hot nào mà chỉ cần 10 tệ hả?

Đường Đường: Tui quen Lợn Guinea, tui có thể nhờ ổng đề cử truyện của Cộc Cộc.

Đình Đình:?

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Thực không dám giấu giếm...tôi cũng quen Lợn Guinea.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Sao Cộc Cộc lại quen Lợn Guinea? Sao Đường Đường lại quen Lợn Guinea?

Hứa Trì: Tôi...ờ thì ở cái Comiket lần trước...

Đường Đường: Tôi...ờ thì ở cái Comiket lần trước...

Đình Đình: Sau đó thì sao?

Hứa Trì: Sau đó thì quen nhau...

Đường Đường: Sau đó thì quen nhau...

Đình Đình: ?

Đình Đình: Cứ đi Comiket thì tính là quen ấy hả? Thế thì tôi cũng quen Lợn Guinea đúng không?

Hứa Trì: Không phải...Tui quen thật!!!

Đường Đường: Không phải...Tui quen thật!!!

Đình Đình: Cộc Cộc, em vừa nhìn weibo của anh, anh follow người ta mà người ta có follow lại đâu.

Hứa Trì: Không phải!! Tôi là bạn ngoài đời với ổng!!

Đường Đường: Không phải!! Tôi là bạn ngoài đời với ổng!!

Đình Đình: Cộc Cộc, em biết anh muốn nổi tiếng, nhưng mình nghĩ cách nào nó thực tế hơn được không?

Hứa Trì:...

Đường Đường:...

Hứa Trì: Làm sao để giải thích cho thím hiểu đây?

Đường Đường: Làm sao để giải thích cho thím hiểu đây?

Đình Đình: @Đường Đường bản chất của loài người?

Đường Đường: Máy nhắc lại!!

Đình Đình: Vì 10 tệ của tôi mà thím không từ thủ đoạn thế hả?! Tôi buồn nữa!! Cái đồ lừa gái!!!

Đường Đường: Thím nghe tui giải thích!! Tui quen thật mà!!!

Hứa Trì: Thím nghe tui giải thích!! Tui quen thật mà!!!

Đình Đình: Thế thím nói tôi nghe, Cộc Cộc bảo rằng anh ấy là bạn ngoài đời của Lợn Guinea, vậy thím thì sao?

Đường Đường: Tui chính là Lợn Guinea.

Đình Đình: Ha ha.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Ha ha.

[68]

Lợn Guinea: Đạo gần đây tôi có một phiên nào, tôi thực sự muốn giới thiệu thần tượng của mình cho mọi người, nhưng khi cậu ấy nổi tiếng rồi, chắc chắn có rất nhiều người mắng cậu ấy, tôi không nhớ... Mọi người có hiểu không?

Fan 1:?

Fan 2: Heo Heo, sao anh lại nghĩ giới thiệu cho bọn em rồi thì người ấy sẽ nổi tiếng?

Lợn Guinea trả lời Fan 2: Tôi có tự tin.

Fan 2 trả lời Lợn Guinea: Được rồi, anh nổi, anh nói là đúng.

Fan 3: Xin lỗi anh, em không hiểu.

Fan 4: Heo Heo, phiên ngoại một triệu chữ của “Lời yêu” đâu???

Fan 5: Heo Heo, cái truyện BE của anh đâu??

Fan 6: Thím lâu trên là ma quỷ à??

Fan 5 trả lời Fan 6: Không phải, mà tôi đợi bộ BE này của Heo Heo lâu lắm rồi, dạo gần đây áp lực quá nên cần cái gì đó để giải tỏa cảm xúc.

Fan 6 trả lời Fan 5: [cáo từ.jpg]

[69]

Hứa Trì: Thần tượng mà ông nói trên weibo là ai thế?

Đường Nghiễn Chi: Ông chứ ai.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Ông chưa từng đọc truyện của tôi mà đã muốn giới thiệu cho fan hả? Không sợ bị mất danh tiếng sao?

Đường Nghiễn Chi: Tôi làm gì có danh tiếng gì chứ? Mấy thứ hư ảo đó sao quan trọng bằng một người bằng xương bằng thịt như ông được?

Hứa Trì: ?

Đường Nghiễn Chi: Nếu sợ tôi chịu thiệt thì ông nói bút danh của mình cho tôi biết đi.

Hứa Trì: Ông thấy tôi lo ông bị thiệt khi nào?

Đường Nghiễn Chi: [tôi kệ.jpg]

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Mèo Cộc Đuôi

Đường Nghiễn Chi: Được rồi, để tôi đi.

Hứa Trì: Ông đi đâu?

Đường Nghiễn Chi: Đi đọc truyện chứ sao!!

Hứa Trì:...

[70]

03:46 AM

Đường Nghiễn Chi: Tui cần được an ủi QAQ

Hứa Trì: ?

Đường Nghiễn Chi: Sao cậu vẫn chưa ngủ? Đang gõ phím hả?

Hứa Trì: Ừ...viết buổi đêm...thuận hơn.

Hứa Trì: Ông thì sao?

Đường Nghiễn Chi: Đọc “Vuột mắt em” đến giờ luôn:)

Đường Nghiễn Chi đọc lại “Vuột mắt em” từ chương đầu đến chương mới nhất thật, cũng nhìn ra được một vài vấn đề.

Hứa Trì: Vậy ông mau ngủ đi.

Đường Nghiễn Chi: Ông thì sao? Hôm nay không mất vốn hay là được lời? *(ý là được nhiều cmt khen hơn hay nhiều cmt chửi hơn – chương 65)*

Hứa Trì: Ờ...Được lời nhiều hơn một chút?

Đường Nghiễn Chi: Ông viết không tệ, cũng có bút lực, nội dung ổn, hình tượng nhân vật được, nhưng ông có thể thử viết câu văn ngắn gọn lại chút được không? Đợi chút, để tôi nghĩ xem cần giải thích như thế nào.

Hứa Trì: Không cần.

Hứa Trì: Tôi hiểu ý của ông.

Đường Nghiễn Chi: Có những cảnh ông viết rất tốt, ví dụ như miêu tả tâm lý của Thẩm Hành, nhưng cũng có những cảnh, ví dụ như là chuyện thường ngày của Thẩm Hành và Chu Tấn, ông dùng những câu văn hoa mỹ dài dòng, tôi hiểu là ông đang muốn tạo ra một bầu không khí dịu dàng, nhưng câu chữ của ông vừa khó hiểu vừa rườm rà, độc giả cảm thấy không thân thuộc.

Hứa Trì: Điểm ông nói...Thực ra tôi vẫn luôn cố thay đổi, chủ yếu là do cái tật xấu hình thành từ lúc mới sáng tác, lúc ấy cứ nghĩ phải văn hoa chau chuốt mới là hay.

Đường Nghiễn Chi: Ông tự nhận thức được là tốt rồi, từ từ thay đổi, không phải vội, cùng lắm thì viết xong quay lại sửa.

Đường Nghiễn Chi: Ông có thấy tôi phiền không? Kiểu múa rìu qua mắt thợ ấy? Thực ra truyện của tôi cũng còn nhiều khiếm khuyết mà lại dám chạy đến trước mặt ông chỉ trở.

Hứa Trì: Đâu phải thế? Sự trao đổi giữa độc giả và tác giả quan trọng, nhưng sự trao đổi giữa tác giả với tác giả cũng quan trọng không kém.

Hứa Trì: Quen biết ông là niềm vui bất ngờ của tôi.

Hứa Trì: Tôi vui lắm.

Đường Nghiễn Chi: [thơm nhẹ.jpg]

Hứa Trì: Ông đi ngủ đi, tôi viết nốt đoạn này rồi cũng ngủ.

Đường Nghiễn Chi: Trước lúc ngủ, tôi còn một chuyện quan trọng chưa làm.

Hứa Trì: Chuyện gì?

Đường Nghiễn Chi: Tôi cần được an ủi QAQ

Đường Nghiễn Chi: [tim tui đau muốn chót.jpg]

Hứa Trì: Được rồi, xoa đầu nè.

Hứa Trì: [ôm một cái. jpg]

Hứa Trì: Giờ đi ngủ được chưa?

Đường Nghiễn Chi: Được rồi!

Đường Nghiễn Chi: Ngủ ngon.

Hứa Trì: Ngủ ngon.

Đường Nghiễn Chi đặt điện thoại xuống, trên giường xột xoạt một hồi, rồi căn phòng chìm vào bóng tối.

Cậu có biết tôi thích cậu nhiều thế nào.

Cậu không biết, tôi thích cậu nhiều thế nào.

Cậu phải mau trưởng thành, trở nên xuất sắc và kiên định hơn nữa, như vậy tôi mới không sợ cậu bị những yếu tố bên ngoài ảnh hưởng, mới có thể dũng cảm nói rằng cậu là tác giả mà tôi thích từ lâu lắm rồi.

Ngáo:

Định làm cả 71 – 72 mà dài quá nên lười =)))

Màu các khung hội thoại thay đổi vì wordpress cập nhật, màu mặc định nó khác hồi trước, tui thì lười dò màu nên thôi đổi mớ nó luôn =)))

26. Chương 26: [bi Gặp Ngọt] 71 – 72

[71]

Liên minh giục chương.

Đình Đình: Tôi. Muốn. Kiên. Rượu!

Đình Đình: Tối qua tôi đi uống 2 giờ đêm mới về.

Đình Đình: Sáng dậy mặt sưng hết lên.

Đường Đường: ?

Đường Đường: Ra thím là tuýp mê rượu à?

Đình Đình: Tối qua tui bị gạt.

Đình Đình: Tui bị lừa.

Đình Đình: Tui mà biết là xem mắt thì có chết cũng không đi.

Đường Đường: Thế rồi thím quẹt dép lê đi uống với người ta đến 2 giờ đêm ấy hả?

Đình Đình: Tối qua tui cứ tưởng đi ăn KFC thôi.

Đình Đình: Nên mới mặc đồ ngủ với dép lê ra ngoài.

Đình Đình: Sau đó thì tui uống đến nôn luôn.

Đình Đình: Không nói nữa.

Đình Đình: Lúc tỉnh lại tui thấy mình ôm bồn cầu, điện thoại thì vứt vào máy giặt, trên giường có bốn hộp trà đen đã mở.

Đường Đường:?

Đình Đình: Tui hỏi anh tui là chuyện sau đó như thế nào.

Đình Đình: Ông bảo tui quá chén rồi dùng dằng thổ lộ với con trai nhà người ta là tui thích cậu lắm, cậu tốt vô cùng, sau đó bắt người ta mua bốn hộp trà đen cho tui.

Đình Đình: Chờ ơi tui làm sao thế nàyyyyyyyy!

Đường Đường: Uhuhuhu

Đường Đường: Cậu chàng kia cũng thảm thật đấy.

Đường Đường: Sao thím cứ thích ai là người ta lại thảm thế nhỉ?

Đình Đình: Thế tui thích thím có được không?

Đường Đường: Cho tui một đường sống đi.

Hứa Trì: Chào buổi sáng.

Đình Đình: Cộc Cộc, anh dậy rồi à, mau gõ chữ đi!!

Đường Đường: Cộc Cộc, anh dậy rồi à, mau gõ chữ đi!!

Hứa Trì: Tui đi ngủ thêm chút nữa.

Đình Đình: Em! Đói! Quá!

Đình Đình: Uhuhuhuhuh, em muốn ăn trứng hấp.

Đình Đình: Em muốn ăn.

Đình Đình: Loại trứng hấp siêu non.

Đình Đình: Mẹ em biết làm!!

Đình Đình: Rồi chan dầu vừng với nước tương.

Đình Đình: Đói quá.

Đình Đình: Giờ em phải rời giường để làm.

Đình Đình: Mà thôi, em không biết làm.

Đường Đường: Tui biết nè.

Đường Đường: [ảnh]

Đường Đường: Tết năm ngoái làm đó!

Đình Đình: ?

Đình Đình: Thím làm hết đó hả?

Đình Đình: Cầm nín rồi.

Đình Đình: Món này làm thế nào?

Đình Đình: Cho nước vào trứng này.

Đình Đình: Rồi muối này.

Đường Đường: Thêm nước lạnh vào.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Thêm nước nóng.

Hứa Trì: Xong thì hấp.

Đình Đình: Thế rồi cục thêm nước gì!!

Đường Đường: Dùng nước lạnh nó non hơn.

Đường Đường: Tui chưng nước ấm rồi! Không ngon!

Hứa Trì: Nước nóng.

Đường Đường: Nước sôi.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Đừng có làm trứng hấp bà già cho tui!

Đình Đình: Tui muốn ăn trứng hấp thiếu nữ kia!

Hứa Trì: Ô? Tối nay Lợn Guinea có livestream à?

Đình Đình: Đúng đó...Website tổ chức riêng cho ổng. Nghe bảo còn có nhiều phúc lợi cho fan lắm?

Hứa Trì: Ồ.

Hứa Trì: Đi đây.

Đình Đình: Anh đi đâu!!

Hứa Trì: Đi vào phòng livestream ngồi đợi.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Người ta là fan người ta mới đi ngồi!! Anh ngồi cái gì mà ngồi!!

Hứa Trì: Tôi cũng là fan mà.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Anh thành fan của Lợn Guinea hồi nào thế?

Hứa Trì: Không biết nữa, tự nhiên nó thế?

Đình Đình: Thế chương mới thì sao, không gõ à?

Hứa Trì: Để chúc mừng lần đầu tiên Lợn Guinea livestream, Cộc Cộc quyết định không đăng chương trong 3 ngày.

Đình Đình: ?

Hứa Trì: Việc đăng chương mới là của Cộc Cộc, liên quan gì đến Mèo Cộc Đuôi tôi chứ?

Đình Đình:?

Đường Đường: ...

[72]

Đường Nghiễn Chi thấy vừa bắt đầu mà số fan trong phòng livestream đã tăng lên vùn vụt mà thở dài nói, “Mọi người đừng vào nữa, vào nữa là tôi bị vắng ra ngoài đấy.”

23333333333

Quả nhiên là phong cách của Heo Heo.

Mở miệng ra là phũ với fan, yêu quá.

Mấy câu nịnh hót của các chuy em làm tui xấu hổ.

“Mọi người đều biết là...” Đường Nghiễn Chi nhìn đồng bình luận điên cuồng trên màn hình, chậm rãi nói tiếp, “Trước giờ tôi chẳng hứng thú gì mấy cái hoạt động này, nhưng sự kiện hôm nay do website X tổ chức thì tôi đành chịu, dù sao thì cũng phải nể mặt sếp chứ.”

Câu thứ hai là phũ với ban tổ chức, thành fan luôn.

Tui có linh cảm chẳng lành, tui nghi là đến câu thứ ba thì anh ấy sẽ bảo hẹn gặp lại các bạn ở lần sau.

Tui cũng thế.

Đường Nghiễn Chi nhìn bình luận, “Hả” một tiếng, “[Tui nghi là đến câu thứ ba thì anh ấy sẽ bảo hẹn gặp lại các bạn ở lần sau.], xem chừng bạn này làm fan của tôi cũng nhiều năm rồi, nên mới hiểu tính tình tôi thế.”

?

???

???????

Vừa vào đã out luôn ấy hả??

“Mọi người đừng hoảng hốt...Tôi còn chưa nói hết mà, ” Đường Nghiễn Chi cười một tiếng, “Ôi chao, ôi chao, không cần tặng quà đâu, dừng lại, mấy người có tiền hay sao mà tặng tôi à? Giàu hơn tôi chắc? Tôi cảnh cáo nhé, ai mà còn tặng nữa là tôi đá ra khỏi phòng!”

Xin lỗi anh, em chừa.

Xin lỗi anh, anh mới là người giàu nhất.

Heo Heo cười xong, mắt tui tối thui.

Thím lầ trên liên tưởng kiểu gì đấy??

Heo Heo phũ thiết đó.

Nhưng mà em vẫn cứng nha.

Uhuhuhuhuhu, mẹ ơi, sao anh ấy phũ với fan thế mà vẫn đáng yêu vậy chứ chứ chứ ừ ừ!!!

“A...Nãy mình nói đến đâu rồi nhỉ? Đúng rồi...nói đến vụ out, đừng lo, tôi không out đâu, sẽ trụ đủ 30 phút livestream này.”

Bắt đầu rồi, từ khóa xuất hiện, trụ đủ!

Chẳng nhẽ anh ấy định bật bộ phim 30 phút nào cho chúng ta xem?

Hoặc là cho chúng ta xem anh ấy livestream cảnh viết truyện?

Livestream cảnh sửa truyện?

Hoặc là bỏ mặc tụi mình ở đây, cho mọi người ngồi mốc mủ suốt 30 phút rồi tắt livestream?

Heo Heo, live được 5 phút rồi, nếu mệt thì anh cứ out đi.

Mấy cô là ác ma à!! Câm miệng hết lại cho tôi!!! Đang giúp Heo Heo tìm linh cảm hả!!!

Luận về 108 cách trả treo livestream mà fan dạy chính chủ.

“Tôi nhận ra là mọi người lảm nhảm nhiều thật đó, học ai thế?”

Anh.

Anh.

Anh.

Anh đó.

Ngoài anh ra còn có ai?

Ngoài anh ra cũng chẳng có ai.

“Được rồi được rồi...Chẳng phải mọi người đều biết buổi livestream hôm nay có hoạt động giật mic sao, nếu chưa biết thì để tôi nhắc lại, giờ tôi sẽ đếm 3 – 2 – 1, rồi thả mic, người đầu tiên giật được sẽ được hỏi tôi một câu, chỉ một câu thôi nha. Đương nhiên là chỉ cần câu hỏi không quá đáng thì tôi sẽ trả lời hết, câu nào quá đáng hoặc quá khó tôi sẽ bỏ qua. Chúng ta có 30 phút. Sẵn sàng chưa?”

Rồi!

Luôn sẵn sàng!!!

Hãy xem tốc độ tay của thanh niên sinh năm 82 vẫn độc thân đây!!!

“3,2,1...Được rồi, bạn “Hạ bảo bối của Nam ca”, bạn có thể bật mic nói chuyện.”

Mẹ nó chứ thể loại tốc độ tay gì đây??

Tôi treo cứng rồi.

So về độ giàu tôi đã không bằng người khác, mà không ngờ so về tốc độ tay tôi cũng thua nốt.

Đợi một chốc, trong phòng livestream mới vang lên giọng nữ vô cùng hưng phấn, “Chào buổi tối, Heo Heo!! Hôm nay anh vất vả rồi!!!”

23333333333

Há há há há há há há há há há há

Nghe như sắp nói chuyện với nhân viên ấy hahahahahahahaha

Thím này đáng yêu quá!!

Đường Nghiễn Chi cũng bật cười, sau đó cất giọng dịu dàng, “Chào buổi tối, đừng căng thẳng quá, thả lỏng đi, tôi gần gũi lắm, không ăn thịt người.”

Khắc khắc khắc khắc khắc khắc khắc

Tui cười mà đập giường thành thành.

Tui cười mà nghệt thở luôn.

“Em em em em em căng thẳng quá! Em là fan của anh từ lâu lắm rồi! Lần Comiket trước em không đi được, không ngờ giờ lại giật được mic, em em em em...vui lắm!! Câu hỏi của em là, lần ra sách của “Lời yêu” anh có thể in nhiều hơn không? Em thích truyện này lắm!! Thích Nam ca và Hạ bảo bối vô cùng!!! Nhưng khó giật được suất quá.”

Em cũng thích lắm!

Đồng ý!!

Đồng ý +2!!!

Thím đúng là nói lên tiếng lòng của tôi!!

Mỗi lần giật suất đặt của Heo Heo là một lần đánh nhau khốc liệt.

Đường Nghiễn Chi nhìn bình luận, khụ một tiếng rồi nói, “Đầu tiên là cảm ơn bạn đã yêu thích, sau thì tôi sẽ cân nhắc đến chuyện đó.”

Sau khi fan đầu tiên được bế xuống mic, trò chơi vẫn tiếp tục. Các fan giật được mic đa số đều hỏi những câu liên quan đến tác phẩm của Lợn Guinea, dù có hỏi chuyện ngoài đời thì cũng chỉ là “Heo Heo có ghét món nào không?”, “Heo Heo thích đọc sách gì?”, không có câu nào quá đáng hoặc quá khó nhằn.

Bầu không khí trong phòng vừa ấm áp vừa náo nhiệt, thời gian trôi qua nhanh chóng, Đường Nghiễn Chi liếc nhìn đồng hồ dưới góc phải màn hình, nói, “Lần livestream này sắp kết thúc rồi, chỉ còn một câu hỏi nữa thôi, mọi người cố gắng giật lấy cơ hội cuối cùng nhé.”

Uhuhuhuhu, sao thời gian trôi qua nhanh thế!!!

Dù không giật được mic!! Nhưng vẫn rất thỏa mãn!! Mấy cô có nhận ra không!!! Heo Heo nói chuyện với mấy thím giật được mic dịu dàng lắm!!!

Đúng thế!! Nên tui mới ghen tị!!!

Ở ngoài đời, chắc chắn Heo Heo cũng dịu dàng lắm.

Mọi người cũng rất lễ phép, không hỏi chuyện riêng tư ở ngoài đời, làm một fan của Heo Heo, tui thấy hạnh phúc quá á á á á

23333333 Thím lâu 3 nói bằng thừa! Ngay từ đầu Heo Heo đã bảo sẽ không trả lời những câu như thế mà 2333333333

Vì thích người ta nên mới muốn bảo vệ nha! Fan mà làm Heo Heo buồn lòng thì còn gì là fan nữa!

Heo Heo cố lên!!! Em mãi mãi yêu anh!!

“Được rồi, sao bỗng nhiên lại ca bài tình cảm thế này, còn một cơ hội cuối cùng thôi.” Đường Nghiễn Chi đỏ khóc đỏ cười, “Tôi đếm ngược, 3, 2, 1...Chúc mừng bạn “Tui khóc đến nơi”, bạn có thể bật mic nói chuyện.”

Tui khóc đến nơi.

Tui khóc đến nơi.

Tui khóc đến nơi.

Tui khóc đến nơi.

Tui khóc đến nơi.

Tui khóc đến nơi.

Trong phòng livestream mãi mà không thấy nói gì, Đường Nghiễn Chi hỏi ngờ vực, “Bạn “Tui khóc đến nơi” có ở không? Nếu không thì tôi xin phép thay người...”

“Ồ.”

???

Cái đêch???

Cái đêch?????

WTF??????????

Có phải tôi ngẩn ngơ không? Không phải vì tôi ngẩn ngơ đó chứ??

Fan nam??

Xèo cưa cưa????

Nghe thấy giọng này, Đường Nghiễn Chi cũng thoáng sửng sốt, sau đó liền nhún mi cười, “Không ngờ tôi lại có fan nam cơ đấy.”

Em cũng không ngờ.

Em nghe được cái giọng của Heo Heo đặc ý vô cùng.

+1

Bạn Heo này chắc cười ngoác miệng rồi.

Hứa Trì nhìn chằm chằm vào nốt xanh trước ID của mình, thấy cái tên ID đúng là diễn tả y những gì trong lòng cậu bây giờ. Nãy nghe Đường Nghiễn Chi bảo chỉ còn một câu cuối cùng nên thử giật mic, nào ngờ...

“Có đang ở nhà không?” Đường Nghiễn Chi đột nhiên hỏi.

Hứa Trì đáp với điệu nghi hoặc, “Có...”

“Ăn cơm chưa?”

Bấy giờ Hứa Trì mới biết Đường Nghiễn Chi đã nhận ra mình, cậu không biết có nên khen tai anh ấy nhạy không nữa, chỉ bằng hai từ mà đã nhận ra, đành cười bất đắc dĩ, “Ừm, ăn rồi.”

Chuyện gì thế??

Sao bỗng dừng lại nói chuyện phiếm giết thời gian??

Phúc lợi của fan nam à???

Hay quen nhau???

Tôi cũng thấy như là quen nhau???

Chỉ mình tôi để ý nhằm hướng hả...Tôi thấy giọng xẻo cửa cửa hay quá...

Tôi nghĩ thấy...

Tôi nghe thấy...

Tôi cảm nhận thấy....

Đường Nghiễn Chi đáp một tiếng, tiện đà quay trở về cái giọng điệu đứng đắn, “Xin hỏi, câu hỏi của bạn “Tôi khóc đến nơi” là gì?”

Qua một cái màn hình mà Hứa Trì vẫn cảm nhận được cái điệu trêu chọc của Đường Nghiễn Chi, cậu vốn chẳng định trước sẽ hỏi gì, đành thốt ra, “Tôi muốn hỏi Lợn...Muốn hỏi là Heo Heo thích tác giả nào nhất?”

Xẻo cửa cửa căng thẳng quá!!

Xẻo cửa cửa ngơ ngác đáng yêu!!!

Đáng yêu!!!

Tui cũng muốn hỏi câu này!! Nhưng tui không giật được mic!!

Hứa Trì hỏi xong, trong phòng livestream yên lặng hồi lâu, khi cả fan cả Hứa Trì đều cho rằng Đường Nghiễn Chi rớt mạng thì mới thấy tiếng anh cười khê, tiếng cười ấy như nhẹ nhàng cào vào trái tim Hứa Trì, cảm giác tê tê nhột nhột khiến cậu bỗng hoảng hốt. Kế đó, Đường Nghiễn Chi nói với một điệu rất trịnh trọng:

“Cậu chứ ai.”

27. Chương 27: [bi Gặp Ngọt] 73 – 81

[73]

Đồng bình luận trong phòng livestream khựng lại 3 giây, rồi trào lên điên cuồng. Hứa Trì mãi hoảng hốt trước câu nói của Đường Nghiễn Chi, định thần lại rồi mới nhận ra mình bị văng khỏi phòng.

Hứa Trì: “...”

Chuyện gì thế này aaaaaaaaaaaaa

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

????????????????

Chẳng nhẽ đây chính là vị thần tượng là Heo Heo hay nhắc đến trên weibo?

Chờ ơi, sao lúc Heo Heo nói cậu ấy với xẻo cửa cửa tui lại có cảm giác như đang yêu thế này!!!

AAAAAAAAAAAAAAA

Chuyện gì thế này!! Heo Heo quen thần tượng của mình hả?!!! Heo Heo còn tỏ tình với người ta trước mặt mấy trăm ngàn fan!!! Thần tượng của Heo Heo là một xẻo cửa cửa!!!

Mọi người đừng có a a nữa!! Không nhận ra xẻo cửa cửa biến mất rồi à???

Ôi cái đêch, không thấy thật!!!

Da mặt Đường Nghiễn Chi dày như tường thành, thả quả bom kia xuống rồi mà vẫn có thể bình tĩnh nói chuyện tiếp, “Được rồi, buổi livestream tối nay đến đây là kết thúc, mọi người ngủ ngon.”

Đứng lại!!!

Không được chạy!!!

Thả thính xong chạy đó hả???

Đào hầm mà không muốn lấp hả???

Anh thì ngủ ngon!!! Còn fan bọn em sao ngon nổi!!

Không được đi!!! Em muốn có thêm thông tin về xẻo cửa cửa!!

Bút danh của xẻo cửa cửa là gì aaaa! Em cũng muốn đọc truyện người ta viết!!!

“Mọi người đừng thế mà...” Đường Nghiễn Chi đọc được đồng bình luận bèn cười nói, “Không thấy thần tượng của tôi bị mọi người dọa cho chạy rồi hả?”

Ha ha

Vô liêm sỉ.

Rất cục thì ai dọa người ta chạy chứ???

Là anh chứ sao?

Thần tượng nghe nói hôm nay Heo Heo livestream nên dù bận trăm công nghìn việc cũng chừa chút thời gian ghé qua, Heo Heo, anh nói xem có phải thế không!!!

Fan x đại thần??? Ôi má ơi, cái thiết lập tuyệt dzời gì thế này???

Đường Nghiễn Chi không thèm để ý đám fan đang gào rú trong phòng, cứ thế dứt khoát mà out ra, rồi cầm điện thoại, bật wechat lên.

Đường Nghiễn Chi: [bảo bối, tui tới rồi. jpg]

Hứa Trì: [một cước đá văng. jpg]

Hứa Trì: Sao ông lại nói thế trong phòng livestream hả?

Đường Nghiễn Chi: Ai bảo ông hỏi tôi vậy chứ? Tôi đây trước giờ chưa nói xạo bao giờ, chỉ đành nói thật thôi.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Không cãi nổi với ông.

Đường Nghiễn Chi: Nãy lag quá nên ông vắng khỏi phòng hả?

Hứa Trì: Ừ...fan ông...

Hứa Trì: Nhiệt tình thật.

Hứa Trì: [ảnh]

Hứa Trì: Ông xem này, người ta phát rồ dưới weibo của ông rồi...

Đường Nghiễn Chi: Không sao nha, dù sao cũng không biết ông là ai.

Hứa Trì: Được rồi...

Đường Nghiễn Chi: Tôi còn chưa hỏi ông đấy! Ông lén lút qua phòng livestream mà không nói với tôi!!

Hứa Trì:...

Đường Nghiễn Chi: Nói xem, có cảm nhận gì?

Hứa Trì: Cảm nhận gì là cảm nhận gì?

Đường Nghiễn Chi: Ông nói xem?

Hứa Trì: Ờ..

Hứa Trì: Rất ngạc nhiên...Dù ông từng nói mà tôi vẫn thấy như ông đang nói đùa.

Đường Nghiễn Chi: Còn gì nữa?

Hứa Trì: Còn có...

Hứa Trì: Hơi xấu hổ. Tôi đâu có tốt như ông nghĩ chứ.

Hứa Trì: Dù là tác phẩm hay tầm ảnh hưởng, tôi đều kém ông rất nhiều, cái chữ “nhất” kia nhận lấy đúng là ngại...

Đường Nghiễn Chi: Vậy lần này ông còn thấy rằng tôi nói đùa không?

Hứa Trì: Không, ông rất nghiêm túc.

Đường Nghiễn Chi: Không tồi, có tiến bộ.

Đường Nghiễn Chi: Gu của mỗi người không giống nhau, dù là chủ quan hay khách quan, ông có muốn ngăn tôi thích cậu nữa không?

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Không.

Đường Nghiễn Chi: Yên tâm đi, dù chúng ta là bạn thì tôi cũng không thiên vị cho tác phẩm của ông đâu, hay là hay, mà không hay là không hay. Tôi không cần dối ông.

Đường Nghiễn Chi: Tôi thích ông thật lòng đấy, Cộc Cộc.

Hứa Trì:...

Hứa Trì: Sao đề tài bỗng trở nên nặng nề thế nhỉ?

Đường Nghiễn Chi: Tại ông cứ không tự tin chứ sao!! Tôi chỉ đành tìm cách để cổ vũ thôi!!

Đường Nghiễn Chi: Cộc Cộc cố lên!!!

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Đúng rồi!! Sao ông biết tôi là Cộc Cộc??!!

Đường Nghiễn Chi: Xem weibo của cậu.

Hứa Trì: Ông biết weibo tôi nữa hả?

Đường Nghiễn Chi: Có cái gì mà tôi không biết chứ?

Hứa Trì: Được rồi...

Hứa Trì: Tôi đi gõ chữ.

Đường Nghiễn Chi: Được rồi, nhớ đi ngủ sớm chút.

Đường Nghiễn Chi: [ngủ ngon. jpg]

Hứa Trì: Ngủ ngon.

[74]

Cũng trong lúc đó, tại một acc chuyên hóng chuyện Đambiz trên weibo.

[Bài fan gửi] Thu mua ghi âm 10 phút cuối buổi livestream tối nay của Lợn Guinea với giá cao!! Video!! Giá cao!! Đoạn 10 phút cuối ấy tui bị vắng khỏi phòng!! Lúc vào thì hết livestream rồi!! [gào khóc.jpg]

Quần chúng 1: Dành 1 giây để thương thay cho thím gửi bài. Thím vừa lỡ mất chuyện động giới của thế kỷ.

Quần chúng 2: Thương thay +1, vụ đấy đúng là – chuyện động giới của thế kỷ, tôi may lắm mới được chứng kiến thời khắc ấy.

Quần chúng 3: Đừng đừng đừng đừng nói nữa, giờ tôi vẫn chưa bình tâm lại nổi đây này....

Quần chúng 4: Thu mua thông tin của xẻo cửa cửa “Tôi khóc đến nơi” với giá cao!!! Giá siêu cao!!!

Quần chúng 5: Thím lâu trên đừng cổ nữa, fan của Heo Heo đã đi điều tra rồi, nhưng ngoài cái ID đó thì chẳng tra ra thông tin gì cả. Cái con hồ ly Heo Heo chắc chắn đã biết trước chúng ta không tìm được gì nên mới dám chơi lớn thế.

Quần chúng 6: Thật là!! Sao tôi lại thành fan của một người thích úp mở thế chứ!!!

Quần chúng 7: Mấy chuyện úp mở kiểu đó chẳng nhẽ Heo Heo làm còn ít à?

Quần chúng 8: Trong giới Đambiz này ngoài Lợn Guinea còn bạn nam nào viết truyện sao?

Quần chúng 9: Đâu chắc là người ta viết đam mỹ đâu...

Quần chúng 10: Tôi xem đi xem lại video phần cuối của livestream thì rút ra thế này: 1. Chỉ dựa vào hai từ là Heo Heo nhận ra bạn nam thần tượng luôn. 2. Hai người rất thân thiết, có thể là bạn ngoài đời

(giọng điệu nói chuyện giữa Heo Heo và bạn nam ấy rất thân thiết, về sau tôi đoán mò). 3. Xổ cửa cửa có thể là một người viết truyện rất ổn, ngoài đời thì dễ thẹn thùng (cái này dựa vào trực giác của phái nữ). 4, Cái câu “Cậu chứ ai.” đó tôi nghe chừng hai mươi mấy lần, vô cùng hoài nghi rằng Heo Heo mượn chuyện này để bày tỏ cái tâm tư không thể nói ra của mình.

Quần chúng 11: Ý tím à...?

Quần chúng 10: Đừng hỏi nữa!!! Hỏi là cái CP nó bùng nổ đó!!

Quần chúng 12: Khắc khắc khắc, Heo Heo có thể ngăn chúng ta điều tra thông tin, nhưng có thể ngăn chúng ta ship CP sao, khắc khắc khắc khắc đã có đại thần đi viết rồi!! Tôi phải lặn qua cổ vũ đây!!!

Quần chúng 13: Ai đọc truyện rồi làm ơn tốt bụng cho cái link!! Tôi cũng muốn cổ vũ đại thần!!!

Quần chúng: Bá đạo thâm tình fanboy công x hướng nội ngược ngược đại thần thụ? Cái CP tuyệt vời gì thế này???

Quần chúng 15: Tôi có thể độc thân!!! Nhưng CP tôi yêu nhất định phải kết hôn!!!!

[75]

1:14 giờ Bắc Kinh.

Mặt Con Nít: Bố!

Đường Nghiễn Chi: ?

Mặt Con Nít: Nghỉ đông này vui không?

Đường Nghiễn Chi: Có việc gì thì nói đi.

Mặt Con Nít: Thì quan tâm chuyện tình cảm của bố đến đâu rồi, chẳng phải đang nghỉ đông sao, bố xúc tiến tình cảm với bạn Hứa kiểu gì nha?

Đường Nghiễn Chi: Bố mày có cách.

Mặt Con Nít: Ủi chà? Có chuyện gì đây? Đến bước nào rồi?

Mặt Con Nít: Người ta biết bố thích người ta chưa?

Đường Nghiễn Chi: Biết.

Mặt Con Nít: Thế người ta có thích bố không?

Đường Nghiễn Chi: Thích.

Mặt Con Nít: Thế mà chưa thành đôi hả???

Đường Nghiễn Chi: Điểm quan trọng là, tao từng nói với cậu ấy tao là trai thẳng, nên cậu ấy chỉ tưởng rằng tao thích cậu ấy kiểu bạn bè thôi.

Mặt Con Nít: ????

Mặt Con Nít: Không đừng mà bảo với người ta mà thẳng làm gì???

Đường Nghiễn Chi: Mới đầu tao có biết đâu...Có chuyện xảy ra...Nên tao sợ cậu ấy kì thị, thế nên mới bảo tao thẳng...Ai mà ngờ....

Mặt Con Nít: Ai mà ngờ cái gì?

Đường Nghiễn Chi: Không ngờ cậu ấy cũng không thẳng...

Mặt Con Nít: Há há há há há há há há há há há há há há thể này có tính là mà đào hố tự chôn không? Thế giờ mà định làm gì?

Đường Nghiễn Chi: Biết làm gì chứ, cứ thuận theo tự nhiên thôi, từ từ không phải gấp.

Mặt Con Nít: Nếu người ta cũng thích mà thì mà còn chờ gì?

Đường Nghiễn Chi: Không phải, cậu ấy hơi chậm nhiệt, hoặc nói đúng hơn là hơi chậm tiêu trong chuyện tình cảm, tao thấy cậu ấy còn chưa tự nhận ra.

Mặt Con Nít: Kiểu ngáo ngáo cute à...Trời ạ, không ngờ cái gương mặt ấy của bạn Hứa lại phối với kiểu tính cách này, bố à, bố không thấy bất an hả?

Đường Nghiễn Chi: Bất an? Tao cần cái đó à?

Mặt Con Nít: Mà không sợ có ai theo đuổi cậu ấy à?

Đường Nghiễn Chi: Thế thì sao chứ?

Thế thì sao chứ? Khoảng cách giữa anh và Hứa Trì chỉ cần bước thêm vài bước là có thể chạm tới, nhưng giờ anh không muốn tiến lên.

Anh muốn chờ một chút.

Chờ cho Hứa Trì chủ động lại gần Đường Nghiễn Chi.

[76]

Đình Đình: Xin chào.

Đình Đình: Có onl không?

Đình Đình: Có ai không?

Đường Đường: Chào, có onl, có chuyện gì?

Đình Đình: Tôi kiêng rượu thật đó.

Đình Đình: Bắt đầu từ hôm nay.

Đường Đường: Tôi tin nha.

Đường Đường: Cạn một chén nào.

Đình Đình: Tôi kiêng thật đó!

Đình Đình: [cụng ly. jpg]

Đình Đình: Tối qua 5h30 mới ngủ.

Đường Đường: Thím làm gì thế?

Đường Đường: Tôi không tin rằng thím mất ngủ đâu.

Đình Đình: Tôi nghe Đường Đường ăn trứng hấp.

Đường Đường: Ồ.

Đình Đình: Sau đó xem “Spirited Away”.

Đình Đình: Giờ thì đang rập đầu trong thang máy.

Đình Đình: Có người nói với tôi rằng, tôi rập đầu một cái là Cộc Cộc sẽ tăng một fan, sau đó tôi và Đường Đường đứng trong thang máy rập đầu điên cuồng..

Đường Đường: ?

Đình Đình: [link]

Đình Đình: Vậy nên thím có thể giải thích giúp tôi chuyện này sao?

Đình Đình: Sau khi ngủ dậy, lên weibo thì thấy như cả thế giới đều đang nói về chuyện này?

Đình Đình: Ai có thể giải thích cho tôi vì sao một trong hai giọng nam ở đoạn cuối file ghi âm này lại giống Cộc Cộc thế?

Đình Đình: @Đường Đường, thím à, thím có thể giải thích cho tôi được không?

Đường Đường: Cũng không hiểu.

Đình Đình: A a a a a a????!!!!!! Vì sao nha!! Bọn họ quen nhau ngoài đời thật hả????!! Nam thần của tôi quen con lợn kia thật, cũng có cái mối quan hệ không thể nói ra với nó hả???? A????!!

Đường Đường:...

Đường Đường: Xin lỗi nha cưng à, câu hỏi này chủ shop không trả lời được.

Đình Đình: @Cộc Cộc @Cộc Cộc @Cộc Cộc @Cộc Cộc

Đình Đình: Nam thần nha nha nha nha, anh mau ra đây, bảo với em chuyện này là giả đi!!! Trên weibo đều nói rằng bọn anh đang yêu nhau nha nha nha nha!!!

Đường Đường:...

Đường Đường: Dừng @, Cộc Cộc chắc chưa ngủ dậy đâu.

Đình Đình: Hôm nay đã là ngày cuối rồi. Cộc Cộc còn chưa gõ đủ lượng chữ mà bảng xếp hạng yêu cầu kìa.

Đường Đường: Chẳng phải mới hơn 2 giờ sao? Đến tối Cộc Cộc sẽ gõ.

Đình Đình: Vậy nếu Cộc Cộc dậy thì thím nhớ @ tôi, tôi đi ngủ một chút.

Đường Đường: Ok.

[77]

Nhưng liên tiếp ba ngày sau, cả hai bọn họ đều không thấy Cộc Cộc xuất hiện, không đạt đủ số lượng chữ bảng xếp hạng yêu cầu, “Vuột mất em” bị website nhốt vào phòng nhỏ, ba tuần liên tiếp không được lên bảng.

Đình Đình: Cộc Cộc không ở ngày thứ tư, nhớ anh ấy.

Đường Đường: Trước đây Cộc Cộc cũng thế này hả? Kiểu tự nhiên dừng không đăng chương mới ấy?

Đình Đình: Đúng thế, anh ấy hay vậy lắm, không vừa ý là dừng chương năm, sáu, bảy, tám ngày, tôi gửi tin nhắn cũng không trả lời, cứ như mất tăm mất dạng vậy. Hồi đầu tôi còn sợ anh ấy không viết, nhưng chẳng được mấy hôm anh ấy sẽ lại online viết văn. Thím quên cái thời bọn mình quen nhau à? Lúc ấy anh ấy dừng chương 7 ngày.

Đình Đình: Vậy nên yên tâm đi, không chừng ở ngoài đời Cộc Cộc có chuyện gì quan trọng đó, mình từ từ đợi anh ấy là được.

Màn đêm lặng lẽ buông xuống, phòng Đường Nghiễn Chi không bật đèn, anh ngồi trước máy tính, nhìn đám tin nhắn mình gửi đi đều bật vô âm tín bèn đứng dậy, cầm chìa khóa ra khỏi phòng.

[78]

“Alô?”

“Ông ở đâu?”

“Ở nhà.”

“Ông cũng nhần tâm thật đó...” Đường Nghiễn Chi nói giỡn, “Tôi gọi ông nhiều vậy mà giờ ông mới bắt máy.”

“Haiz...” Phía đầu Hứa Trì vô cùng yên lặng, giọng cậu cũng vô cùng tỉnh táo, “Tôi để máy bay, không thấy cuộc gọi wechat của ông.”

“Vậy giờ ông có rảnh không?”

“Sao thế?”

“Tôi ở dưới lầu nhà ông.”

[79]

Hứa Trì xuống lầu liền gặp Đường Nghiễn Chi.

Cậu đưa cho anh một cốc trà sữa đã hâm nóng, hỏi, “Sao ông lại đến đây?”

Đường Nghiễn Chi cúi đầu nhìn Hứa Trì từ đầu đến chân, thấy cậu không có vấn đề gì mới đón lấy cốc trà sữa, “Mấy ngày liền không thấy ông đăng chương mới, thân là fan số 1 của ông, tôi đành phải tự mình đi giục.”

Cơn gió thổi qua luồng giá rét, dưới ánh sáng vàng mờ của đèn đường, Hứa Trì ngẩng lên nhìn chàng thanh niên trước mắt, gương mặt thon gọn, vóc người rắn rỏi, người ấy luôn dịu dàng, bao dung như một thân cây vững vàng.

Hứa Trì đút tay vào túi áo, đón lấy ánh nhìn ân cần của Đường Nghiễn Chi, cười một tiếng than thở, “Đường Nghiễn Chi...”

“Tôi không muốn viết nữa.”

Gió thổi đến luồng rét mãnh liệt hơn, bên tai toàn là tiếng tán cây lay động, Đường Nghiễn Chi dời mắt, cơ hồ thấy màn sương lạnh tụ quanh đám cỏ ven chân.

“Vì sao?”

“Mấy hôm trước tôi đọc một truyện, tên là “Cảng khuya”. Không biết ông đã đọc chưa. Mèo Cọp Tai viết.” Hứa Trì dậm chân, hà ra luồng khói trắng, lúm đồng điệu bên khóe miệng như ẩn như hiện, “Ông không thể không thừa nhận cái sự chênh lệch giữa đại thần và một đứa vô danh thế này.”

“Cùng là truyện bi, mà dù là so bút lực, hay kết cấu truyện, hay là phát triển tuyến tình cảm nhân vật, tôi đều không bằng người ta. Nói theo cách của fan ấy là, không xứng mà so với người ta.”

“Tôi viết truyện đã ba năm, cũng được chừng trăm vạn chữ, fan trên weibo còn chưa đến 50, chừng nửa là clone. “Vuột mắt em” phải nhờ lên bảng xếp hạng thì vật vờ lắm mới vượt 200 lượt bookmark, hai fan của tôi và cả ông đều an ủi rằng tôi chỉ thiếu một cơ hội để được nổi tiếng, nên tôi đợi.”

“Nhưng đợi ba năm, dù thế nào thì cũng phải đến lượt tôi rồi chứ? Nhưng không. Mấy hôm nay tôi đọc lại những gì mình đã viết. Người ta càng viết càng hay, nhưng tôi thì vẫn dậm chân tại chỗ.”

“Không biết ông có cái thói quen này không, lúc sáng tác, tôi không đọc các truyện khác, vì tôi rất dễ bị ảnh hưởng, dễ đi so sánh với truyện mình viết. Nhưng tôi không hối hận khi đọc bộ truyện ấy, đọc xong tôi mới thấy mình và người khác chênh lệch nhường nào.”

“Tôi thèm khát, thèm khát cái cách hành văn của cậu ấy, tài hoa của cậu ấy, tôi cũng ghen tị...” Hứa Trì cười âm u, “Ấy là cái độ cao mà cả đời này tôi đều không đạt tới.”

“Cái nhìn của độc giả mới là khách quan, ông biết vì sao tôi không nổi không?” Hứa Trì nhìn Đường Nghiễn Chi vẫn đứng bên lặng lẽ nghe từ nãy đến giờ, nói, “Bởi vì tôi không xứng...”

“Ông xem, tôi không viết được truyện hay, tâm lại mang danh lợi, thì sao có thể được độc giả yêu quý chứ?”

“Đường Nghiễn Chi...” Hứa Trì gọi tên anh.

Đường Nghiễn Chi cúi xuống nhìn cặp mắt Hứa Trì, rất đen, rất sáng, ầng ậng nước, như ngân hà dưới đáy biển.

“Tôi không tốt như lời mọi người nói, tôi không muốn cố gắng nữa, tôi chịu thua.”

[80]

Gió lạnh bỗng nhiên dừng lại. Cốc trà sữa trong tay Đường Nghiễn Chi được ủ ấm. Bấy giờ anh mới mở miệng, “Đây chính là câu trả lời sau khi ông buồn bã suốt 3 ngày sao?”

“Ừm. Tôi dự định thế. Tôi viết xong “Vuột mắt em” rồi sẽ không viết nữa.”

“Thú thực thì đây không phải lần đầu tiên tôi nghĩ vậy, nhưng hồi trước luôn tự nói rằng cố thêm chút nữa, thêm chút nữa là sẽ được tán đồng, nhưng giờ tôi không thể tự lừa dối nữa.” Hứa Trì quay đầu nhìn hai bóng người đổ dài dưới ánh đèn, nói với điệu nhẹ nhõm, “Tôi đâu thể lừa dối bản thân mãi được.”

Hứa Trì nói xong câu này bèn thở phào một tiếng, “Vai vế của chúng ta hình như là...” cậu chỉ mình, rồi chỉ người thanh niên trầm mặc trước mặt, “Hồi trước ông mới là người nói nhiều, tôi thì trong vai người cần được an ủi.”

Đường Nghiễn Chi mở nắp, nhấp thử một ngụm, không phải vị ngọt ngào như trong tưởng tượng, trà sữa có chút đắng, nuốt vào rồi mới cảm thấy dịu ngọt.

“Ngon không?” Hứa Trì ghé sát vào hỏi.

Đường Nghiễn Chi gật đầu, “Ngon lắm.”

Hứa Trì cười cong cong, “Tôi tự nấu đấy.”

“Nhịn lâu lắm rồi phải không.” Đường Nghiễn Chi đẩy nắp lại, quay sang nhìn chăm chú vào người bên cạnh, “Những lời ấy, ông vẫn luôn giấu trong lòng, chắc phải nhịn nhịn lâu lắm rồi.”

Gió thổi bung mái tóc Hứa Trì, nốt ruồi đỏ bên tai lộ ra, miệng cậu mím lại, rử mắt, lông mi run run.

“Tôi ấy à, chẳng bạn bè gì, cũng biết những người khác đánh giá mình như thế nào, ầm áp, chậm tiêu, không rõ cách đối nhân xử thế lắm.”

“Từ nhỏ cha mẹ đã dạy tôi phải độc lập, phải dựa vào sức của mình nên trước giờ tôi đều không thích làm phiền người khác, có chuyện gì cũng tự mình giải quyết.”

“Đặc biệt là khi lên cấp ba, lúc biết được xu hướng tình dục của mình, tôi càng lặng lẽ. Bởi tôi thấy rằng sẽ chẳng có ai hiểu mình, họ sẽ coi tôi là kẻ khác thường, cũng chẳng có ai giúp tôi, chỉ bằng không nói.”

“Vậy nên, được gặp ông tôi vui lắm.” Hứa Trì vẫn cúi đầu, giọng rất nhẹ, “Ông chấp nhận xu hướng tình dục của tôi, thậm chí còn có chung sở thích với tôi, ông an ủi tôi, cổ vũ tôi, những lời người khác cái hiểu cái không thì ông đều hiểu.”

Đường Nghiễn Chi khẽ nở nụ cười, anh đưa tay vò loạn mái tóc Hứa Trì, anh vò rất mạnh, làm người ta khó mà không để tâm đến.

“Tiếc rằng không thể làm fan đầu tiên của ông, mà tôi cũng mừng rằng mình không phải là fan cuối cùng của ông.”

“Sau này, gặp phải chuyện gì vui hãy nói ra, không viết được câu văn làm mình thỏa mãn cũng nói ra, trời đẹp hãy nói ra, trời không đẹp cũng hãy nói gì đó. Vì tôi đều hiểu hết.”

Hứa Trì chậm rãi nở một nụ cười, “Tôi không nói, là vì muốn tích góp hết những tâm sự trong suốt mai mười mấy năm qua, đợi đến khi gặp được người ấy thì kể cho anh ấy nghe.”

“Đường Nghiễn Chi...” Hứa Trì từ từ giương mắt, trong khoảng khắc ấy, Đường Nghiễn Chi như nghe thấy tiếng sương lạnh vỡ ra.

“Tôi thích ông. Không phải kiểu thích giữa hai người bạn, mà thích kiểu muốn ôm, muốn hôn ông, muốn kể hết những tâm sự trong lòng cho ông nghe.”

[81]

Đèn đường bỗng nhiên nhoáng lên một cái, rồi dần tối lại.

Bóng đêm làm nhòa đi gương mặt Đường Nghiễn Chi. Hứa Trì lùi ra sau một bước, tiếng rên ử rử vang lên.

“Tôi biết ông là trai thẳng, tôi cũng từng cam kết rằng sẽ không có tình cảm đặc biệt gì với ông, nhưng tôi không kiềm lòng được...” nói đến đó, Hứa Trì cười than một tiếng, “Ông khác với những người khác, tôi không muốn lừa dối ông, có thể tôi ích kỷ, biết rằng chỉ có thể làm bạn mà còn nói ra làm ông phiền lòng...”

Lá cây rơi xuống rào rào, Đường Nghiễn Chi tiến lên một bước, cắt ngang câu nói của Hứa Trì bằng giọng ôn hòa.

“Cầm giúp tôi cốc trà sữa được không?”

Hứa Trì có chút sững sờ. Cậu từng thiết tưởng rất nhiều trường hợp có thể xảy đến sau khi Đường Nghiễn Chi nghe thấy lời tỏ tình của mình: rằng thì rời đi không ngoảnh mặt, rằng thì từ chối khéo léo và không muốn làm bạn nữa, nhưng cậu không ngờ anh ấy sẽ có phản ứng như vậy...

Không giận dữ, không buồn rầu, câu nói đầu tiên cũng bình tĩnh như lúc nói chuyện phiếm bình thường.

Hứa Trì đón lấy cốc trà sữa, thành chén còn vương lại hơi ấm của Đường Nghiễn Chi, cậu mở miệng hỏi, “Ông định...”

Lời chưa nói hết đã nghẹn trong yết hầu, Hứa Trì ngã vào một cái ôm ấm áp.

“Tôi muốn ôm ông.” Đường Nghiễn Chi đặt cằm lên bả vai Hứa Trì, hít sâu một hơi lạnh lẽo, cái điệu bình thản của anh rốt cục cũng trở nên run rẩy, “Ông đúng là...Tôi biết làm sao với ông bây giờ?”

Cầm giắc từ eo truyền đến nhắc cho Hứa Trì biết Đường Nghiễn Chi đang làm gì, cậu cầm cốc trà sữa đã nguội trong tay, dường như còn chưa thoát khỏi bao cảm xúc ban nãy.

“Đường Nghiễn Chi, ông...”

Đường Nghiễn Chi như ngửi được vị trà sữa từ Hứa Trì, nhàn nhạt, có chút đắng, nuốt xuống lại nhấm ra ngọt dịu, “Tôi phải nói là ông thông minh hay nói là ông ngốc đây? Có lúc ông nhạy cảm khiến tôi phải ngạc nhiên, có lúc lại chậm tiêu khiến tôi chẳng biết làm sao...” Anh chôn đầu vào hõm cổ Hứa Trì, giọng lầu bầu, “Tôi sẵn sàng nghe tâm sự của ông, dù là trước đây hay sau này, tôi đều sẵn sàng. Vậy nên cậu đừng như vậy, đừng làm cái vẻ như thể muốn trút hết những gì muốn nói vào đêm nay...”

Hơi thở ấm áp của Đường Nghiễn Chi quấn quýt quanh cổ Hứa Trì. Hứa Trì lắng nghe, hơi ngược nhìn về phía chút ánh sáng cuối cùng của đèn đường, phảng phất như đã nghe hiểu người bên tai nói gì.

Đường Nghiễn Chi thoáng ghi lại để ôm Hứa Trì chặt hơn, anh chậm rãi nói, giọng có chút lạc đi, “Làm gì có ai không dừng lại đối tốt với một người như vậy? Thế nào chẳng có nguyên nhân: để lợi dụng, hoặc là vì thích,...Ông chắc chắn sẽ tìm ra nguyên nhân để giao phó tình cảm của mình.”

Hứa Trì sa vào lồng ngực ấm áp này, khẽ nhắm mắt, nói nối theo lời Đường Nghiễn Chi, “Vậy ông tìm được nguyên nhân để tự thuyết phục mình chưa?”

“Bởi vì ông đáng được thế...” Đường Nghiễn Chi dừng một chút rồi nhồm dầy, nhìn vào mắt Hứa Trì nói, “Bởi vì...”

“Tôi thích ông.”

“Tôi thích ông.”

Cả hai cùng thốt ra.

“Hứa Trì...” Đường Nghiễn Chi gần từng chữ, “Tôi thích ông, từ lần đầu tiên gặp ông tôi đã có ý đồ rồi, tôi muốn tiếp cận ông, muốn giữ lấy ông, muốn nghe ông nói chuyện với tôi, muốn cùng ông chia ngọt sẻ bùi, muốn ngày ngày được ở bên ông.”

Đèn đường lại sáng lên, rốt cục Hứa Trì cũng thấy rõ đôi mắt của Đường Nghiễn Chi, không khác trước là bao nhưng lại như nhiều hơn điều gì.

Dịu dàng, bao dung, thâm tình vô hạn.

Có lẽ trước đây Đường Nghiễn Chi giấu kín tình cảm của mình nên Hứa Trì mới không nhận ra, hoặc là tình cảm ấy vẫn hiện hữu, nhưng mãi đến hôm nay Hứa Trì mới hiểu.

Hứa Trì gơ tay, chậm rãi sờ lên đôi mắt đẹp đẽ ấy, giọng mang ý cười, “Nhớ thoải tốt đó.”

Đường Nghiễn Chi mặc cho bàn tay kia sờ soạng mắt mình, anh ôm Hứa Trì vào lòng, cười đáp lại, “Tôi là fan trung thành của “Vuột mắt em” mà.”

Nhưng rồi một giây sau, Đường Nghiễn Chi liền đổi giọng, anh cất tiếng với vẻ đáng thương, “Nhưng sao ông chẳng ngạc nhiên chút nào vậy?”

Hứa Trì rút tay về, hỏi, “Ngạc nhiên cái gì?”

“Ngạc nhiên rằng tôi cũng thích ông.”

“Chắc là vì...” Gió càng xáo động, nhưng Hứa Trì không còn thấy cái lạnh thấu xương, cậu nở nụ cười và nói, “Chưa từng mong đợi, nên khi niềm vui đến thì chẳng biết phản ứng sao.”

“Vậy tôi muốn phỏng vấn tác giả Mèo Cộc Đuôi một chút...” Đường Nghiễn Chi bày ra vẻ mặt nghiêm túc, “Giờ ông và tác giả nổi nhất ở website X đã chính thức yêu nhau rồi, ông có cảm giác gì?”

“Đường Nghiễn Chi, ông nói thử xem,” gương mặt xinh đẹp của Hứa Trì ngập tràn ý cười, “Có phải Thượng Đế nghe thấy khẩn cầu của tôi nên phái ông đến không?”

“Ông khẩn cầu Thượng Đế điều gì?”

“Tôi nói với Thượng Đế là...” Hứa Trì than nhẹ, “Hi vọng người trước mặt cho phép tôi có cơ hội thích cậu ấy.”

“Bảo bối...” Đường Nghiễn Chi từ từ cúi xuống, Hứa Trì thuận theo mà nhắm mắt lại, một nụ hôn ấm áp rơi lên mi cậu, “Tất cả đều là sự thật, chuyện tôi thích ông, chuyện chúng ta yêu nhau, đều là sự thật.”

Nụ hôn dời xuống dưới, màn đêm rớt cục cũng chiếm được quyền làm chủ, đèn đường nhoáng lên hai phát, rồi tắt hẳn.

Ngáo:

Bỗng có cảm xúc thế nào làm một lèo đến đoạn tỏ tình xong xuôi luôn XD~ Còn 9 chương nữa, không ngần lăm nên thôi không gõ được nữa =)))) Mà nghĩ đến chuyện sắp xong bộ này lại thấy lằng lằng XD~

28. Chương 28: [bi Gặp Ngọt] 82 – 83

[82]

Đình Đình: Giờ tôi ra ngoài uống trà chiều thì có bị đám bạn cho là thiếu năng không nhỉ?

Đình Đình: Tôi hẹn 3h30, giờ mới 11h30.

Đình Đình: Hello? Có ai không?

Đình Đình: @Cộc Cộc

Đình Đình: [ảnh]

Đình Đình: Xin chào, anh có thể nói em nghe cái status này nghĩa là gì không?

“Tôi Đáng Cực Kỳ: Rốt cục cũng được nghe lời yêu.”

Đình Đình: [ảnh]

Đình Đình: Cái này nữa.

“Lợn Guinea: Sao có thể để vuột mất em chứ.”

Đình Đình: Các chị em dưới weibo của Lợn Guinea đang phát rồ rồi, nói rằng cái status đó ám chỉ Lợn Guinea và thần tượng đã chính thức bên nhau. Em ngẫm một chút thì...thần tượng của gã đó chẳng phải là anh sao?

Đình Đình: Hơn nữa hai cái status này nhìn thế nào cũng sai sai, @Cộc Cộc, anh không gõ truyện không rep tin nhắn mà lại đi đăng weibo, chẳng nhẽ em đoán đúng rồi?

Đường Đường: Chào thím, có ở đây.

Đình Đình: Thím đến rồi à, qua giúp tôi phân tích chút đi? Sao tôi cứ thấy hai người đẩy chơi thật nhỉ?

Đường Đường: Lợn Guinea viết truyện hay như thế, lại còn đẹp trai, Cộc Cộc thành cặp với người ta tui thấy cũng chẳng sao đâu mà.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Thím à, vừa nhìn đã biết thím là hạng người nông cạn.

Đình Đình: Nhìn người ai lại nhìn bằng mắt trước hả?

Đường Đường: ?

Đường Đường: Thím tự động quên mất tài hoa của người ta à?

Đình Đình: Xin lỗi, đối với tôi thì hai chữ “tài hoa” chỉ áp dụng được với Cộc Cộc.

Đình Đình: Không biết sao nữa, tuy rằng tôi không rõ về Lợn Guinea lắm, nhưng cứ có cái cảm giác thù địch không lý giải nổi.

Đình Đình: Thím phân tích cho tôi xem? Chẳng nhẽ đây là trực giác của hội phụ nữ?

Đường Đường:...

Hứa Trì:...

Đình Đình: Nam thần, anh tới rồi! Chào buổi tối nà!! Thương thương anh nà!

Hứa Trì: Ờ...cái vụ đó thì...lòng em nghĩ thế nào thì là thế đó.

Đình Đình: Em thấy là Lợn Guinea đang dựa hơi anh đó? Nhưng em không nghĩ ra lý do vì sao gã đấy lại dựa hơi anh? Dù anh là thần tượng của gã nhưng cái status đó vừa không @ anh, cũng không follow anh...Đấy chính là điểm em thấy khó hiểu.

Hứa Trì:...

Đường Đường:...

Đường Đường: Sao thím không chấp nhận việc họ đã chính thức yêu nhau như những chị em khác nhỉ?

Đình Đình: Sao thím cứ phải đi ngược lại với tôi nhỉ?

Đường Đường: Vì tôi cũng ship CP đó nha.

Đình Đình: Hứa với tôi nè.

Đình Đình: Câm miệng.

Đình Đình: Được không?

Đình Đình: [giết tôi đi.jpg]

Đường Đường: [xin lỗi. jpg]

Đình Đình: [nhe răng. jpg]

[83]

Đình Đình: Chào mọi người.

Đình Đình: Có ai để ý đến tôi chút không?

Đường Đường: Có.

Hứa Trì:?

Đình Đình: Hôm nay chúng ta không giục chương, chúng ta cùng thảo luận về việc “Làm cách nào để tăng cảm giác hạnh phúc lúc sáng tác.”

Hứa Trì: ??

Đường Đường: Ủ.

Đình Đình: Được rồi, bắt đầu thôi.

Đình Đình: Có một hôm tỉnh dậy, tôi nhận ra mình bỗng biến thành Cộc Cộc, tôi được thừa hưởng tài năng sáng tác của anh ấy, tôi viết được rất nhiều tác phẩm ưu tú, thế nhưng tôi vẫn luôn buồn lòng, vì dù viết thế nào thì số fan của tôi vẫn chỉ được hai chữ số, viết thế nào cũng không nổi tiếng được.

Đường Đường: Có thêm điều kiện nào không?

Đình Đình: Có.

Đình Đình: Dù biến thành Cộc Cộc thì tôi vẫn giữ nguyên tính cách và thói quen của mình, nói chung thì tôi vẫn là cô nhóc Đình Đình thông minh vô cùng đó.

Đường Đường: ?

Đình Đình: Chúng ta nói tiếp nào.

Đình Đình: Một hôm, dưới truyện của tôi bỗng xuất hiện mấy câu bình luận tiêu cực, quan trọng là, là loại bình luận phủ định hoàn toàn tác phẩm của tôi.

Đình Đình: Lúc này, trong đầu tôi nảy sinh 3 loại cảm xúc, từ đó sinh ra 3 cách hành xử.

Đình Đình: Tiếp theo, chúng ta hãy phân tích 3 trường hợp ấy. Trường hợp một, giận dữ và không để tâm đến những bình luận ấy. Tôi là người thông minh, tôi đọc đồng bình luận xong liền nghĩ rằng chúng thật ngu xuẩn, họ không hiểu tôi, tôi có giải thích cũng chỉ là nước đổ đầu vịt, tôi là người thông minh, tôi chẳng thể làm gì, cách tốt nhất là rời xa đám người trần tục ấy.

Đình Đình: Trường hợp hai, tôi giận vô cùng, vậy nên tôi quyết định phản pháo. Tôi cảm thấy trước khi là tác giả, thì tôi vẫn là một người bình thường, đã là người thường thì sẽ giận dữ, đặc biệt là với mấy kẻ dám chửi tác phẩm của tôi, vì vậy tôi đi tranh cãi với họ.

Đình Đình: Trường hợp ba, chạy trốn. Sau khi đọc đồng bình luận ấy xong, tôi bắt đầu nghi ngờ bản thân, có lẽ họ nói đúng, tôi không có tài sáng tác, dù ban đầu tôi cũng tin tưởng bản thân lắm, nhưng ai cũng nói thế thì ắt là thật, đọc nhiều bình luận tiêu cực quá, bao tự tin trong tôi bị mài mòn hết, bấy giờ lại đi đọc tác phẩm của người khác, tôi vừa thán phục nó hoàn hảo, vừa thấy được sự chênh lệch giữa đại thần và hạng vô danh. Việc này trở thành giọt nước tràn ly. Tôi là người thông minh, người thông minh phải biết dừng lại đúng lúc, tôi tự thấy mình không có tài hoa, vậy nên tôi chạy trốn, tôi không viết nữa là được chứ gì? Viết truyện chỉ là một sở thích thôi, không viết sẽ không còn thấy những bình luận ấy nữa, sẽ không giận dữ, không đau buồn. Tôi sẽ được giải thoát.

Đình Đình: Lúc ấy, Đình Đình xuất hiện. Đình Đình là fan của tôi, cô ấy và mấy chị em khác ngày ngày cổ vũ tôi, dù lượng bình luận không nhiều, nhưng tôi cũng được an ủi, tôi muốn tiếp tục đi trên con đường sáng tác.

Đình Đình: Vậy nên, mọi chuyện thành ra thế này: song song với việc có những người khẳng định khả năng của tôi, thì trong lòng tôi vẫn tự phủ định. Tôi giày vò, đau đớn, không tìm được cách để giải thoát.

Đường Đường: Có một hôm tỉnh dậy, tôi biến thành Lợn Guinea, tôi biết Cộc Cộc, tôi kết thân với cậu ấy,

tôi đọc truyện của cậu ấy, tôi thấy rằng chúng không tầm thường như cậu ấy nói, nếu cậu ấy tiếp tục viết, nhất định sẽ càng được yêu quý, càng có nhiều fan. Cậu ấy là một người thông minh, chỉ là cậu ấy không còn tự tin như trước.

Đường Đường: Được rồi, sau đây xin phép được phỏng vấn tác giả Mèo Cộc Đuôi một chút, tôi muốn hỏi cậu rằng, liệu đến bao giờ thì cậu sẽ quên mất người cậu yêu?

Đình Đình: Lúc thương lượng làm gì có câu này nha???

“Đình Đình” thu hồi một tin nhắn.

Hứa Trì:...

Đường Đường: Giống câu hỏi rằng mấy giờ tối thì cậu đi ngủ vậy, nếu cậu cứ nghĩ “Tối nay mấy giờ ngủ đây?” thì chắc chắn sẽ không ngủ được, tương tự, nếu cậu cứ nghĩ “Tôi muốn quên mất người ấy” thì chứng tỏ rằng cậu vẫn chưa thực sự quên. Vậy nên, nếu cậu cứ nghĩ “tôi muốn được giải thoát” thì là cậu chưa thực sự giải thoát.

Đường Đường: Sự giải thoát chân chính là gì? Là khi cậu không còn nghĩ rằng “Tối nay mấy giờ ngủ đây?”, lúc ấy cậu mới ngủ được; cậu không còn nghĩ rằng “Tôi muốn quên mất người ấy”, lúc ấy cậu mới thực sự đã quên.

Đường Đường: Cộc Cộc đau đớn như vậy, không phải vì không thể làm gì đám người đó được, cũng không phải vì tự phủ định bản thân, nguyên nhân làm cậu ấy đau đớn là vì cậu ấy bận tâm, cậu bận tâm đến đánh giá của người khác về tác phẩm của mình, bận tâm đến tất cả các bình luận, cả tốt cả xấu. Nếu cuối cùng cậu quyết định không sáng tác nữa, thì vì sao lại sinh ra cái ý nghĩ “không sáng tác nữa” ấy? Là bởi cậu bị ảnh hưởng từ những bình luận, những tác phẩm hay, chúng vừa công khai vừa ngầm ngấm nói rằng cậu không thể, cậu không có khả năng, nên cậu mới có ý nghĩ ấy.

Đường Đường: Cậu nói rằng, không viết nữa chẳng phải là được giải thoát sao? Nhưng bản thân cái hành động “không viết” đã thể hiện rằng cậu bận tâm, nếu còn bận tâm thì sao có thể thực sự giải thoát chứ?

Đường Đường: Nếu nguyên nhân sâu xa khiến Cộc Cộc đau buồn là sự bận tâm, thì để thực sự được giải thoát, cần phải “không bận tâm, không để ý”, cũng chính là đoạn tôi nói phía trên, “Đợi đến khi cậu thực sự không muốn, thì mới thực sự được giải thoát”.

Đình Đình: Vậy tôi phải làm gì bây giờ? Nếu không có cách nào giải quyết thì chẳng nhẽ tôi vĩnh viễn không được giải thoát?

Đường Đường: Không để tâm chính là giải thoát, chúng ta không thể nghĩ rằng “Tôi không bận tâm” tức là không bận tâm thật, cách duy nhất là tạo ra một hoạt động vừa có thể liên tục thực hiện vừa có thể kéo dài đến vĩnh hằng, hoạt động ấy phải thực cuốn hút, nó có thể khiến Cộc Cộc dốc hết tâm trí vào nó, quên đi việc để tâm đến cái nhìn của người ngoài. Hơn nữa, hoạt động ấy không cần chú trọng đến cái kết quả

bề ngoài, mà phải là cảm nhận được sự vui sướng và thanh thản trong từng giây từng phút của quá trình.

Đường Đường: Dưới đây tôi xin phép được hỏi Mèo Cộc Đuôi, lúc sáng tác, cậu có vui không?

Hứa Trì: Vui.

Đường Đường: Vậy cậu đã tìm được hoạt động ấy chưa?

Hứa Trì: Tìm được rồi.

Đường Đường: Là gì?

Hứa Trì: Sáng tác.

Đình Đình: Uhuhuhuhu, nam thần, bọn em không biết an ủi anh thế nào, Đường Đường nói rằng dạo gần đây anh không ra chương là vì không muốn viết. Vậy nên bọn em mới dùng cách này để dẫn lối cho anh.

Đường Đường: Nam thần, mình đừng nghĩ về những chuyện khác, chỉ tận hưởng niềm vui khi sáng tác, có được không?

Đường Đường: Dù rất khó để có thể thực sự không để tâm, nhưng tôi không tìm được cách nào khác để giúp cậu vui vẻ hơn.

Đình Đình: Uhuhuhu, con ác ma Đường Đường nó còn bảo là thuê người đi chửi truyện của anh, chửi đến khi anh chai sạn, mặt dày thì anh sẽ không bận tâm nữa.

Đường Đường: Tôi nói thế bao giờ???

Đình Đình: Tôi không quan tâm, nhưng cam đoan là thím từng nói thế!!

Đình Đình: Uhuhuhu, nếu không vui thì mình nghỉ chút có được không?

Đường Đường: Cộc Cộc, tôi biết sáng tác là một việc rất cô độc, nhưng cậu sẽ không cô độc, vì có bọn tôi luôn ở đây chờ cậu.

Ngáo:

Hãy tuyên dương tui đi XD~~~

29. Chương 29: [bi Gặp Ngọt] 84 – 91 [hoàn]

[84]

Lần đầu tiên Hứa Trì được trải nghiệm cái phương pháp “nhét an ủi vào miệng” như thế này.

Cậu ngồi trước máy tính, ngực nghèn nghẹn, chẳng chần chừ nữa, cậu nhấc điện thoại lên gọi.

Điện thoại vừa tút một tiếng liền có người bắt máy ngay.

“Alô...”

“Sao thế bảo bối?” giọng nói dịu dàng của Đường Nghiễn Chi vang lên bên tai.

Có người bắt máy rồi, Hứa Trì lại không biết nên mở miệng thế nào. Cậu nhìn những câu chữ an ủi trên màn hình, nở nụ cười, nói, “Anh đang...xâm nhập vào quân nội bộ của em đấy à?”

“Hả?” Đường Nghiễn Chi nói với giọng vô tội, “Em đang nói gì thế? Anh nghe không hiểu, nhớ anh thì nói thẳng luôn mà, không cần thẹn thùng đâu.”

“Đường Nghiễn Chi...” Hứa Trì bỏ bơ câu cợt nhả của Đường Nghiễn Chi, cậu thở dài một tiếng rồi thoáng cao giọng, nói, “Trong group này ai là mật thám của anh hả? Hay...anh chính là Đường Đường?”

Phía đầu dây bên kia im phăng phắc, Hứa Trì học theo cách nói của anh, “Trốn tránh không phải cách để giải quyết vấn đề, mời bạn Đường Nghiễn Chi trả lời thẳng thắn câu hỏi của tôi đi, được rồi...” Hứa Trì, “Anh không nói thì em cũng biết.”

Cậu ngẫm lại cẩn thận những chuyện trước đây, bao chi tiết từng bị cậu bỏ qua ủa về, nói lại thành sợi dây xích, mà phía đầu kia của sợi dây chính là cái người đang nghe điện thoại.

“Ra bao trùng hợp đều được ủ mưu rồi ha...”

“Không phải, ” Đường Nghiễn Chi bỗng nhiên nói, “Có một việc không phải.”

“Việc gì?”

“Bị em giành mất vụ tỏ tình.” Đường Nghiễn Chi uất ức lắm, “Vốn anh định đợi thêm chút nữa! Không ngờ lại trở tay không kịp!”

“ ... ”

“Bảo bối, em giỏi thật đấy, sao em lại đoán được? Anh cứ tưởng là mình không chủ động nói ra thì nhất định em cũng đoán không ra.” Giọng Đường Nghiễn Chi nhoáng cái lại trở nên oan ức, “Anh nhớ có lần nhận mình là Lợn Guinea mà bị bọn em cười cho.”

“Em chỉ kể riêng với Đường Nghiễn Chi rằng mình không muốn viết nữa, đúng không? Với cả lối suy nghĩ nữa...” Hứa Trì tựa lưng vào ghế, nhẹ giọng nói, “Cách suy nghĩ và giải quyết vấn đề của Đường Nghiễn Chi và Đường Đường...quá giống nhau, khó lòng mà không liên tưởng cho được.”

“Khà khà....Vậy thì người khác không đoán ra rồi, vì anh chỉ an ủi Mèo Cọc Đuôi và Hứa Trì thôi.”

“Có phải em vô dụng lắm không...” Hứa Trì vò vò đầu, “Em thấy lúc nào cũng phải nhờ anh an ủi hết...”

“Bảo bối, em đừng nghĩ vậy mà, ” giọng Đường Nghiễn Chi rất dịu dàng, “Đây là chuyện mà bất cứ tác giả nào cũng phải trải qua, không có gì mà xấu hổ cả.”

“Vậy anh thì sao? Khi gặp phải những chuyện này, cũng có người ở bên an ủi sao?”

“Anh? Anh chưa gặp chuyện này bao giờ, ” Đường Nghiễn Chi đáp rất thành thực, “Bởi cuốn đầu tiên anh viết đã nổi rồi.”

“ ... ”

“Rồi, không nói mấy chuyện này nữa, mình nói chuyện khác đi.”

“Anh muốn nói chuyện gì?”

“Anh đói.”

Hứa Trì nhìn đồng hồ, “3h30 chiều rồi, anh không ăn cơm trưa hả?”

“Không nha...Nhà chẳng có ai cả, anh cũng không biết nấu.”

“Anh không biết gọi món đồ ăn về sao?”

“Không muốn ăn! Anh muốn ăn đồ em nấu cơ!”

“Nhưng hôm nay em không muốn...”

“Không kịp nữa rồi, ” phía đầu bên kia vang lên tiếng đóng cửa rất mạnh, giọng Đường Nghiễn Chi bỗng khàn đi ít nhiều, “Anh đang trên đường qua đón em rồi.”

[85]

“Từ hồi lên đại học anh đã dọn ra ở riêng, nên em không phải lo đến chuyện có người làm phiền đôi ta đâu.” Đường Nghiễn Chi kéo Hứa Trì vào cửa, giải thích bằng giọng điệu vô cùng nghiêm túc.

Hứa Trì vừa cởi giày vừa quan sát căn nhà, trang trí theo phong cách Bắc Âu hiện đại, tinh giản, cũng sạch sẽ bất ngờ, rất khớp với cảm nhận của người khác về Đường Nghiễn Chi.

“Tết anh cũng không về nhà sao?”

“Cách Tết còn lâu mà, hơn nữa cha mẹ anh không về, anh cũng lười về.” Đường Nghiễn Chi ôm vòng từ sau lưng Hứa Trì, cái đầu bông xù cọ dúi cọ dúi nơi hõm vai cậu, “Thế chẳng phải vừa đẹp à? Không ai làm phiền Heo Heo với Tiểu Khả...”

“Tiểu Khả là cái gì đó?”

“A, em xem, có người gọi em là Hứa Trì, có người gọi Cộc Cộc, có người thì lại Trì Tiểu Khả Ái, rồi thì lại nam thần...” Hứa Trì nghiêng đầu, thấy Đường Nghiễn Chi bày ra vẻ mặt nghiêm túc để nói nhăng nói cuội, “Anh phải bảo vệ địa vị của mình chứ, sao có thể giống người khác được? Vậy nên anh nghĩ ra một cách, trước mặt người khác anh sẽ gọi em là Tiểu Khả, lúc có hai người thì gọi bảo bối.”

“ ... ”

Hứa Trì bị cọ ngứa quá không chịu nổi nữa, Đường Nghiễn Chi thì dường như chẳng có ý định thả cậu ra, cậu đành thụi cùi chỏ vào người phía sau, nói, “Anh định cọ đến bao giờ? Không đói à? Không muốn ăn tối sao?”

Đường Nghiễn Chi thuận thế buông cậu ra, đứng thẳng băng chỉ về phía nhà bếp, “Nguyên liệu ở trong bếp hết rồi, anh không ăn kiêng, em nấu thể nào cũng được, đúng rồi, cho anh mượn tài khoản bên website Q đi, anh muốn coi video.”

“Sao không phải là anh với em cùng làm cơm tối?”

“Bởi đây là lần đầu tiên em nấu cho anh ăn, nếu anh làm cùng thì nó không còn ý nghĩa nữa, sau này có nhiều cơ hội để mình cùng nấu lắm.”

“Giờ thì em hiểu rồi...” Hứa Trì nhìn anh bạn trai trước mặt, thở dài, “Sao hồi trước em lại nghĩ anh là người lý trí chứ? Rõ ràng là lưu manh vô lại.”

Đường Nghiễn Chi vò tóc Hứa Trì rối bù, cười hì hì bảo, “Ký nhận rồi là không trả hàng được đâu nha.”

“Anh mượn tài khoản trên website Q làm gì? Anh không có hả?”

“Anh có, nhưng của em có gói hội viên.”

“Khác nhau chỗ nào?”

“Xem video không có quảng cáo!”

“...”

[86]

Đến nào đến nào!!!

Livestream bất ngờ vậy????

Tui phải đọc đi đọc lại cái status giới thiệu mới dám chắc là mình không nhìn lầm.

Cái con heo này làm gì mỗi ngày không biết!!! Mấy ngày liền không đăng weibo, khó khăn lắm mới đăng một cái status thì là lời nhắc livestream!!!

Các chị em đừng vật vã nữa, anh ta dám đường hoàng đăng lên weibo cái phòng livestream, tức là định nói cho chúng ta rằng anh ta đang không gõ chữ.

Heo Heo, anh thiếu tiền à? Anh chỉ cần đăng weibo nói một câu là được, hội chị em chỉ cần mấy phút là gom đủ, anh còn phải livestream để gạt tiền bọn em nữa, em sợ anh mệt nha.

Kinh sợ!! Một nhà văn hotboy vì tiền mà không chừa thủ đoạn!! Rốt cục là vô đạo đức hay phi nhân tính!!! Website Q 990908 đưa bạn tiền gần với khoa học!!!

Mà cái phòng livestream này của ai ấy nhỉ? Nhìn không giống của Heo Heo...

Đừng hỏi nữa!! Tôi muốn khóc đến nơi nè!!

“Sao phải livestream ấy hả?” Đường Nghiễn Chi nhìn số người vào phòng sắp qua mười nghìn đến nơi, cùng với đám comment ủa lên càng lúc càng nhanh, cười bảo, “Vốn không định mở đâu, mà lúc xem người khác chơi thấy kỹ thuật của người ta không ổn lắm, nên tự mình mở một phòng luôn. Mà chơi một mình thì chẳng phải chán quá sao? Thế nên mới gọi các em tới.”

Nghe thấy chưa!!! Bọn mình chỉ là thứ cho anh ấy giết thời gian thôi!!!

Heo Heo tri kỷ quá, em sắp khóc đến nơi.

Em làm fan ai thế này, để được tương tác với fan mà không tiếc tìm một đồng lý do, Heo Heo à, em hiểu mà, anh đang nhớ em đúng không.

Mong bạn streamer nào đó đừng thở ra cái câu đầy mùi tiền như vậy, thiết lập nhân vật của anh bây giờ là nghèo đến độ phải livestream để kiếm cơm, bọn em đều là kim chủ của anh, hiểu chưa?

Chẳng phải anh cần tiền sao!!! Cầm, cầm đi, của anh tất!!!

Ủa ai cũng chòng lên cả đồng lẳng kính của fan à???

“Rồi, không luyên thuyên với các em nữa, anh mới mua map mới, nghiên cứu chút.” Đường Nghiễn Chi nói xong liền mở Don’t Starve ra.

Anh ấy bật toàn màn hình à?

Bật toàn màn hình thì không thấy bọn mình nói chuyện đúng không?

Người đang livestream là ai thế?

Thím cũng thực là, người đang livestream là ai cũng không biết....Ồi chao?? Người vừa nói có phải quản lý phòng không?

Đúng thế.

Chị quản lý khổ cực rồi, bọn em sẽ chú ý đến lễ phép khi comment.

Chị quản lý không phải fan của Heo Heo à?? Sao chị lại hỏi câu đó nha?

Heo Heo là ai? Ai đang livestream??? Đây là phòng livestream của nam thần nhà tôi mà!!!

Heo Heo là Lợn Guinea nha...

Lợn Guinea??? Là Lợn Guinea viết truyện ngọt vô cùng hot kia???

Đúng rồi, chính là Lợn Guinea đó.

Heo Heo nổi tiếng thế cơ à? Nói bút danh là có người nhận ra luôn!!

Cái thằng chó không biết xấu hổ này!!! Đã la liếm nam thần nhà tôi thì thôi!! Giờ đến cả phòng livestream của nam thần cũng trộm đi lên!!! Tôi phải liên hệ với bên website đóng cái phòng này lại!!!

????

??????????

??????????????

Bấy giờ, Hứa Trì mới đẩy cửa đi vào, “Nãy em gõ cửa một hồi mà không thấy tiếng anh nên vào luôn, anh mua nhiều đồ như vậy nhưng em có nấu được đâu, em chỉ biết nấu mì thôi....Ừa? Anh đang chơi Don’t Starve hả?”

Ai đó?

Nam...nam à???

Xèo cửa cửa?????

Em khóc mất thôi aaaaaaaaaaaaaaaaa

Cái đêch em tự nhắc rằng mình phải bình tĩnh phải dè dặt phải chính chuyên mà dù em rất muốn làm thế nhưng em không thể không kích động nha không bình tĩnh nổi aaaaaaaaaaaaaaaaa

Bằng vào khả năng nghe tiếng Anh level 80 của tui, thì đây chính là xèo cửa cửa idol của Heo Heo nha.

Aaaaaaaaaaaaaa mẹ ơi, lúc sinh thời con gái mẹ cuối cùng cũng chứng minh được rằng mình không mang cái thể chất ship ai thì ai đó sẽ BE rồi aaaaa

???????? Sao nam thần nhà tôi lại ở cùng con lợn này???? A????????

Đường Nghiễn Chi bỏ tai nghe xuống, quay lại tủm tỉm cười, “Đúng rồi, vừa mua map mới.”

Hứa Trì lại gần, cúi người trườn qua đỉnh đầu Đường Nghiễn Chi, tay mò tới chuột và phím. Đường Nghiễn Chi thấy mình bị cậu ôm vào lòng, nhú mày nói, “Anh đang...”

Hứa Trì nhìn chăm chú vào màn hình, điều khiển nhân vật trong game rồi bảo, “Em cũng định mua từ lâu rồi, nhưng trên mạng bảo không hay bằng map cũ nên cứ phân vân mãi...”

Đường Nghiễn Chi ngửa đầu, hôn Hứa Trì rất tự nhiên. Hứa Trì đến lông mày cũng chẳng thèm nhăn, vẫn chơi rất chăm chú, còn thuận miệng bảo, “Đừng có nũng.”

????

??????????

Tui không điều khiển được đầu óc mình đến nơi rồi.

Đừng có nũng??? Heo Heo làm gì đó?

Xẻo cửa cửa cũng chiều quá cơ???

Mẹ ơi cặp đôi này là thật!!!

Các chị em, tôi không cầm cự nổi nữa, có ai cứu tôi không??? Tôi sợ mình sẽ rống lên giữa giờ tự học!!!

Lợn Guinea, ta không đội trời chung với nhà người!!! Mau rời khỏi nam thần nhà ta!!!

“Em không đi nấu à?”

“Đợi chút đi, chơi đã... Ôi chào, em thấy map đại dương này hay hơn lục địa mà...”

“Nên anh đã thông minh mà mua trước, sau này có thể dẫn em hoành hành rồi.”

“Sao không phải em dẫn anh?”

“Tại vì em gà quá.”

Hahahahahahahhahahahahahaha

Heo Heo không muốn sống hả????

Nghe đến đây tôi có thể khẳng định 100%, thần tượng mà Heo Heo từng nhắc tới trên weibo chính là xẻo cửa cửa này.

Bởi vì em gà quá khặc khặc khặc khặc khặc

Heo Heo không sợ không có cơm tối ăn à???

Heo Heo: Muốn sống là gì? Tôi không cần.

Hứa Trì cúi xuống nhìn Đường Nghiễn Chi, cậu cười nhe ra hàm răng trắng muốt, “Hình như mình chưa tính đám nợ cũ với nhau nhỉ.”

“Nợ gì cơ?”

“Đầu tiên là vụ anh giả vờ làm trai thẳng để lừa em, thứ hai là vụ anh giả vờ làm bạn fan Đường Đường để tiếp cận em.”

Đường Nghiễn Chi chỉnh lại câu chữ cho cậu, “Vụ thứ nhất trước tiên đừng nói, vụ thứ hai thì do sai trình tự, anh gặp em trên mạng trước, rồi mới tìm đến hiện thực.” Nói đến đây, ánh mắt Đường Nghiễn Chi chột né đi, “Giờ còn vụ thứ ba nữa...”

Hứa Trì hỏi, “Vụ gì?”

“Anh đang livestream.”

“?”

Đường Nghiễn Chi thoát game, Hứa Trì liền thấy cái phòng livestream quen thuộc cùng với....một đồng bình luận.

Chuyện! Gì! Thế! Đây!

Tôi chết mất thôi.

Cái đồng thông tin này là sao??

Có người chị em nào sắp xếp giúp tôi xem mấy câu này có ý gì không? Kết quả sau khi tôi tổng hợp thông tin thì là hai người này kết hôn rồi??

Ai mà ngờ chứ...Tôi chỉ định yên lặng xem livestream....Nào ngờ lại gặp ngay cảnh come out....

Thế nên là, ban đầu Heo Heo đọc được tác phẩm của xẻo cửa cửa, quen xẻo cửa cửa, sau đó lại gặp xẻo cửa cửa ở ngoài đời, rồi nói dối là trai thẳng để tiếp cận người ta, sau một vài chuyện thì chính thức yêu nhau??? Đúng thế không!!! Có phải là thế không???

Tôi bay lên rồi!!!

Tôi thật đáng xấu hổ, tôi thế mà còn dám nhận mình là người viết fanfic có tiếng, chuyện tình cảm của Heo Heo lãng mạn hơn cái đồng tôi viết nhiều.

Lợn Guinea, anh nói lại xem anh là ai???

Hứa Trì nhìn chăm chú vào đồng bình luận đang điên cuồng ủa ra, thả chuột ngồi dậy, cúi đầu thấy vẻ mặt vô tội của Đường Nghiễn Chi thì nói với bộ mặt lạnh te, “Giờ em chia tay còn kịp không?”

Chiếc ghế xoay ngoắt lại. Đường Nghiễn Chi ôm ghì lấy eo Hứa Trì, đáp ngay tấp lự, “Đừng có mơ!!”

“Ồ...” Hứa Trì ngẩng đầu nhìn đồng bình luận, sững sốt, “Nhắc anh vụ này....” Cậu chỉ vào màn hình, nói “Quản lý của phòng livestream này, ngoài Đường Đường ra còn có một người nữa....”

“ ... ”

[87]

Group giục chương mới.

Đình Đình: Cộc Cộc, sao bỗng nhiên anh lại livestream vậy? Chơi game cũng tốt!! Giúp thay đổi tâm trạng!!

Đình Đình: ??

Đình Đình: Sao phòng livestream lại nhiều người vậy??? Nam thần, anh nổi tiếng rồi hả???

Đình Đình: Sao người livestream lại là Lợn Guinea??? @Cộc Cộc nam thần ơi anh ở đâu???

Đình Đình: Uhuhuhuhu, nam thần ơi sao anh lại đi yêu cái con lợn đó uhuhuhu

Đình Đình: Hai người yêu nhau thật hả???

Đình Đình: [tan nát cõi lòng. jpg]

Đình Đình: [gào khóc. jpg]

Đình Đình: ?

Đình Đình: @Cộc Cộc anh có đó không? Anh mới bảo Lợn Guinea là ai?

Đình Đình

Đình Đình: @Đường Đường có đó không?

Đình Đình: Có ai không?

Đình Đình: Tôi nghe nhầm à? Tôi nghe nhầm rồi đúng không??

Đường Đường: Đình Đình, tím nghe tui giải thích...

Đình Đình: Ngài là vị nào?

Đường Đường: Tui là Đường Đường

Đình Đình: Lợn Guinea không phải tím đúng không?

Đường Đường: Cũng là tui...

Đình Đình: Anh còn phí lời làm gì, tôi tìm Đường Đường của tôi, liên can gì tới con lợn nhà anh?

Đình Đình: Anh lập tức, lập tức trả lại Đường Đường cho tôi!!

Đường Đường: Không phải, thím nghe tôi giải thích!!!

Đình Đình: Anh giải thích đi, giải thích rõ cho tôi.

Đường Đường đã bị quản lý cấm nói.

Đình Đình: Thôi, tôi không muốn nghe.

Đình Đình: Đừng gọi tôi nữa.

Đình Đình: Đình Đình chết rồi.

Đình Đình: Ngay lúc này.

Đình Đình: Bị cái lời nói dối siêu to khổng lồ

Đình Đình: Giết chết.

[88]

“Anh phải làm gì giờ?” Đường Nghiễn Chi tắt mic, quơ quơ chiếc di động trong tay, ngửa đầu hỏi người phía sau.

“Đừng hỏi em.” Hứa Trì không nhịn được cười, “Tính Đình Đình thế nào anh biết mà, điên lên rồi thì đến bản thân cũng mắng, em không giúp anh được đâu, em muốn nấu mì.”

“Đợi chút! Đưa điện thoại em cho anh mượn...” Đường Nghiễn Chi ai thán, “Anh bị cô ấy cấm nói rồi.”

Đường Nghiễn Chi nhận lấy chiếc điện thoại Hứa Trì đưa, cúi đầu ngắm xem nên đỗ vị kia như thế nào.

Hứa Trì: QAA

Đình Đình: Uhuhuhuhu, nam thần ơi em buồn quá, sao chỉ có mấy tiếng thôi mà em mất cả chị em lẫn cả

người em yêu thương nhất vậy?

Đình Đình: Nam thần ơi anh nói đi, anh cũng bị tên đó lừa đúng không!!!

Đình Đình: Không thì em chết bất đắc kỳ tử ngay chỗ này luôn.

Hứa Trì: Cậu ấy cũng vừa biết thôi.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Nam thần nhà tôi đâu?

Đình Đình: Anh trả lại Đường Đường cho tôi!!!

Hứa Trì: Cậu ấy đi nấu cơm.

Hứa Trì: Thím nghe tôi giải thích.

Hứa Trì: Trong group này, tôi mãi mãi là Đường Đường, không phải là người khác.

Đình Đình: Không phải thế nữa rồi uhuhuhu không phải nữa rồi, một khi đã vạch trần lời nói dối thì dù anh có nói thế nào nó vẫn là nói dối!!!

Hứa Trì: [xin lỗi. jpg]

Hứa Trì: [tôi sai rồi. jpg]

Hứa Trì: [tha thứ tôi. jpg]

Đình Đình: Tôi chỉ có một yêu cầu.

Đình Đình: Anh trả lại Đường Đường cho tôi.

Hứa Trì: Tôi là Đường Đường mà.

Đình Đình: Không, không phải, anh là Lợn Guinea.

Đình Đình: Bất cứ cái gì tồn tại đều có thể hiểu được, anh có biết không? Vậy nên anh phải trả lại Đường Đường cho tôi.

Hứa Trì: ?

Hứa Trì: Vốn cái câu “Bất cứ cái gì tồn tại đều có thể hiểu được” đã có nhiều tranh luận.

Hứa Trì: Hơn nữa, Hegel là của chủ nghĩa duy tâm khách quan.

Hứa Trì: Giữa thế giới của chủ nghĩa duy vật mà lại dùng quan điểm của duy tâm để lập luận một sự kiện của chủ nghĩa duy vật thì không đúng.

Đình Đình: ?

Đình Đình: Anh còn lý sự với tôi à?

Hứa Trì: Tôi không lý sự với thím! Tôi đang nói lý! Đang sửa lại lỗi suy nghĩ sai lầm của thím!!!

Đình Đình: Anh yêu vào rồi nên đầu óc cũng nát luôn hả?

Đình Đình: Anh nói lý với tôi?

Đình Đình: Tôi đã nói lý bao giờ chưa?

Đình Đình: Dù nào anh có tàn tật thì tôi cũng không đau lòng đâu.

Đình Đình: [nhe răng. jpg]

Đình Đình: Tôi đơn phương tuyên bố sẽ cách mặt anh trong 3 tiếng!!!

Đình Đình: Anh cút đi!!

Hứa Trì: [tôi cút ngay đây.jpg]

Đình Đình: Uhuhuhu

[89]

Đường Nghiễn Chi thở phào nhẹ nhõm, anh ngẩng đầu thì thấy các fan của mình đang tám chuyện trên khung bình luận.

Ủa ủa ủa? Tôi điếc hả?

Heo Heo đâu?

Chắc có chuyện gì chẳng?

Hay anh ấy cố tình im lặng để chúng ta có thời gian bình tĩnh lại?

Đừng nói nữa, tôi với bạn cùng phòng đều là fan của Heo Heo, tin tức trong đoạn livestream ban nãy làm cô ấy xuống sân thể dục chạy cho bình tĩnh lại rồi.

Có phải Heo Heo và xẻo cửa cửa đã yêu nhau từ lâu rồi không?

“Tôi quay lại rồi.” Đường Nghiễn Chi mở mic, “Vừa có vài chuyện, hả? Mọi người sao thế? Tôi mới rời đi một chốc mà đã bàn đến chuyện đăng ký kết hôn rồi à?”

“Xẻo cửa cửa đâu ấy hả?

Cậu ấy đi nấu cơm cho anh rồi.”

“Hâm mộ?

Chẳng có gì mà hâm mộ cả, mấy người hâm mộ cũng không có đâu.”

“Bọn tôi yêu nhau từ bao giờ?

Hôm qua.”

“Hôm qua mới yêu nhau mà hôm nay đã ở chung?

Hầy...tư tưởng của bạn khán giả này thế là không được, cậu ấy qua nhà nấu cơm cho tôi thôi.”

“Muốn biết tôi quen xẻo cửa cửa như thế nào?

Tôi nói rồi, tôi là fan của cậu ấy mà, đương nhiên là đọc truyện rồi mới biết đến cậu ấy.”

“Bút danh của xẻo cửa cửa là gì?”

Câu này rất hay, thực ra tôi cũng muốn PR cho cậu ấy lắm, nhưng sợ lại có người bảo ké fame, cậu ấy cũng không thích vậy nên tôi tôn trọng. Mọi người đừng đoán mò, cậu ấy không nổi đâu.”

“Muốn biết lần đầu tiên gặp nhau như thế nào hả?”

Ờ...kể về lần đầu tiên gặp nhau, ban đầu chỉ biết là cùng trường thôi, xong tình cờ gặp trong một buổi tụ tập, thoát tiên không dám chắc, sau mới khẳng định.”

“Phải trả lời chi tiết câu hỏi trên ấy hả?”

Được rồi, là một đám chơi trò chơi với nhau, xong cậu ấy rút trúng việc phải lên sân khấu, rồi phải hát, nhưng cậu ấy bảo cậu ấy không biết hát nên tôi đành hỏi mấy câu chữa ngượng.”

“Sao tôi lại là người đặt câu hỏi ấy hả?”

Vì tôi cũng khá có tiếng ở trường đó, mọi người bảo tôi rút thăm.”

“Vậy nên anh rút trúng xẻo cửa cửa nha?”

Đúng rồi, tôi rút trúng cậu ấy.”

“Hỏi cái gì hở?”

Câu đầu tiên là cậu thích game gì nhất? Cậu ấy bảo Don’t Starve, lúc ấy tôi thích một cái, mấy em có hiểu cái cảm giác đó không? Bởi game mà thần tượng tôi thích chơi nhất là Don’t Starve, sau đó tôi mới quan sát kỹ cậu ấy, nghĩ bụng ôi chao, xẻo cửa cửa này cũng xinh trai thật, nhưng có vẻ lạnh lùng khó tiếp cận nha.”

“Mấy người đừng có cười, lúc đó tôi nghĩ vậy thật đấy, xong không kìm lòng được mà xoa đầu cậu ấy một chút, bảo đợi tụ tập xong thì đợi tôi.”

“Chẳng phải lúc đó anh chưa dám chắc à? Chưa dám chắc mà đã tùy tiện xoa đầu người ta?”

Chẳng phải có thứ gọi là trực giác sao? Trực giác nói cho tôi biết chính là cậu ấy.”

“Nếu nhận nhầm thì sao?”

Nhận nhầm thì xin lỗi chứ sao, hơn nữa tôi chỉ xoa đầu chứ có ôm hôn gì đâu, nhưng tôi nghĩ là mình không sai được, vì lần gần nhất cái trực giác ấy xuất hiện thì nó bảo rằng bộ tiểu thuyết đầu tay của tôi sẽ nổi lắm.”

“Mặt dày? Hahahahaha, mọi người bảo thế thì là thế đi.”

“Sau buổi tụ tập nói gì với xẻo cửa cửa hả?”

Thì xin add wechat, nhìn tên wechat là tên bút danh của cậu ấy thì tôi đã khẳng định được.”

“Cảm thấy như Heo Heo đang bịa chuyện, sao em nghe thấy chả thật chút nào?”

Cho đến giờ tôi vẫn cảm thấy không chân thực chút nào, bởi vì xác xuất để quen trên mạng mà tình cờ gặp ngoài đời đúng là quá nhỏ.”

“Nói vụ trường học đi, trên weibo ở phần giới thiệu có đề thành phố A, tôi mới thuận miệng hỏi thần tượng ơi anh ở đại học A à? Cậu ấy nói ừ! Cậu ấy ở đại học A! Mấy người có hiểu được cảm giác tôi lúc đó không??? Giống như mình và idol của mình ở chung trường, hít thở chung một bầu không khí, món ăn mà mình gọi dưới căng tin khéo mười phút trước idol mình cũng vừa gọi xong.”

“Không hiểu được vì chưa gặp chuyện ấy bao giờ?”

Được rồi, nói tóm lại là tôi vô cùng may mắn...” Nói đến đây, Đường Nghiễn Chi cười khẽ, “Thực ra trước khi gặp cậu ấy, tôi cũng không tin vào duyên phận hay Thượng Đế, tôi là người vô thần, nhưng gặp cậu ấy rồi....không, phải nói là việc gặp được cậu ấy chỉ có thể lấy duyên phận hoặc Thượng Đế ra giải thích.”

“Muốn biết Heo Heo có phải gay không? Vụ xẻo cửa cửa bảo anh vờ làm trai thẳng để lừa cậu ấy là sao?”

Có phải gay không thì tôi không biết, người đầu tiên tôi thích là cậu ấy, còn vụ giả vờ làm trai thẳng để lừa cậu ấy cũng dễ giải thích mà, một người không quen biết tự nhiên lại đối xử tốt với mình thì ai cũng thấy kỳ quái đúng không? Vậy nên để cậu ấy không nghi ngờ, và để được tiếp tục đối xử tốt với cậu ấy, tôi đành bảo mình là trai thẳng, chỉ đơn thuần là muốn làm bạn với cậu ấy thôi.”

“Sau đó thì sao?”

Sau đó anh thành trai thẳng thật....Nhưng cậu ấy bảo là cậu ấy không thẳng!!!” Đường Nghiễn Chi cười khổ, “Anh tự lấy đá đập chân mình.”

“Vụ giả làm bạn fan Đường Đường?”

Ờ...Tôi đâu có giả, ban đầu tôi làm quen với cậu ấy dưới thân phận fan mà, cậu ấy không nổi tiếng nên chỉ cần theo dõi lâu là quen nhau. Tôi với một bạn nữ khác, cùng với cậu ấy có một group chat, tám chuyện với nhau...Đúng rồi, cả hai bọn họ đều tưởng anh là nữ, nên cô bạn kia vừa biết tôi là Lợn Guinea thì giận lắm.”

“Thực ra tôi cũng không định lừa họ... Cậu ấy là tác giả, có một số câu nói bằng thân phận độc giả sẽ hiệu quả hơn, tôi thấy rằng mình có phải là Lợn Guinea không cũng không quan trọng, trước mặt họ, từ đầu đến cuối tôi chỉ là một fan mà thôi...được rồi, tôi xin lỗi, tôi có tội vì tôi lừa họ thật.”

“Xéo cửa cửa có đẹp trai không?”

Câu này chán quá tôi không muốn trả lời. Chẳng khác gì hỏi “Idol của bạn có đẹp trai không?” vậy.”

“Ai tỏ tình trước?”

Aiz, câu này đúng là chọc vào nỗi đau của tôi. Chắc chắn là mấy người đoán người tỏ tình là tôi đúng không? Không phải đâu, cậu ấy nói trước.”

“Sao không phải là tôi?”

Vì bình thường ấy, xéo cửa cửa của mấy người là một người có diễn biến tình cảm rất chậm, nên tôi nghĩ là phải cho cậu ấy thêm chút thời gian, không ngờ gặp tôi rồi cậu ấy chẳng chậm chút nào, cứ thế nói một tràng những gì muốn thổ lộ.”

“Nói gì ấy hả?”

Không tiết lộ được, chỉ mình tôi được nghe thôi, không kể cho mấy người đâu.”

“Vậy nên xéo cửa cửa là một người vừa xinh trai vừa viết văn hay lại còn tốt tính. Heo Heo đã cho chúng ta thấy câu chuyện về một bạn fan lên chức thành công?”

Đúng rồi, tổng kết chuẩn đó.”

“Câu chuyện BE của Heo Heo có viết tiếp không?”

Không viết. Cũng do một chuyện bất ngờ nên mới viết bộ đó, giờ tôi đang vui lắm, mà tôi cũng thấy mình không có tài viết truyện bi.”

“Sao anh lại thích anh ấy?”

Đường Nghiễn Chi thấy dấu hiệu của quản lý nằm trước câu hỏi liền biết câu này của Đinh Đình. Anh chậm rãi vuốt ve con chuột, rồi nói.

“Vì sao lại thích cậu ấy hở? Câu này hơi hiểm. Tôi cảm thấy “thích” là một việc rất mơ hồ, một động tác, một chi tiết cũng đủ để cấu thành lý do thích một người, nhưng chuyện ấy cũng khiến cái “thích” trở nên rẻ mạt. Nếu bạn muốn hỏi cụ thể rằng tôi thích điều gì ở cậu ấy thì tôi không trả lời được, bởi cậu ấy tốt quá rồi, tôi thích mọi điều ở cậu ấy.”

“Trong cuộc sống, tôi là người rất lý trí, nhưng tôi không thể chia tình cảm rạch ròi thành dăm bảy loại. Dù tôi có tự nói với mình rằng người này không tốt, chỉ nên dành cho người ta một phần, người kia tốt lắm, phải dốc hết tình cảm cho người ta; nhưng vào thực tế rồi, có lẽ tôi vẫn dành cho người không tốt ba phần tình cảm, còn người rất tốt cũng chỉ bảy phần. Mà tình cảm tôi dành cho cậu ấy thì chắc là trút bao nhiêu cũng thấy không đủ.”

Nói đến đây, Đường Nghiễn Chi đùa một câu, “Thượng Đế dốc mọi thủ đoạn để tôi và cậu ấy gặp nhau, nếu tôi mà không thích người ta thì chắc nửa đời còn lại Thượng Đế bắt tôi cô độc đến già mất.”

Trong mắt người tình xuất Tây Thi.

Nói trắng ra thì đánh rắm cũng thấy thơm.

Câu nói cuối cùng của Heo Heo có ẩn ý rằng, cả cuộc đời này, dù chủ động hay bị động thì chỉ yêu cậu ấy, không thể yêu ai khác.

Bấy giờ, có tiếng gõ cửa vang lên, Đường Nghiễn Chi nhìn những câu hỏi trên màn hình, nói, “Xảo cửa cửa của mọi người gọi tôi đi ăn cơm, tôi không nói chuyện tiếp được nữa. Mấy câu này cứ giữ lại, rồi tôi sẽ từ từ trả lời sau.”

Anh có thể đăng chuyện đời thường của hai người lên weibo không?

“Có chứ, từ hôm nay, ngày nào tôi cũng sẽ đăng, mọi người thích thì tốt, không thích cũng không sao, dù thế nào thì tôi cũng post.”

“Được rồi, tôi off trước, gặp lại sau.”

[90]

“Anh nói gì với khán giả thế?”

Trên bàn đặt hai bát phở cà chua trứng, Đường Nghiễn Chi đáp, “Không có gì, tám chuyện chút thôi.”

Cả hai ngồi đối diện, Hứa Trì xin lỗi trước, “Chắc hơi mặn đấy.”

Cà chua và khoai tây đều thái hạt lựu, Đường Nghiễn Chi nhớ tới lúc họ đi ở đường chợ trời, Hứa Trì từng kể với mình cách nấu mì của cậu. Anh cúi xuống nếm thử một miếng, nói, “Không mặn, ăn rất ngon.”

Người đối diện nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm. Hứa Trì cũng cầm đũa lên, “Ăn ngon là được rồi.”

“Ăn xong em về à?”

“Đương nhiên chứ, tối nay còn gõ chữ nữa.”

“Được rồi...” giọng Đường Nghiễn Chi có vẻ bất mãn, “Anh quan trọng hơn hay gõ chữ quan trọng hơn?”

Hứa Trì cười phì một tiếng, “Đừng nũng nịu mà, tuần sau em kết truyện rồi.”

“Kết truyện?” Đường Nghiễn Chi ngạc nhiên, “Nhanh thế à?”

“Em có trữ hàng mà, hơn nửa truyện này cũng kéo hơi dài rồi, em sợ kéo tiếp mình mất cảm giác.”

“Thế ăn xong anh đưa em về, không được chối.”

“Ừ.”

[91]

Một tuần sau, “Vuột mắt em” chính thức kết thúc, do đã xin lên bảng xếp hạng, nên sau khi kết thúc, truyện may mắn được ở trên bảng xếp hạng một tuần, được hơn 1000 lượt bookmark, số người follow weibo Hứa Trì cũng lên tới ba con số.

“Post này đăng được không?”

Hứa Trì và Đường Nghiễn Chi ngồi ở tiệm cà phê cạnh con đường càng lúc càng có không khí Tết, Hứa Trì soạn status xong rồi đưa di động cho người đối diện xem.

“Thật mừng vì lại một tác phẩm nữa của mình kết thúc, ” Đường Nghiễn Chi đọc khê bài đăng trên điện thoại, “cũng rất hân hạnh khi được biết thêm nhiều người bạn mới. Thực ra quá trình viết “Vuột mắt em”

không được êm đềm lắm, cũng có vài chuyện xảy ra, nhưng có lẽ do tâm tính thay đổi nên giờ thì lại bỗng thấy những chuyện đó không đáng gì. Tôi có rất nhiều lời muốn nói, nhưng tôi không phải là người giỏi biểu lộ tình cảm, nên chỉ đành nói một tiếng cảm ơn bình thường nhất.”

“Đây là năm thứ ba trong nghiệp tác giả của tôi, trong ba năm này, chuyện khiến tôi hãnh diện nhất, chắc cũng giống như những tác giả khác...”

“Ôi anh đừng đọc!!!” Hứa Trì với lên định giật lấy điện thoại từ tay Đường Nghiễn Chi, anh né đi rồi cười bảo, “Sao? Dám viết mà không dám cho người khác đọc hở?”

“Chỉ là em thấy... hơi buồn nôn.”

Đường Nghiễn Chi ngẩng đầu nhìn Hứa Trì một cái, thấy cậu nở nụ cười để lộ ra hai lúm đồng điệu bèn đọc tiếp, “Ấy là độc giả của mình đều do tôi từng chữ, từng chữ viết ra.”

“Được đó, cứ đăng đi.” Đường Nghiễn Chi trả lại di động cho Hứa Trì, hỏi giễu, “Thế có viết bộ sau không?”

Hứa Trì nhấn nút đăng, nhướn mắt đáp, “Đương nhiên là có, nhưng phải đợi sang năm, em muốn viết từ từ, đợi có trữ hàng rồi mới post, cứ dừng giữa chừng hoài cũng không ổn, anh sẽ tiếp tục ủng hộ em chứ?”

“Đương nhiên, dù là Đường Nghiễn Chi hay Đường Đường, anh vẫn luôn ủng hộ em.”

Ngáo:

Cuối cùng cũng xong rồi!!! Xong được cái bộ ngắn ngắn mà tôi tưởng chắc sẽ xong từ sớm lắm này!!! Mà thực chất vẫn chảy mửa như ai =)))) Chính tả và trình bày cái gì để sang quá trình beta tính sau.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/khi-tac-gia-truyen-bi-gap-tac-gia-truyen-ngot>